

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících Bc. Romany Ryskové a Bc. Josefa Marka v hlavním líčení konaném dne 7. listopadu 2018

takto:

obžalování

V.G., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, nyní ve Vazební věznici a Ústavu pro výkon zabezpečovací detence v Brně,

D.B., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, nyní ve Vazební věznici a Ústavu pro výkon zabezpečovací detence v Brně,

M.D., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX,

L.K., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, adresa pro účely doručování XXXXX,

jsou vinni, že

I. V.G., D.B., M.D. a L.K.

v době od září 2015 do 6. 4. 2017 v XXXXX, v objektu, který měla od 1. 9. 2015 od jeho vlastníka firmy Immobilia spol. s r. o. se sídlem Znojmo, Rudoleckého 858/23, IČO: 469 60 350, v nájmu S.G., nar. XXXXX, podnikající s IČO: 766 20 433, zde obžalovaný V.G. na základě ústního zplnomocnění od své dcery S.G. provozoval noční klub XXXXX v němž nejpozději od jara 2016 do podzimu 2016 působil jako tichý společník obžalovaný M.D., od poloviny září 2015

do počátku září 2016 jako barmanka obžalovaná L.K. a nejméně od poloviny prosince 2015 do počátku září 2016 se s ní střídala na pozici barmanky obžalovaná D.B., která zde pak sama, jako barmanka, působila až do 6. 4. 2017, kdy byl noční klub XXXXX uzavřen, přičemž tento klub byl svojí vnitřní dispozicí zařízen a přizpůsoben k tomu, aby zde ženy mohly provozovat prostituci, tedy poskytovat sexuální služby za úplatu, když na vnitřním chodu tohoto klubu se podíleli společně obžalovaní tak, že obžalovaní V.G. a M.D. zajišťovali zejména zásobování klubu nápoji, potravinami a dalšími spotřebními předměty, zajišťovali společně i s obžalovanou D.B. vhodné ženy, jako společnice pro provozování prostituce, obžalovaný M.D. příležitostně zajišťoval i dopravu některých žen do tohoto klubu, obžalované L.K. a D.B., jako barmanky, připravovaly nápoje pro zákazníky a jejich společnice, které v klubu působily, určovaly těmto společnicím a jejich zákazníkům konkrétní pokoje, hlídaly dodržování času zaplaceného zpravidla předem, na který byl zákazníkům a jejich společnicím pokoj poskytnut, vedly evidenci u každé společnice o počtu jejich zákazníků a konzumaci nápojů, a to pro účely vyplacení provizí za sexuální služby, které společnice zákazníkům poskytovaly a provizí za zkonsumované nápoje, přičemž každá ze společnic musela odevzdávat barmance částku vždy 20 Euro za hodinu nebo půl hodiny a 10 Euro za 20 minut poskytovaných sexuálních služeb, když takto získané finanční prostředky používali všichni obžalovaní pro svoji potřebu; kromě toho obžalovaná D.B. a obžalovaný M.D. prodávali společnicím v tomto baru psychotropní látku pervitin, který obžalovaný M.D. do klubu sám přivážel a v některých případech obžalovaný M.D., příp. obžalovaný V.G. dávali společnicím pervitin zdarma; v uvedeném období zde sexuální služby za úplatu poskytovaly nejen zletilé společnice, ale také tři společnice, o nichž všichni obžalovaní věděli, že jim ještě není 18 let, přičemž obžalovaní jednali tak, že

1. nejméně od jara 2016 do konce června 2016, přiměli nezletilou B.B., nar. XXXXX, o které věděli, že dosud nedosáhla věku 18 let, pracovat v tomto nočním klubu XXXXX, využili její finanční tísně, umožnili jí a případně sjednali poskytování placených sexuálních služeb, když obžalovaní D.B., M.D. a V.G. nezletilé B.B. v době jejího pobytu v tomto klubu nabídli a následně prodali psychotropní látku pervitin, a to tak, že obžalovaná D.B. jí prodala nejméně v 15 případech 0,2 g pervitinu v částce 250 Kč za 0,1 g, tj. celkově minimálně 3 g pervitinu za částku 7.500 Kč, obžalovaný M.D. jí prodal nejméně 1,5 g pervitinu za částku nejméně 200 Kč za 0,1 g, tj. celkově nejméně za částku 3.000 Kč, přičemž nejméně ve dvou případech jí byla částka odečtena z vydělaných peněz za poskytnuté sexuální služby v ten konkrétní den, a to ve prospěch obžalovaného M.D., když v jednom případě jí dávku cca 0,1 g pervitinu poskytl zdarma a obžalovaný V.G. jí prodal nejméně 1 g pervitinu, za který mu zaplatila mladistvá B.B. zálohu ve výši 800 Kč,
 2. v přesně nezjištěné od 6. 5. 2016 do 19. 6. 2016 přiměli nezletilou K.D., nar. XXXXX, o které věděli, že dosud nedosáhla věku 18 let, pracovat v tomto nočním klubu XXXXX, a následně ji sem obžalovaný M.D. opakovaně dopravoval, zde jí umožnili, případně zejména obžalované D.B. a L.K. jí sjednávaly poskytování placených sexuálních služeb, když obžalovaný M.D. nezletilé K.D. v době jejího pobytu v nočním klubu XXXXX každý den nabídl a následně prodal psychotropní látku pervitin, a to v množství cca 0,1 g denně, tj. celkem 4 g pervitinu za částku nejméně 200 Kč za 0,1 g pervitinu, tj. celkově nejméně za 8.000 Kč, přičemž nezletilé K.D. každý večer z peněz vydělaných za poskytnuté sexuální služby odečetl částku za ten den odebraný pervitin,
 3. v přesně nezjištěné době nejméně od poloviny května 2016 do konce června 2016, přiměli nezletilou K.Š., nar. XXXXX, o které věděli, že dosud nedosáhla věku 18 let, aby
- Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

nejdříve docházela a později i bydlela v nočním klubu XXXXX, kdy využili její závislosti na užívání psychotropních látek, zejména pervitinu, umožnili jí a případně sjednali poskytování sexuálních služeb za úplatu a dále obžalovaný M.D. nezletilý K.Š. v době jejího pobytu v nočním klubu XXXXX, každý den nabídl a následně prodal psychotropní látku pervitin, a to v množství až 0,5 g pervitinu denně, za částku nejméně 100 Kč za 0,1 g pervitinu, tedy celkem nejméně 10 g pervitinu za celkovou částku nejméně 10.000 Kč, když v případě, že nezletilá K.Š. u sebe neměla potřebnou finanční hotovost odečetl jí cenu za ten den odebraného množství pervitinu z peněz, které vydělala za poskytnuté sexuální služby a dále obžalovaná D.B. nezletilá K.Š. prodala nejméně 1 g pervitinu za částku 200 Kč za 0,1 g, tedy celkově za částku nejméně 2.000 Kč a obžalovaný V.G. nezletilý poškozený K.Š. dal v jednom případě pervitin v množství 0,1 g,

a takto jednali obžalovaní D.B., M.D. a V.G. přesto, že neměli povolení k disponování s omamnými a psychotropními látkami a s jedy, když metamfetamin (pervitin) je psychotropní látka, která je podle § 44c zákona č. 167/1998 Sb., zařazena mezi psychotropní látky, které jsou uvedeny v seznamu II. podle Úmluvy o psychotropních látkách a je zařazena v příloze č. 5 vládního nařízení č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek,

4. v době minimálně od 25. 9. 2015 do konce roku 2016 v nočním podniku XXXXX jako společnosti, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala D.B., nar. XXXXX,
5. v době minimálně od 8. 1. 2016 do začátku roku 2017 v nočním podniku XXXXX jako společnosti, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala A.B., nar. XXXXX,
6. v době minimálně od 19. 11. 2015 do ledna 2017 v nočním podniku XXXXX jako společnosti, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala R.B., nar. XXXXX,
7. v době od 25. 8. 2016 do 30. 8. 2016 v nočním podniku XXXXX jako společnosti, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala B.B., nar. XXXXX,
8. v době minimálně od 13. 11. 2015 do 20. 12. 2016 a následně minimálně od 14. 5. 2016 do 10. 9. 2016 v nočním podniku XXXXX jako společnosti, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala M.H., nar. XXXXX
9. v době minimálně od 13. 6. 2016 do 18. 9. 2016 v nočním podniku XXXXX jako společnosti, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala J.H., nar. XXXXX,
10. v době minimálně od 9. 4. 2016 do 6. 9. 2016 v nočním podniku XXXXX jako společnosti, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala L.K., nar. XXXXX,
11. v přesně nezjištěné době od září 2015 nejpozději do 6. 4. 2017 (tj. do uzavření podniku) v nočním podniku XXXXX jako společnosti, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala Ž.K., nar. XXXXX,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

12. v době minimálně od 26. 11. 2015 nejpozději do 6. 4. 2017 (tj. do uzavření podniku) v nočním podniku XXXXX jako společnice, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala P.L., nar. XXXXX,
13. v době minimálně od 9. 10. 2015 nejméně do konce roku 2016 v nočním podniku XXXXX jako společnice, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala H.M., nar. XXXXX,
14. v době minimálně od 18. 9. 2015 do 20. 3. 2016 v nočním podniku XXXXX jako společnice, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala S.N., nar. XXXXX,
15. v době minimálně od 19. 11. 2015 do 21. 6. 2016 v nočním podniku XXXXX jako společnice, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala D.N., nar. XXXXX,
16. v přesně nezjištěné době od poloviny září 2016 do října 2016, po dobu cca 2 týdnů, v nočním podniku XXXXX jako společnice, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala K.Š., nar. XXXXX,
17. v době minimálně od 18. 9. 2015 nejpozději do 6. 4. 2017 (tj. do uzavření podniku) v nočním podniku XXXXX jako společnice, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala V.U., nar. XXXXX,
18. v době minimálně od 20. 9. 2015 do 10. 11. 2015 a následně minimálně od 5. 2. 2016 do 8.3.2016 v nočním podniku XXXXX jako společnice, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala D.P., nar. XXXXX,
19. v době od 13. 2. 2016 do 17. 2. 2016 v nočním podniku XXXXX jako společnice, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala K.V. (roz. K.), nar. XXXXX,
20. v přesně nezjištěné době od poloviny prosince 2016 nejméně do 6. 4. 2017 (tj. do uzavření podniku) v nočním podniku XXXXX jako společnice, poskytující sexuální služby za úplatu, pracovala M.D., nar. XXXXX,

II. D.B.

v období nejméně od září 2015 do 11. 6. 2017 převážně v XXXXX, v prostoru nočního klubu XXXXX a v jeho bezprostřední blízkosti nebo na různých místech v XXXXX a ve XXXXX prodávala a poskytovala různým fyzickým osobám psychotropní látku metamfetamin (pervitin), ačkoliv věděla, že se o takovou látku jedná a sama nedisponuje příslušným oprávněním pro nakládání s omamnými a psychotropními látkami, když metamfetamin (pervitin) patří podle § 44c zákona č. 167/1998 Sb. mezi psychotropní látky zařazené do seznamu II. podle Úmluvy o psychotropních látkách, a je zařazen v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek, jednala tak, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

1. v polovině roku 2016 ve třech případech u zadního vchodu do nočního podniku XXXXX prodala R.Š., nar. XXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu za 1 x 1.000 Kč a 2 x 500 Kč, tj. celkem asi 0,8 g pervitinu za částku nejméně 2.000 Kč
2. v blíže nezjištěné době v období od jara 2017 ve třech případech u zadního vchodu do nočního podniku XXXXX prodala J.F., nar. XXXXX, vždy 0,2 g pervitinu za částku 250 Kč za 0,1 g, tedy celkem 0,6 g pervitinu za celkovou částku 1.500 Kč,
3. v přesně nezjištěné době od léta 2016 do 13. 4. 2017 na různých místech města Znojma, nejčastěji v blízkosti nočního podniku XXXXX prodala R.Š., nar. XXXXX, minimálně v sedmi případech vždy 0,1 – 0,2 g pervitinu za částku 200 Kč za 0,1 g, tedy celkem nejméně 0,7 g pervitinu za celkovou částku nejméně 2.800 Kč,
4. v blíže nezjištěné době v období od jara 2017 nejméně ve třech případech prodala v herně XXXXX, okres Znojmo, S.W., nar. XXXXX, vždy cca 0,2 g pervitinu, tj. celkem nejméně 0,6 g pervitinu za celkovou částku cca 1.500 Kč,
5. ve dnech 8. 6. 2017, 9. 6. 2017 a 11. 6. 2017 na ul. XXXXX ve Znojmě poskytla P.K., nar. XXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu, celkově však nejméně 0,4 g,
6. v době minimálně od 9. 4. 2016 do 6. 9. 2016 v nočním podniku XXXXX prodala L.K., nar. XXXXX, která zde poskytovala sexuální služby za úplat, minimálně ve dvou případech vždy cca 0,4 g pervitinu za částku 500 Kč, tj. minimálně za celkovou částku 1.000 Kč,
7. v blíže nezjištěný den, v době od 18. 9. 2015 do 20. 3. 2016 v nočním podniku XXXXX prodala S.N., nar. XXXXX, která zde poskytovala sexuální služby za úplat minimálně 0,5 g pervitinu za částku 250 Kč za 0,1 g pervitinu, tedy minimálně za celkovou částku 1.250 Kč,
8. v blíže nezjištěné době od srpna 2016 do ledna 2017 v nočním podniku XXXXX prodala V.P., nar. XXXXX, v několika případech pervitin v celkovém množství nejméně 2 g pervitinu, a to za celkovou částku 5.000 Kč,
9. v blíže nezjištěné době v lednu nebo únoru 2017 v nočním podniku XXXXX prodala K. Š., nar. XXXXX, 0,1 g pervitinu za částku 500 Kč,
10. v blíže nezjištěný den, v době od 19. 11. 2015 do 21. 6. 2016 v nočním podniku XXXXX prodala D.N., nar. XXXXX, která zde poskytovala sexuální služby za úplat, nejméně 0,1 g pervitinu za částku 300 Kč,

a kromě těchto případů, kdy obžalovaná D.B. prodala nebo poskytla konkrétním fyzickým osobám v období od 18. 9. 2015 do 11. 6. 2017 celkově nejméně 6,2 g pervitinu za částku cca 15.850 Kč, prodávala opakovaně v uvedeném období pervitin dalším blíže neustanoveným osobám, vystupujícím pouze pod křestními jmény, event. komunikujícími s ní pouze prostřednictvím mobilních telefonů a D.B. jednala dále tak, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

11. dne 16.3.2017 u zadního vchodu do nočního podniku XXXXX prodala po vzájemné telefonické domluvě blíže neustanovené osobě pod jménem I., komunikující na tel. č. +420 XXXXX, celkem 5 g pervitinu, za blíže nezjištěnou částku,
12. dne 17.3.2017 v herně XXXXX naproti nočního podniku XXXXX po vzájemné telefonické domluvě prodala N.K., nar. XXXXX, komunikující na tel. č. +420 XXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu za částku 800 Kč,
13. dne 17.3.2017 u zadního vchodu do nočního podniku XXXXX po vzájemné telefonické domluvě prodala blíže neustanovené osobě pod jménem V., komunikující na tel. č. +420 XXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu, za blíže nezjištěnou částku,
14. ve dnech 19.3.2017 a 6.6.2017 v herně XXXXX vedle nočního podniku XXXXX a dne 16.4.2017 na parkovišti vedle nočního podniku XXXXX po vzájemné telefonické domluvě prodala M.D., nar. XXXXX, komunikující na tel. č. +420 XXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu za částky 1.000, 500 a 500 Kč, tedy celkem za částku 2.000 Kč,
15. dne 23.3.2017 u zadního vchodu do nočního podniku XXXXX po vzájemné telefonické domluvě prodala L.J., nar. XXXXX, komunikující na tel. č. +420 XXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu za částku 500 Kč,
16. dne 25.3.2017 u zadního vchodu do nočního podniku XXXXX po vzájemné telefonické domluvě prodala blíže neustanovené osobě pod jménem I., komunikující na tel. č. +436 XXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu za částku 1.000 Kč,
17. dne 25.3.2017 u zadního vchodu do nočního podniku XXXXX prodala po vzájemné telefonické domluvě blíže neustanovené osobě pod jménem A., komunikující na tel. č. +420 XXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu za částku 1.000 Kč,
18. dne 27.3.2017 v herně u XXXXX, vedle nočního podniku XXXXX prodala po vzájemné telefonické domluvě blíže neustanovené osobě pod jménem S.D., komunikující na tel. č. +420 XXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu za částku 1.000 Kč,
19. dne 29.3.2017 a ve dvou případech dne 9.6.2017 poblíž herny XXXXX, u zadního vchodu do nočního podniku XXXXX po vzájemné telefonické domluvě prodala P.M., nar. XXXXX, komunikující na tel. č. +420 XXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu za částky 1.000, 600 a 500 Kč, tedy celkem za částku 2.100 Kč,
20. dne 29.3.2017 v XXXXXX ve Znojmě, po vzájemné telefonické domluvě prodala N.K., nar. XXXXX, komunikující na tel. č. +420 XXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu za částku 500 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

21. dne 17.4.2017 v herně XXXXX vedle nočního podniku XXXXX prodala po vzájemné telefonické domluvě K.P., nar. XXXXX, komunikující na tel. č. +420 XXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu za částku 500 Kč,
22. dne 17.5.2017 na parkovišti u herny XXXXX vedle nočního podniku XXXXX v XXXXX, okres Znojmo, po vzájemné telefonické domluvě prodala blíže neustanovené osobě jménem P., komunikující na tel. č. +420 XXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu za částku 500 Kč,
23. dne 27.5.2017 na blíže nezjištěném místě ve Znojmě, po vzájemné telefonické domluvě prodala blíže neustanovené osobě jménem D.T., komunikující na tel. č. +420 XXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu za 500 Kč,
24. dne 28.5.2017 v herně XXXXX vedle nočního podniku XXXXX v XXXXX, okres Znojmo, po vzájemné telefonické domluvě prodala blíže neustanovené osobě jménem K.K., komunikující na tel. č. +420 XXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu za částku 700 Kč,
25. dne 5.6.2017 u splavu v XXXXX, okres Znojmo, po vzájemné telefonické domluvě prodala blíže neustanovené osobě jménem P., komunikující na tel. č. +420 XXXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu za částku 800 Kč,
26. dne 8.6.2017 na horním otevřeném parkovišti nákupního centra XXXXX v Brně, prodala po vzájemné telefonické domluvě blíže neustanovené osobě jménem M.M., komunikující na tel. č. +420 XXXXX, blíže nezjištěné množství pervitinu za blíže nezjištěnou částku,
27. dne 8.6.2017 u herny XXXXX naproti nočním podniku XXXXX prodala po vzájemné telefonické domluvě blíže neustanovené osobě, která se představila nejprve jménem V. a poté M., komunikující na tel. č. +420 XXXXX, ve dvou případech blíže nezjištěné množství pervitinu, za částky 600 a 700 Kč, tedy celkem za částku 1.300 Kč,

III. M.D.

1. v přesně nezjištěné době, předcházející dni 27. 6. 2017 v rodinném domě v obci XXXXX v hospodářské části domu si zřídil indoor pěstírnu tzv. "stan" za účelem pěstování rostlin konopí s vysokým obsahem THC (tzv. marihuany), určených především k prodeji jiným osobám, když ke dni 27. 6. 2017 měl je v držení na adrese XXXXX ve dvou igelitových sáčcích celkem 64,6 g sušené rostlinné hmoty (marihuany), která obsahovala průměrně 10,73 % účinné látky delta-9-THC, což představuje, přepočteno na celkovou hmotnost materiálu nejméně 6,93 g delta-9-THC, plastový sáček s 74,55 g sušené rostlinné hmoty (marihuany), která obsahovala průměrně 1,77 % účinné látky delta-9-THC, což představuje přepočteno na celkovou hmotnost materiálu nejméně 1,32 g delta-9-THC, igelitový sáček a uzavíratelnou sklenici s 42,1 g sušené rostlinné hmoty (marihuany), která obsahovala průměrně 4,43 % účinné látky delta-9-THC, což představuje přepočteno na celkovou hmotnost materiálu nejméně 1,87 g delta-9-THC, tj. 181,25 g sušiny
Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

s množstvím 13,31 g účinné látky a pro účely výroby marihuany měl indoor pěstírnu připravenou pro pěstování konopí setého, za účelem získání marihuany a nacházelo se zde 13 ks rostlin konopí ve fázi růstu květu (5 ks ve stanu a 8 ks na volném prostoru pod přístřeškem za domem nebo na zahrádce mezi zabijačkovou místností a domem), z čehož u 5 ks rostlin konopí, po jejich dosušení, byla zjištěna celková hmotnost 126,22 g toxikomansky využitelných částí, které obsahovaly průměrně 1,91-2,19 % účinné látky delta-9-THC, což představuje přepočteno na celkovou hmotnost toxikomansky využitelného materiálu nejméně 2,64 g delta-9-THC a u dalších 8 ks rostlin konopí, po jejich dosušení, byla zjištěna celková hmotnost 72,61 g toxikomansky využitelných částí, které obsahovaly průměrně 0,20-1,37 % účinné látky delta-9-THC, což představuje přepočteno na celkovou hmotnost toxikomansky využitelného materiálu nejméně 0,55 g delta-9-THC, tj. po dosušení těchto 13 rostlin bylo získáno cca 198,83 g sušiny s 3,19 g účinné látky a celkově se tak jednalo nejméně o 380,08 g sušiny s nejméně 13,31 g účinné látky, přičemž blíže nezjištěné množství marihuany, kterou dříve vypěstoval, obžalovaný opakovaně prodával v místě svého bydliště F.L., nar. XXXXX,

2. v přesně nezjištěné době od začátku roku 2015 do začátku roku 2016 v katastru obce Strachotice-Micmanice, opakovaně prodal J.H., nar. XXXXX pervitin, v blíže nezjištěném množství vždy však za částku nejméně 1.000 Kč a celkově mu tak prodal nejméně 40 g pervitinu za celkovou částku minimálně 60.000 Kč,
3. v období od jara 2016 do září 2016 obvykle v nočním klubu XXXXX v XXXXX prodal obžalované D.B. nejméně 10 g pervitinu za částku nejméně 10.000 Kč a dal obžalovanému V.G. nejméně 5 g pervitinu,

přičemž uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv věděl, že se o takové látky jedná, a to i přesto, že nedisponoval příslušným oprávněním pro nakládání s omamnými a psychotropními látkami, přičemž delta-9-tetrahydrokanabinol a metamfetamin (pervitin) patří podle § 44c zákona č. 167/1998Sb., mezi psychotropní látky zařazené do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách, přičemž delta-9-tetrahydrokanabinol je zařazen mezi psychotropní látky do přílohy č. 4 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., metamfetamin (pervitin) je psychotropní látka zařazená do přílohy č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. a konopí je omamná látka a je zařazeno do přílohy č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb.

IV. M.D. a L.K.

v přesně nezjištěné době od září 2016 do května 2017 L.K., která v té době bydlela ve společné domácnosti s M.D., nar. XXXXX, opakovaně, minimálně však jednou měsíčně prostřednictvím mobilní aplikace Viber, kterou měla nainstalovanou ve svém mobilním telefonu s vloženým tel. č. +420 XXXXX, kontaktovala nebo byla kontaktována osobou R.C., nar. XXXXX, občan Rakouské republiky, a to za účelem nákupu psychotropní látky pervitin od M.D., kdy veškerá komunikace probíhala prostřednictvím L.K., docházelo k prodeji psychotropní látky pervitin a to ve "větrolamu", který se nachází směrem od Hrádku do Velkého Karlova, M.D. tak osobě R.C. opakovaně prodal 5 g pervitinu za částku 1.200 Kč za gram, tedy minimálně 40 g pervitinu v celkové částce 48.000 Kč, kdy tyto peníze následně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

použil k financování společné domácnosti vedené s L.K., která si byla vědoma toho, jakým způsobem je M.D. získal,

uvedeného jednání se dopustili s vědomím, že se o takovou látku jedná, a to i přesto, že nedisponovali příslušným oprávněním pro nakládání s omamnými a psychotropními látkami, přičemž metamfetamin (pervitin) patří podle § 44c zákona č. 167/1998Sb., mezi psychotropní látky zařazené do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách a je zařazen v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013Sb. o seznamech návykových látek.

tedy

bod I.

obžalovaní V.G., D.B., M.D. a L.K.

- přiměli, zjednali, dopravili dítě, aby ho bylo užito jiným k pohlavnímu styku nebo k jiným formám sexuálního zneužívání a čin spáchali v úmyslu, aby jiného bylo užito k prostituci, (ad I./1, 2, 3)
- ohrozili rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho svedli k zahálčivému a nemravnému způsobu života, umožnili mu vést zahálčivý a nemravný život, umožnili mu opatrovat pro sebe nebo jiného prostředky jiným zavrženíhodným způsobem, spáchali čin ze zavrženíhodné pohnutky, (ad I./1, 2, 3)
- zjednali, zlákali k provozování prostituce a kořistili z prostituce provozované jiným (ad I./4-20)

bod I., III., IV.

obžalovaný M.D.

- neoprávněně prodal dítěti psychotropní látku ve větším rozsahu a neoprávněně vyrobil, prodal a pro jiného přechovával psychotropní látku ve značném rozsahu

bod I., II.

obžalovaná D.B.

- neoprávněně prodala nebo jinak jinému opatřila psychotropní látku,

bod IV.

obžalovaná L.K.

- usnadnila jinému spáchání trestného činu spočívajícího v neoprávněném prodeji psychotropní látky jinému,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

tím spáchali

obžalovaní V.G., D.B., M.D., L.K. v bodě I.

- zločin obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1) písm. a), odst. 3 písm. d) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,
- přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), písm. b), písm. c), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,
- přečin kuplířství podle § 189 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný M.D. v bodě I., III. a IV.

- zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) trestního zákoníku dílem samostatně, dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaná D.B. v bodě I., II.

- přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku dílem samostatně, dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

obžalovaná L.K. v bodě IV.

- pomoc k přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 283 odst. 1 trestního zákoníku.

Za to se odsuzují

Obžalovaný V.G.

podle § 168 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

9 (devíti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku k trestu propadnutí věci, a to:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

- mobilní telefon zn. Samsung, bílé barvy včetně SIM karty zn. A1 č. A5616081363052, včetně paměťové karty SD 4 Gb
- mobilní telefon zn. Huawei IMEI 1:860484033990947, IMEI 2: 860484034044334, micro SD karta 2 Gb zn. KINGSTONE
- červená krabička s vloženou krabičkou od zápalek označená The Postron Safety Match s plastovým sáčkem, němž je bílá krystalická látka

Podle § 70 odst. 6 trestního zákoníku propadlé věci připadají státu.

Obžalovaný M.D.

podle § 168 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

7 (sedmi) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku k trestu propadnutí věci, a to:

- mobilní telefon zn. EVOLVE typ GC 801B, IMEI 1: 862134010186603, IMEI 2: 862134010186011 včetně akumulátoru bez SIM karty a paměťové karty
- mobilní telefon zn. Samsung, IMEI: 358763065636509 včetně SIM karty operátora Tesco č. 894202069930246793 včetně akumulátoru
- mobilní telefon zn. Samsung, model GT-S7580, IMEI: 356899064883080 včetně SIM karty Sazka mobil. CZ č. 894203101632728711 včetně akumulátoru
- plastová injekční stříkačka naplněná bílou sypkou látkou (pervitin)
- bílá igelitová taška s nápisem H+M a v ní vložené dva igelitové sáčky se sypkou rostlinou hmotou – marihuanou
- igelitový sáček s obsahem sušené rostlinné hmoty – marihuany
- igelitový pytlík s obsahem sypké nahnědlé hmoty
- sklenice s bílým víkem s obsahem sypké rostlinné hmoty – zbytek marihuany
- igelitový sáček s obsahem sypké nahnědlé hmoty a sypké rostlinné hmoty ve sklenici s víkem uloženým do papírové obálky
- 5 ks vzrostlých rostlin konopí
- 4 ks vzrostlých rostlin konopí pěstovaných v květináčích
- 4 ks vzrostlých rostlin konopí

Podle § 70 odst. 6 trestního zákoníku propadlé věci připadají státu.

Obžalovaná D.B.

podle § 168 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

7 (sedmi) let.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku k trestu propadnutí věci, a to:

- 1 ks injekční stříkačka 5ml se zbytkem hnědého prášku v hrotu
- 2 ks SIM karty – 1 ks operátor Vodafone č. 8942031015362233823V48LTE, 2 ks bez názvu č. 1680035452Vu0502
- 4 ks injekčních stříkaček ve sklenici
- injekční stříkačka modré barvy uložená v dóze ve tvaru srdce
- injekční stříkačka bílé barvy uložená v kosmetickém kufříku
- víčko ve tvaru srdce se zbytkem hnědého prášku uložené v kosmetickém kufříku

Podle § 70 odst. 6 trestního zákoníku propadlé věci připadají státu.

Obžalovaná L.K.

podle § 168 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

5,5 (pěti a půl) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně podala dne 11. 6. 2018 u zdejšího soudu obžalobu na V.G., D.B., M.D. a L.K. pro spáchání rozsáhlé trestné činnosti, která jednak souvisí s provozováním nočního klubu XXXXX v XXXXX ve Znojmě, kde byly poskytovány sexuální služby za úplatu, jak zletilými, tak třemi nezletilými společníci, když tato trestná činnost je kladena za vinu všem čtyřem obžalovaným a jednak souvisí s výrobou a distribucí drog, a to v případě obžalovaných D.B., M.D. a L.K. Na úvod odůvodnění tohoto rozsudku považuje nalézací soud za nezbytné upozornit na skutečnost, že skutkový děj, týkající se nočního klubu XXXXX, tj. poskytování sexuálních služeb za úplatu, tak jak byl popsán v bodech I., II. a III. obžaloby považuje za jeden skutek. Na celkovém skutkovém ději všichni čtyři obžalovaní participovali v různém období, různým podílem, ale jak bude dále rozvedeno, jejich jednání bez výhrad naplnilo znaky spolupachatelství ve smyslu § 23 trestního zákoníku. Nalézací soud po provedeném dokazování ustálil skutkový děj do podoby, která je uvedena ve výroku tohoto rozsudku, když všechny tyto tři části uvedené v obžalobě pod body I., II. a III. zahrnul do výroku rozsudku jako bod I. a přiměřeně skutkovým zjištěním také upravil návětí, tj. úvodní pasáž výroku rozsudku v bodě I. Z takto upraveného úvodu popisu skutkového děje je zřejmé, jak a v kterém období se každý z obžalovaných na skutkovém ději podílel a tedy v čem spočívalo jeho trestněprávně významné jednání. Za samostatný skutkový děj pak považoval nalézací soud distribuci drog obžalovanou D.B. Její trestněprávně významné jednání s činností nočního klubu XXXXX do jisté míry souviselo, protože i zde obžalovaná především pervitin prodávala. Samostatný skutek pak tvoří trestné jednání obžalovaného M.D. v souvislosti s drogovou Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

trestnou činností, kterého se dopustil sám (bod III. výroku rozsudku, původně bod V. výroku obžaloby), resp. ve spolupachatelství se spoluobžalovanou L.K. (bod IV. výroku rozsudku, resp. bod VI. výroku obžaloby). Nalézací soud při svém rozhodování vycházel z důkazů procesně řádně opatřených v přípravném řízení a provedených u hlavního líčení v průběhu sedmi jednacích dní. Tento rozsah dokazování považoval soud za zcela dostačující pro ustálení skutkového děje do podoby, která je uvedena ve výroku tohoto rozsudku. Lze jen podotknout, že v závěru dokazování u hlavního líčení dne 9. 10. 2018 státní zástupkyně, obžalovaní, ani jejich obhájci žádné další důkazní návrhy neučinili (str. 4 protokolu o hlavním líčení). Výrok o vině každého z obžalovaných i užité právní kvalifikaci soud učinil na podkladě následujících důkazů.

2. Všichni čtyři obžalovaní byli vyslechnuti u hlavního líčení 27. 8. 2018. **Obžalovaný V.G.** v rámci své spontánní části výpovědi nejdříve uvedl, že v té době měl v pronájmu čtyři hospody, jednu diskotéku a hernu, a proto využil nabídky, kterou mu poskytl B.P., aby podnikal také v branži nočních podniků. Na svoji obhajobu uvedl, že v tom neviděl žádnou trestnou činnost, neboť provoz nočního klubu XXXXXX bral jako další hospodu, kterou provozoval. Obžalovaný potvrdil, že klub otevřeli 15. 9. 2015 a zpočátku až do února 2016 vlastně celou činnost zajišťoval B.P., který si do klubu přivedl také svůj personál a mj. i barmanku L.K. Po smrti B.P. začal obžalovaný sám činnost tohoto klubu organizovat, což ovšem dělal tak, jako by to byla normální hospoda. Obžalovaný V.G. opakovaně uvedl, že charakter činnosti klubu považoval minimálně za věc, která není trestná, v čemž ho utvrzovaly i kontroly ze strany policie, které tam chodily nejméně dvakrát za měsíc. Do února 2016 se staral především o zásobování tohoto klubu alkoholickými a nealkoholickými nápoji a vedl jej tedy jako bar. Obžalovaný však současně potvrdil, že do tohoto klubu chodily společnice, které potom s klienty chodily na pokoj, což, jak sám doznal, věděl, ale tvrdil, že to byla věc, která šla mimo něho, když on jim takovou činnost žádným způsobem nevnucoval. Opakovaně však v průběhu své výpovědi obžalovaný trval na tom, že nevěděl o skutečném věku tří společnic, a to B.B., K.D. a K.Š., tedy rozhodně nevěděl o tom, že byly nezletilé, když do klubu přišly. Podle jeho tvrzení B.B. se tam byla dříve podívat. Obžalovaného s ní 2. 10. 2015 seznámil jejich společný známý. Obžalovaný sám ji do klubu sice přivedl, aby ji seznámil s chodem klubu, ale chtěl, aby tam dělala čistě komparz, tedy aby vizuálně byl bar obsazený minimálně ženami, které by seděly na baru. V.G. doznal, že nezl. B.B. do klubu čistě dovezl, seznámil ji s prostředím, řekl jí tedy, o co mu jde a odešel. Od té doby ji, podle svého tvrzení, neviděl, až když měla 18 let. Svoji plnoletost oslavovala se svým tehdejším přítelem právě v klubu. Stejně tak obžalovaný nevěděl, že K.D. není zletilá a tvrzení obžaloby o tom, že ji do klubu dovedli od 1. 1. 2016 je nepravdivé. Podle knihy ubytovaných do klubu přišla mezi 5. a 7. květnem, což je čas, kde je zaškrtnuté datum, ale tento čas odpovídá i odposlechům a výpovědím svědků. Už 10. května tam přivedla K.D. K.Š., kterou obžalovaný, podle svého tvrzení, zná a velice dobře si ji pamatuje. K.Š., když ovšem do klubu přišla, neměla u sebe doklady a slibovala, že je dodatečně předloží. Sama byla v klubu od 10. 5. do 2. 6. 2016. Za tu dobu nebyla schopna doklady přinést, čímž obžalovaný vysvětluje to, že K.Š. není zapsána v knize ubytovaných. Opakovaně obžalovaný na svoji obhajobu uvedl, že to, že K.Š. neměla 18 let, se dozvěděl až dodatečně, když v září do klubu znovu přišla. K dalším ženám, které v klubu působily (bod I./4-20 výroku rozsudku) V.G. u hlavního líčení důrazně popřel, že by tyto ženy k něčemu nutil a také uvedl, že nikdo z personálu, tj. z obžalovaných tyto ženy žádným způsobem nepoučoval, neříkal jim, co mají dělat. Tyto společnice přišly z jiných podobných podniků a problematiku velmi dobře znaly, proto nebylo třeba je nějakým způsobem instruovat. Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

To, že platily poplatek 20 Euro za nějaké časové období, je, podle názoru obžalovaného, logické, protože tyto společnice používaly jeho ručníky, jeho mýdlo, jeho elektrinu, vodu, plyn apod. přičemž ve všech ubytovacích službách se za tyto věci platí. Na svoji obhajobu obžalovaný dále uvedl, že pro něho by fakticky bylo výhodnější, kdyby klient zůstal se společnicí na baru a konzumoval zde alkoholické nápoje, neboť z toho měl daleko vyšší tržbu. K dotazu soudu obžalovaný V.G. u hlavního líčení vysvětlil, že noční klub XXXXX byl provozován v nemovitosti v obci XXXXX, který vlastní firma IMMOBILIA s. r. o. Zpočátku tvrdil, že on byl v tomto klubu v nájmu, později upřesnil, že v nájmu tam byla vlastně jeho dcera S.G., která, na rozdíl od obžalovaného, měla živnostenské oprávnění, a to dokonce na pohostinskou činnost a ubytovací služby. Dcera obžalovaného se však v klubu prakticky nezdržovala. Sám obžalovaný potvrdil, všechno zařizoval právě on, a to na základě plné moci, kterou v ústní podobě od své dcery dostal. Obžalovaný upřesnil, že jeho úkolem sice bylo v klubu prodávat alkoholické a nealkoholické nápoje, příp. ubytovávat lidi, jak mu to ostatně nabídl B.P., ale pochopitelně věděl, jaká činnost se v takovém klubu provozuje. Pochopil totiž, že jde o klub s poskytováním sexuálních služeb za úplatu a on má tento podnik otevřít a vést zde bar. To, že se tam budou poskytovat sexuální služby za úplatu, nebyla, podle jeho názoru, jeho starost. Ovšem všichni, kteří do klubu přišli, věděli, o co jde, k čemu tedy klub slouží a jaký má charakter. Následně obžalovaný také potvrdil, že když pochopil účel fungování tohoto klubu, vytýčil si za úkol sehnat holky (tj. společnice). Nikoho do ničeho nenutil ani nepřemlouval, neboť tyto společnice se vlastně hlásily samy, že si chtějí vydělat nějaké peníze. Peníze si chtěly vydělat buď tím, že budou působit jako tanečnice, nebo formou provize z drinků, které vypijí s klienty nebo, jejich formou, tedy tou prostitucí. Objednané a zkonsumované drinky u baru v klubu platil pochopitelně zákazník, a to jak za sebe, tak za svoji společnici, ovšem tyto společnice potom dostávaly určitou provizi ze zkonsumovaných alkoholických i nealkoholických nápojů. Obžalovaný se vyjádřil rovněž k rozsahu tohoto nočního klubu, když uvedl, že zde měli celkem šest pokojů, které obsluhovala barmanka, neboť ona vedla evidenci návštěvníků pokojů, k čemuž měla speciální sešit. Práci barmanky zde od otevření klubu, tj. od 15. 9. 2015 do 3. 9. 2016 dělala L.K., a to zpočátku až do května 2016 sama a poté se začala střídat s obžalovanou D.B. Obžalovaný sice tvrdil, že cena za poskytované sexuální služby nebyla fixní, neboť si ji společnice sjednávaly individuálně, vzápětí na to však potvrdil, že společnice mu platily 20 Euro za pokoj, a to v případě že si ho pronajaly na hodinu nebo na půl hodiny a 10 Euro pokud tam byly s klientem 20 minut. V této souvislosti musí nalézací soud poukázat na další svědecké výpovědi svědkyň, které klubu působily jako společnice poskytující sexuální služby za úplatu, neboť ty, jak bude rozvedeno dále, se vyjádřily poměrně přesně k cenám nejen za pronájem pokojů, ale i k cenám za poskytované sexuální služby, a to prakticky s drobnějšími nepřesnostmi všechny shodně. Obžalovaný V.G. k dotazu soudu v zásadě potvrdil, ostatně shodně jako obžalované D.B. a L.K. a shodně jako svědkyně – společnice, že barmanky obsluhovaly na baru, roznášely pití, ale také vedly evidenci pokojů a zejména kontrolovaly čas, na který si společnice pokoj s klienty pronajaly a po uplynutí doby na to upozorňovaly klepáním na dveře. Obžalovaný rovněž potvrdil, že za pronájem pokojů, s výjimkou úvodního období, platil zákazník předem barmance, která potom na konci směny po stržení poplatků za pronájem pokoje, zbytek peněz vyplácela společnicím. Za podstatné považuje nalézací soud jednoznačné vyjádření obžalovaného V.G. o tom, že věděl, že se v nočním klubu XXXXX poskytují sexuální služby za úplatu a on sám se nesnažil tomu nějak zabránit, což vysvětloval tím, že se snažil, aby zůstali lidi v baru a zejména tuto činnost si zajišťovaly společnice prakticky samy. Opakovaně pak obžalovaný uvedl, že sám společnice Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

v plném rozsahu nezajišťoval, oslovil, podle svého tvrzení, asi tři, a to D.N., J.K. a J.B., která však na pokoje nechodila. Z nezletilých společnic (bod I./1, 2, 3) měla jako první přijít K.D., avšak v knize ubytovaných jsou její údaje začerněné. Podle chronologické posloupnosti zapsaných společnic, zde však musela být od 6. 5. 2016. Pokud tam přišla nezl. B.B. dne 2. 10., pak šlo o rok 2015, když následující rok, tj. 24. 8. 2016 zde slavila svoji zletilost. Obžalovaný opakovaně uvedl, že nesouhlasí s datem, od kdy měla nezl. B.B. v klubu pracovat, tedy že to mělo být od 2. 10. 2015 do konce června 2016. Podle poznámek, které si obžalovaný vedl, tam začala pracovat až po dosažení zletilosti a byla tam snad třikrát nebo čtyřikrát. Nálezací soud, stran užití právní kvalifikace, považuje za významné vyjádření obžalovaného, kdy uvedl, že kromě knihy ubytovaných, kterou vedly barmanky, si vedl on sám deník, do něhož si zapisoval dny, kdy která společnice v klubu působila. Údaje jsou uvedeny na základě vyhodnocení tržeb, které byly každé ráno dodávány, a to i s rozpisem. Obžalovaný sice nedokázal vysvětlit, proč si vlastně takový sešit vedl, vzápětí na to však potvrdil, že z knihy ubytovaných by nebyla vidět tržba, a proto měl údaje ve svém deníku. Barmanka mu totiž na papíře sdělovala údaje o tom, kolik která společnice měla drinků a kolik měla klientů. Na svoji obhajobu V.G. uvedl, že on sám společnicím nic nevyplácel, což je ovšem vyvráceno výpověďmi svědkyň, které jsou rozvedeny dále a naopak tvrdil, že společnice vyplácela barmanka. Jeho vyjádření o přesné evidenci tržeb, nejen ve vztahu ke zkonsumovaným nápojům, však svědčí o tom, že měl výrazný zájem na evidenci počtu klientů u každé společnice za noc, tedy na evidenci tržeb získaných za poskytované sexuální služby. Obžalovaný ostatně sám upřesnil, že vycházel z přesné evidence, které vedla barmanka, a to proto, aby měl přehled, kolik peněz má barmanka jemu samotnému odvést. V závěru své výpovědi se V.G. vyjádřil i k roli ostatních obžalovaných při provozu nočního klubu XXXXX. D.B. tam zpočátku pracovala jako společnice a jako barmanka pracovala L.K., která však v průběhu doby začala mít časové omezení, a proto se s ní začala střídat D.B.. M.D. nabídl V.G. finanční pomoc, neboť v únoru 2016 B.P. obžalovaného údajně obral o částku asi 300 tis. Kč v souvislosti s hrou v Příměticích. Obžalovaný sám se dostal do finanční tísně. M.D. mu půjčil asi 60 tis. Kč, což bylo málo, a proto mu V.G. nabídl, že by mu prodal část tohoto podniku. Poněkud nelogicky obžalovaný hovořil o prodeji podílu, ačkoliv sám nebyl vlastníkem nemovitosti, vlastním jménem ani klub neprovozoval. Sám tvrdil, měl pouze ústní plnou moc od své dcery jako pronajimatelky objektu. M.D. tedy chtěl tzv. prodat možnost vydělat si peníze tím, že mohl být společník. M.D. do klubu také sehnal K.D., která pak, podle domněnky obžalovaného, sehnala další společnice, které byly nezletilé, ale o tom obžalovaný V.G. rozhodně nevěděl. Nesouhlasí tedy s datem, kdy měla K.D. v klubu působit, když i K.Š. tam byla v jinou dobu. V případě ostatních společnic uvedených v bodě I./4-17, resp. II., III. obžaloby V.G. měl výhrady k datu, kdy měly společnice v klubu působit, když tato data jsou opsaná z knihy ubytovaných, ale neodpovídají realitě. Všechny tam byly rozhodně dobrovolně, jak uvedl k dotazům svého obhájce. Jeho samotného ostatně ani nezajímalo, kdo koho do klubu dovedl. Z nezletilých společnic byla v knize ubytovaných zapsaná pouze K.D. K trestné činnosti drogového charakteru obžalovaný V.G. uvedl, že sice věděl, že se v klubu drogy prodávají nebo tam nějak figurují, neboť to bylo cítit, že např. někdo kouřil trávu, což sám poznal, ale, podle jeho názoru, se tomu nedalo nijak zabránit. On sám rozhodně nemá s drogami v tomto klubu ani jinde nic společného. V závěru své výpovědi, k dotazu soudu, V.G. připustil, že v té době jezdil osobním autem Škoda Octavie, a proto se nikdy nestalo, že by do klubu přivezl nebo odvázel čtyři společnice, maximálně šlo o jednu nebo dvě ženy. Barmanka byla vyplácena z tržby na baru.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

3. **Obžalovaná D.B.** v rámci své výpovědi u hlavního líčení uvedla, že v nočním klubu XXXXX pracovala od jeho počátku, a to nejdříve jako společnice, když příležitostně zaskakovala za barem. Po odchodu L.K. pracovala sama také jako barmanka. I když dělala barmanku, tak vlastně sama žádné společnice do knihy ubytovaných nezapisovala, maximálně jedenkrát v roce 2017. Tuto praxi zavedla L.K., která také společnice do knihy ubytovaných zapisovala. D.B., shodně jako obžalovaný V.G., tvrdila, že pro klub a vlastně i pro ni jako barmanku bylo mnohem výhodnější, když společnice zůstávaly na baru s klienty a popíjely alkohol, než aby s nimi šly na pokoj. Obžalovaná vyloučila, že by řídila činnost jednotlivých společnic, neboť každá se s klientem domlouvala sama a také zpočátku od něj inkasovala finanční odměnu. D.B. osobně žádné dívky do klubu neobstarávala a dokonce ani nevěděla, že ty tři nezletilé dívky ještě nedosáhly věku 18 let. Podle jejího tvrzení je do podniku přivedl obžalovaný M.D. a do knihy je zapisovala L.K. K.Š. si obžalovaná sice vybavuje, protože na podniku po určitou dobu působila, avšak K.D. ani B.B. si téměř nepamatuje, viděla je tam snad pouze dvakrát. Co se týče provozu nočního klubu XXXXX pak obžalovaná D.B. na svoji obhajobu uvedla, že jí to připadalo jako běžný noční podnik, kterých je v okolí velké množství. Sama si tedy neuvědomovala, že se jedná o nějakou nelegální činnost. Do provozování prostituce v klubu rozhodně nebyl nikdo nikým nucen. Všechny společnice tam byly podle svého uvážení, dobrovolně a vlastně přicházely z jiných nočních podniků. Po uzavření klubu XXXXX naopak do jiných podniků odešly, aby opět poskytovaly sexuální služby za úplatu. Obžalovaná D.B. si některé podrobnosti, týkající se prodeje a poskytování pervitinu nepamatovala. To vysvětlila tím, že v té době užívala drogy, hlavně marihuanu a pervitin, které měly špatný vliv na její psychiku. Spousta událostí jí proto splývá. Rámcově obžalovaná doznala, že to, co je popsáno v obžalobě pod bodem IV. (bod II. výroku rozsudku) skutečně proběhlo, i když ona si na jednotlivé případy nevzpomíná. Některé osoby, kterým poskytla nebo prodala drogy, konkrétně nezná, příp. jí volaly z cizích telefonních čísel. Na svoji obhajobu obžalovaná uvedla, že drogy si kupovala především pro vlastní potřebu a když jí někdo požádal, tak právě z toho, co měla původně koupené pro sebe, mu prodala nebo dala. Kdo byly osoby v obžalobě označené např. jako V., I., A., S.D., D.T., M.M., P. apod. skutečně neví. Vyjádřit se dokázala pouze ke K.K., která se jmenuje V. Pokud se s odběrateli drog domlouvala telefonicky, nedokáže s odstupem času potvrdit, jestli skutečně schůzka a předání drog proběhlo tak, jak vyplývá z telefonátů. K trestné činnosti drogového charakteru, z níž je obžalovaný M.D. sama osobně žádné informace nemá. D.B. pouze připustila (bod V./3 obžaloby), že nějaký pervitin v tomto období od jara do září 2016 si od M.D. skutečně koupila, ale kolik toho bylo a za jakou cenu už neví. Stejně tak nemá žádné bližší informace o společné trestné činnosti drogového charakteru, které se měl dopustit M.D. společně s L.K. např. ve vztahu k R.C. Pro vysvětlení D.B. uvedla, že v té době se s nimi nestýkala. K dotazu soudu obžalovaná vysvětlila, a to obdobně jako obžalovaný V.G., vnitřní fungování nočního klubu XXXXX, v němž sama působila zpočátku jako společnice, později jako barmanka. D.B. uvedla, že celkově zde působila od jeho otevření v září 2015 do jeho zavření v roce 2017 a po celou dobu v podniku bydlela. Za pronájem pokoje platila buď 20 nebo 10 Euro, podle počtu zákazníků. Když zákazníka neměla, pak tam bydlela zadarmo, neboť v klubu uklízela, prala prádlo. Přestože sama do knihy ubytovaných žádné společnice nezapisovala, ví o tom, že při zápisu barmanka L.K. vyžadovala předložení občanského průkazu nebo dokladu totožnosti a podle toho společnici do knihy ubytovaných zapsala. Odměnu za práci barmanky dostávala D.B., podle svého tvrzení, z provizí za zkonsumovaný alkohol, nikoliv z provizí získávaných klubem za poskytování sexuálních služeb. V souladu s výpovědí spoluobžalovaného V.G. a zejména v souladu s výpověďmi další svědkyň, Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

kteřé v klubu působily jako společníce poskytující sexuální služby za úplatu, jsou pak ty části výpovědi obžalované D.B., v nichž potvrdila, že barmanka vedla evidenci klientů, s nimiž společníce odcházely na pokoj, hlídala čas, tedy dobu na jak dlouho si pokoj pronajaly a před uplynutím doby je také buď sama upozorňovala, nebo o to požádala některou ze společnic. Na svoji obhajobu D.B. uvedla, že ona sama prakticky jinou společnici, s výjimkou R.B., do klubu nepřivedla. V klubu bylo celkem šest pokojů, z nichž jeden ona měla dlouhodobě pronajatý. O tom, že B.B., K.Š. a K.D. jsou nezletilé, nevěděla. K. tam viděla pouze několik dní, B. až později, ale také si ji příliš nevybavuje. D.B. však potvrdila, že K.Š. do klubu přivezl právě obžalovaný M.D. Jestli však přivezl i další dvě nezletilé společníce, sama neví. D.B. popřela, že by prodávala některé z těchto nezletilých společnic drogy, i když připustila, že s B.B. někdy trávu, tj. marihuanu kouřila. Obžalovaná sama si nevybavuje, že by K.D. nebo B.B. v klubu získávaly drogy od jiných osob. Pouze K.Š. sama jednou nebo dvakrát dala čáru pervitinu, ale rozhodně vyloučila, že by jí ho prodávala. K.Š. v klubu poskytovala sexuální služby maximálně měsíc a nějaký čas na pokoji také bydlela. Na svoji obhajobu obžalovaná D.B. uvedla, že společníce, které přišly do klubu poskytovat sexuální služby za úplatu, tam přicházely dobrovolně proto, aby si vydělaly peníze. Za klienta odváděly klubu 10 nebo 20 Euro, podle doby na jakou si pronajaly pokoj. V době, kdy D.B. začala pracovat jako barmanka, tak už vlastně žádné nové společníce nepřicházely, neboť tam byly ty původní, které tam byly v době, když za barem působila L.K.. S odstupem času si D.B. vybavila např. D.B., V.U., R.B., M.H., P.L.. Tři nezletilé společníce, podle jejích informací, byly kamarádky od M.D. nebo od nějaké jeho známé, ale také ty zde byly dobrovolně. K činnosti ostatních obžalovaných D.B. uvedla, že L.K. tam od počátku působila jako barmanka, ale šéfem klubu pro obžalovanou samotnou byl V.G. a později M.D., který byl jeho tichým společníkem. Jak měli ovšem přesně mezi sebou rozdělenou práci, obžalovaná nevěděla, měla pouze informace o tom, že M.D. chtěl zainvestovat peníze do takového podniku a současně věděla, že V.G. by se taková investice finančně hodila, proto zprostředkovala kontakt mezi nimi. M.D., když začal v klubu působit, např. dovážel do baru alkoholické, nealkoholické nápoje, hygienické potřeby, přivázel, odvázel prádlo na vyprání apod. Vlastně se střídali s V.G., zejména v době, když on začal pracovat v Rakousku. M.D. v klubu působil od dubna 2016. Jako barmanka odevzdávala obžalovaná D.B. peníze buď M.D. nebo V.G.. Sama dostávala odměnu asi 700 Kč za jednu směnu, avšak trvala na tom, že to byly vždy tržby za nápoje. Vzhledem k tomu, že společníce přicházely zpravidla z jiných podobných podniků, nebylo téměř třeba, aby sama někomu něco vysvětlovala. Ceny byly v klubu stanoveny pouze za pronájem pokoje a podle tvrzení obžalované záleželo na každé ze společnic, kolik peněz si s klientem smluvila. V tomto směru je však obhajoba obžalované D.B., ostatně jako obhajoba obžalovaného V.G., vyvrácena pověďmi svědků – společnic, které jsou rozvedeny dále.

4. **Obžalovaný M.D.** se v rámci své výpovědi u hlavního líčení k trestné činnosti v podstatě doznal, i když v některých částech zpochybnil konkrétní údaje týkající se zejména rozsahu prodáváných drog i svého podílu na fungování nočního klubu XXXXX. Obžalovaný potvrdil, že kontakt na V.G. mu zprostředkovala obžalovaná D.B., která mu řekla, že V.G. má finanční problémy a obžalovaný se s ním dohodl, že mu nějaké finanční prostředky půjčí, zůstane sám v klubu jako společník, a když klub začne vydělávat, budou se o příjmy dělit. Drogy začal prodávat vlastně proto, že po úrazu nohy na podzim roku 2015 se dostal do finanční tísně, začal prodávat pervitin a také později začal v tomto nočním klubu XXXXX působit. Svých činů si je vědom a aktuálně toho velmi lituje. V rámci své spontánní výpovědi k nejzávažnější trestné činnosti, tedy k působení Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

tří nezletilých společníků v klubu uvedl, že B.B. v podniku pracovala již před jeho působením, takže se dá říct, že on ji pro klub nesjednával. Sama pak potvrdila, že ji obžalovaný prodal cca 1,5 g pervitinu a, podle názoru obžalovaného, bylo na drogách závislá už před působením v klubu. K.D. byla v klubu maximálně třikrát a není tedy pravda, co uvádí, že tam působila šest měsíců. Pokud K.D. tvrdí, že ji obžalovaný prodal asi 4,5 g pervitinu pak, podle jeho názoru, to odpovídá realitě. K.Š. nedomluvil sám obžalovaný, ale K.D., což obě dvě shodně také potvrzují. K.Š. obžalovaný prodal maximálně 5 g pervitinu, nikoliv 10 – 15 g jak ona sama tvrdí. Pervitin kupoval od J.K., který sám uvedl, že od něj obžalovaný odebral cca 50 g pervitinu. Jiného stálého dodavatele obžalovaný neměl, a proto nemohl tedy celkově prodat dalším osobám takové množství pervitinu, jak je uvedeno v obžalobě. Rovněž výpověď svědka J.H. je nepravdivá, neboť se jedná o recidivistu, narkomana, násilník a zloděje, který nemohl mít v životě k dispozici částku 60 tis. Kč na 40 g pervitinu, jak sám uvádí. Obžalovaný M.D. nepravdivost výpovědi J.H. vysvětlil tím, že on sám na J.H. přivolal policii, když J.H. napadl K.D., a proto byl odsouzen k nepodmíněnému trestu. K dotazu soudu M.D. dále potvrdil, že do klubu přišel někdy na začátku roku 2016 a působil zde, resp. pomáhal s chodem klubu do září 2016, kdy se dal dohromady s L.K., a proto přestali oba v klubu působit. Dříve totiž obžalovaný příležitostně prodával v klubu D.B. nějakou čáru pervitinu z toho množství, které bral od J.K. Poté, co se dohodl na společném působení v klubu s V.G., zde M.D. dělal příležitostně opraváře, přivážel pití, nakupoval toaletní potřeby, vozil pivo V.G. do jeho hospody v Domašovicích apod. Obžalovaný doznal, že věděl, jak klub funguje, protože už před jeho příchodem to zde bylo tak nějak zavedené. Za barem působily průběžně L.K. a D.B., která navíc zde pracovala i jako společnice, tedy poskytovala sexuální služby za úplatu. Co se týče finančních prostředků, pak asi dvakrát měli s V.G. nějaké inventurní období a M.D. od něj dostal řádově 25 – 27 tis. Kč mimo splátek půjčky, kterou mu poskytl. Na rozdíl od obžalovaných V.G. a D.B. obžalovaný M.D. výslovně potvrdil, že věděl o tom, že K.D. i K.Š. jsou nezletilé, když je do klubu přivezl. Žádnou jinou společnici však sám pro účely působení v klubu nedomlouval. Za jakých okolností tam tedy přišly další ženy uvedené v bodě I.-III. mu není známo, neboť některé se tam sice v době jeho působení vrátily, ale vlastně proto, že tam působily již dříve, než tam M.D. přišel. Sám tedy domluvil pouze K.D. a přivezl tam K.Š., když příležitostně je přivážel i odvážel i v následujícím období. Rovněž podstatu trestné činnosti drogového charakteru obžalovaný M.D. doznal. Potvrdil, že prodával pervitin i těmto nezletilým svědkyním, i když ne v takovém množství, jak je uvedeno v obžalobě. Rozpory mezi svým tvrzením u hlavního líčení i v přípravném řízení, které se týkají především množství prodaného pervitinu, obžalovaný M.D. vysvětlil tím, že nechtěl být obviněn z toho, že lže, a proto v přípravném řízení uváděl raději větší množství než kolik skutečně jednotlivým osobám poskytl. Podle jeho názoru K.D. prodal 3 – 4 g pervitinu celkem, K.Š. maximálně 5 g a B.B., tak jak ona uvádí, asi 1,5 g. Když pervitin prodával různým fyzickým osobám, bylo to podle jeho nálady za částku 1 – 2 tis. Kč za gram, když sám ho kupoval zpravidla za 800 Kč až 1 tis. Kč za gram. J.H. určitě neprodal 40 g pervitinu, neboť on by na to neměl peníze. Podle názoru obžalovaného mu prodal maximálně 5 g a rozhodně není pravda, že by se setkávali dvakrát denně, jak tvrdí svědek. D.B. něco málo prodal a V.G. prodal asi 1-5 g, i když mu to možná spíše daroval (bod V./2,3 obžaloby, resp. III./2,3 výroku rozsudku). Obžalovaný M.D. se rovněž doznal k tomu, že pěstoval konopí (bod IV. obžaloby, resp. III. /1 výroku rozsudku), když na svoji obhajobu uvedl, že konopí pěstoval proto, aby z něho vyráběl mastičky, které pomáhaly jiným lidem. Sám připustil, že něco málo z konopí také prodal nebo daroval. Je pravdou, že něco prodal i F.L. a nějaké drogy také prodal R.C. (bod VI. obžaloby, resp. IV. Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

výroku rozsudku), i když neví, že by to bylo 40 g pervitinu, jak je uvedeno v obžalobě. K dotazu soudu M.D. jednoznačně potvrdil, že neměl žádné zvláštní oprávnění k nakládání s omamnými a psychotropními látkami a vysvětlil, že pěstování marihuany jej bavilo, protože to není vůbec jednoduché. Aktuálně začal pěstovat jahody a česnek, což je, podle jeho názoru, lepší. O nadsazeném množství pervitinu, které uvedl ve své výpovědi v přípravném řízení, ostatně svědčí i výpověď svědka J.K., který trval na tom, že obžalovanému dodal 60 g pervitinu, ačkoliv obžalovaný původně vypověděl, že to bylo 75 g. S odstupem času se dá přesně určit, kolik to bylo. Sám jezdil za tímto svědkem několikrát týdně a kupoval maximálně 5 – 6 g pervitinu. Pervitin prodával také R.C., za pomoci L.K.. R.C. měl kontakt pouze na tuto obžalovanou a přes její „viber“ si s ní sjednával schůzky, kdy předstíral, že jsou milenci. Na smluvenou schůzku však vždy přijel sám obžalovaný M.D. a R.C. prodal pervitin, který chtěl. Na jedné předávce to bylo maximálně 5 g. Pervitin prodával R.C. asi jednou nebo dvakrát do měsíce. Z těch uvedených osmi měsíců to asi v začátku nebylo, takže to mohlo být po dobu asi šesti měsíců. Celkové množství je však, podle názoru obžalovaného, velmi obtížné určit. V závěru své výpovědi se obžalovaný hájil tím, že rozhodně nijak nekořistil z toho, že v nočním klubu společnosti poskytovaly sexuální služby za úplatu. Sám se dostal prakticky do fungujícího podniku, když podobných podniků na Znojemsku funguje velké množství. Obžalovaný se hájil tím, že nevěděl tedy, že jde o nelegální činnost. Neviděl žádný problém ani v tom, že společnosti K.Š. a K.D. jsou nezletilé, neboť sex je povolený od 15 let. Obžalovaný M.D. pak zcela jednoznačně vyloučil, že by některé ze společnic, včetně těchto nezletilých někdo nutil k poskytování sexuálních služeb za úplatu. V závěru své výpovědi potvrdil, že peníze z nájmu za pokoje si na konci směny a po vyplacení společnic přebíral obvykle obžalovaný V.G., i když obžalovaný sám si také někdy nějaké peníze vzal.

5. **Obžalovaná L.K.** u hlavního líčení využila svého práva a ve věci odmítla vypovídat. Její výpovědi, učiněné procesně řádným způsobem, proto byly u hlavního líčení 8. 9. 2018 čteny postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu. V této souvislosti lze jen podotknout, že procesně řádným způsobem vypovídala obžalovaná L.K. v průběhu prvních dvou výsledků, a to 23. 8. 2017 (č. l. 136 a násl.) a 27. 2. 2018 (č. l. 146 a násl.), když při výsledku dne 13. 4. 2018 a 18. 5. 2018 (č. l. 150, 151a) využila svého práva a ve věci odmítla vypovídat. Přesto lze konstatovat, že výpověď obžalované L.K. je stěžejním důkazem, který v podstatných směrech koresponduje s dalšími důkazy, provedenými u hlavního líčení. Nálezací soud neměl důvodu pochybovat o věrohodnosti její výpovědi. Obžalovaná L.K. se k podstatě trestného jednání dozнала, usvědčila ostatní spoluobžalované. Její výpověď je v souladu především se svědeckými výpověďmi a listinnými důkazy. Pro věrohodnost výpovědi obžalované svědčí i fakt, že to byla právě ona, která se stala oznamovatelkou celé rozsáhlé trestné činnosti, z níž jsou obžalováni V.G., D.B. i její bývalý přítel M.D., a to vše přesto, že tím přivodila trestní stíhání také sama sobě. V rámci své prvé výpovědi dne 23. 8. 2017 L.K. uvedla, že práci barmanky v nočním klubu XXXXX jí v září 2015 nabídl B.P.. Jejím úkolem bylo zajišťovat občerstvení pro zákazníky, vybírat od nich peníze za situace, kdy se domlouvali s nějakou společnicí a museli zaplatit ještě předtím, než se společnicí odešli na pokoj. Obžalovaná, která pracovala na baru, vedla evidenci zákazníků ve zvláštním sešitě, zapisovala čas, a to přímo buď do sešitu nebo na inventurní papír a také hlídala čas, který si klient zaplatil. Na konci každé směny spočítala provize z pití i provize z pokojů a podle počtu času a zákazníků vyplácela jednotlivým společnicím peníze, které si za noc vydělaly. Obžalovaná L.K. rovněž potvrdila, že v případě potřeby pracovala jako tlumočnice, neboť umí anglicky, německy, Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

italsky a albánsky, a proto pomáhala společnícím v klubu s překladem při prvotním kontaktu s jejich klienty. Shodně jako obžalovaní V.G., D.B. i svědkyně – společnice, také L.K. potvrdila, že každá ze společnic odváděla 20 Euro za každého klienta na baru, a to tzv. za pronájem pokoje. Obžalovaná také vysvětlila, že prvé tři měsíce dělala barmanku sama (pozn. soudu vzhledem k tomu, že byl klub otevřen v polovině září 2015, pak lze dovodit, že tomu bylo cca do poloviny, resp. do konce prosince 2015). Po těchto zhruba třech měsících se začala na této pozici barmanky střídát s D.B., která měla služby od neděle do úterý a ve zbytku týdne, tedy od středy do soboty byla na baru sama L.K.. Obžalovaná usvědčila také V.G. z toho, že získával provize z poskytovaných sexuálních služeb i prodaných drinků, když uvedla, že pro tyto peníze si chodil každý den ráno. V únoru 2016 v klubu začal působit obžalovaný M.D., a to jako tzv. tichý společník, neboť V.G. půjčil peníze na provoz tohoto klubu. Shodně jako obžalovaní V.G. a D.B. i svědkyně, které v klubu působily jako společnice, poskytla také L.K. v rámci své výpovědi informace o ceníku za poskytované sexuální služby. Obžalovaná uvedla, že klient za hodinu platil 70 Euro, za půl hodiny 50 Euro a za 20 minut 30 Euro, přičemž z toho odevzdávaly společnice 20 Euro na bar, resp. 10 Euro v případě pronájmu pokoje na 20 minut. Výplata svědkyně, jako barmanky, shodně jako D.B., která byla rovněž barmankou, představovala 25 Euro za noc. Průměrná tržba, kterou si přebíral V.G. byla cca 300 Euro za noc. Obžalovaná současně uvedla, že na baru byly vlastně dvě pokladny, jedna sloužila pro ukládání peněz za pronájem pokojů a druhá pro peníze za utržené pití (č. l. 147 a násl.). Současně však touto částí výpovědi L.K. vyvrací obhajobu obžalovaných D.B. a V.G. o tom, že bylo vlastně výhodnější, když společnice zůstávaly s klientem na baru, neboť byly takto větší tržby za pití. L.K. totiž v rámci své výpovědi uvedla, že se nikoliv ojediněle stávalo, že v kase za pití nebyly žádné peníze, a proto si svou odměnu na konci směny brala vždy třeba až za čtyři dny, avšak podrobnosti jsou zadokumentovány v inventurách podniku, které si V.G. každé ráno bral a schovával. Z uvedeného je zřejmé, že tržby za konzumované nápoje, tzv. drinky, rozhodně nepředstavovaly podstatnou část příjmu podniku, resp. obžalovaných a naopak stěžejní bylo poskytování sexuálních služeb za úplatu, když ostatně k tomuto účelu byl také noční klub zřízen a následně provozován, jak vyplývá z dalších důkazů. Podstatným důkazem je výpověď obžalované L.K. i k otázce vědění ostatních spoluobžalovaných o skutečném věku, tj. nezletilosti společnic B.B., K.Š. a K.D. L.K. totiž potvrdila, že byly kamarádky M.D. a on společně s V.G. je do podniku přivedl, když o jejich skutečném věku věděli téměř všichni. Obžalovaná totiž zapisovala nové společnice vždy do knihy ubytovaných, kterou předkládala k případným kontrolám ze strany policie. Od těchto tří společnic však žádné doklady totožnosti nedostala a až na základě výzvy jí doklady předložila B.B. a V.D., s čímž však vznikl problém, když je obžalovaná L.K. do této knihy ubytovaných zapsala. To byl také důvod jejího konfliktu s obžalovaným V.G., který jí sám řekl, že tyto společnice nemají dosud 18 let, nesmí být tedy zapsány. Vzhledem k tomu, že z ubytovací knihy nesmí být vytržena žádná stránka, proto L.K. sama údaje o B.B. a V.D. v této knize zaškrtnula. S touto částí výpovědi obžalované jednoznačně koresponduje věcný, resp. listinný důkaz, a to knihy ubytovaných, která se stala podkladem následně provedené znalecké expertizy, jak je rozvedeno dále. Nezletilým společnícím, které do klubu přivedl především M.D., však podmínky fungování podniku vysvětlovali prakticky všichni čtyři obžalovaní. Jejich přítomnost, stejně jako vzrůstající prodej drog v klubu, byly předmětem konfliktu obžalované s obžalovaným V.G. V konečném důsledku, jak obžalovaná L.K. potvrdila, celou věc probírala se svým tehdejší přítelem V.P., který jí dal kontakt na policistu M.D. z Brna, se kterým se obžalovaná setkala a situaci, zejména poskytování sexuálních služeb těmito nezletilými dívkami mu oznámila. Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

V této části výpověď obžalované koresponduje se svědeckými výpověďmi svědků V.P. a M.D., když v další části její výpověď koresponduje se svědeckými výpověďmi těchto nezletilých společnic K.Š., B.B. a V.D. Všechny tři svědkyně, shodně jako obžalovaná, totiž uvedly, že byly poučeny o tom, jak se mají chovat, když do podniku přijde kontrola, tedy že mají odejít zadním vchodem, tzv. na procházku. Obžalovaná L.K. upřesnila, že u hlavního vchodu do podniku byl umístěn zvonek s kamerou, a proto vždy věděli, kdo do klubu přichází, zejména pak že přichází právě policie. Proto mohli nezletilé společnice varovat, což učinil v jednom případě také obžalovaný M.D. V případě nezletilé V. (správně K.) D. nedokázala obžalovaná L.K. uvést podrobnosti o rozsahu užívání drog s vysvětlením, že tato společnice bývala v klubu v době, když za barem byla nikoliv obžalovaná, ale D.B.. K.Š., jak obžalovaná potvrdila, si pervitin kupovala od obžalovaných V.G., M.D. nebo D.B.. Asi dvakrát nebo třikrát totiž obžalovaný M.D. přímo L.K. řekl, aby K.Š. z peněz, které si vydělala za směnu, odečetla částku cca 700 – 800 Kč za pervitin. K.Š. si totiž obvykle pervitin kupovala před směnou anebo až ráno poté, co se podnik zavřel. Sama se svou závislostí na pervitinu netajila. Uživatelkou pervitinu byla i B.B., která však drogy řešila jen s D.B. nebo M.D., který ji také vozil do práce. L.K. potvrdila, že také B.B. ve dvou případech odečítala nějaké peníze za drogy, tedy za pervitin a za marihuanu, a to na základě pokynu obžalovaného M.D. Z trestné činnosti drogového charakteru pak obžalovanou D.B. usvědčuje, kromě dalších svědeckých výpovědí, také spoluobžalovaná L.K., která potvrdila, že pro drogy si za D.B. chodili také lidé z venku, tedy nikoliv společnice nebo klienti, kteří se v klubu vyskytovali. D.B. měla u sebe drogy pořád, zatímco u M.D. je obžalovaná viděla jen několikrát. V závěru své výpovědi L.K. uvedla, že v době, když s M.D. žila, on určitě pervitin doma nevařil, ale kupoval jej od nějakého H. z Pohořelic. M.D. totiž doma pěstoval pouze marihuanu, ze které někdy vyráběl i masti. Výpověď obžalované L.K. je také základním důkazem pro posouzení trestného jednání obžalovaného M.D., které se týká drogové kriminality. L.K. v rámci své výpovědi uvedla, že vlastně zprostředkovávala kontakt přes tzv. viber Rakušákoví, který se jmenoval R.. M.D. německy nemluví, ale tomuto muži dodával pervitin. R. si každý druhý víkend bral od M.D. 20 – 30 g pervitinu, přičemž k předání docházelo v remízku mezi obcemi Božice a Velký Karlov. Sama L.K. žila s M.D. od září 2016 do května 2017 a prakticky po celou dobu tyto kontakty M.D. s R. trvaly. Pro marihuanu si za M.D. jezdil také nějaký muž, kterého L.K. nedokázala blíže identifikovat, avšak upřesnila pouze, že platil polskými zlotými. V rámci své druhé výpovědi pak L.K. ještě upřesnila působení jednotlivých společnic A.B., M.D., H.M., S.N., Ž.K., D.B., I.K. v nočním klubu XXXXX. Při ustálení skutkového děje však nalézací soud vycházel, jak z těchto svědeckých výpovědí, tak z knihy ubytovaných a příp. rozporné skutečnosti hodnotil v souladu s procesní zásadou in dubio pro reo, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalovaných.

6. S výpovědi obžalované L.K. v části, která se týká podání trestního oznámení v této trestní věci, korespondují výpovědi svědků V.P. a M.D.. **Svědék V.P.** byl vyslechnut v přípravném řízení 14. 12. 2017 (č. l. 575), když jeho výpověď byla čtena u hlavního líčení 28. 8. 2018 v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. V.P. potvrdil, že v té době byla L.K. jeho přítelkyní, žili ve společné domácnosti, on ji proto občas vozil do práce a také odvážel domů. V nočním klubu XXXXX se vyskytoval pětkrát až šestkrát týdně, i když často dovnitř vůbec nešel. Svědek popsal vnitřní chod klubu, ostatně obdobně jako obžalovaní a další svědkyně. Za podstatné, stran trestního oznámení, považuje nalézací soud tu část výpovědi svědka, kdy potvrdil, že právě L.K. v době, kdy spolu ještě žili, mu sdělila, že v podniku se pohybují dvě nezletilé dívky B. a K. a ona Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

sama se domnívá, že by zde mohly poskytovat sexuální služby. Tyto dívky přišly do podniku současně s M.D.. V.P. se pokoušel tuto situaci řešit s obžalovanými V.G. a M.D., což však oni odmítli. Na žádost obžalované L.K. jí svědek dal kontakt na policistu kpt. D. z ÚOOZ, Expositura Brno, a to přibližně v květnu 2016. Sám jej ještě předtím informoval o zájmu L.K. celou věc oznámit. Na schůzku s L.K. přijel kromě kpt. D. i kpt. K. a L.K. je o situaci v klubu informovala. **Svědek M.D.** byl osobně vyslechnut u hlavního líčení dne 25. 9. 2018 a uvedl, že v minulosti byl v kontaktu s V.P., který mu poskytl informace, mj. bylo i to, že v nočním podniku ve Znojmě jsou zaměstnávány dívky, které nedosáhly plné zletilosti. Svědek proto kontaktoval svého kolegu kpt. K. Ke schůzce s L.K. došlo přibližně v druhé půlce července, resp. na počátku srpna 2016. O takových schůzkách se sepisuje úřední záznam, kde jsou podstatné informace uvedeny. Vzhledem k tomu, že svědek přešel na jiné oddělení, dál se tímto případem nezabýval. V rámci spontánní části své výpovědi M.D. upřesnil, že schůzka proběhla na kraji Znojma, na parkovišti u benzínové čerpací stanice a kromě svědka samotného, jeho kolegy kpt. K., tomu byl přítomen právě V.P. a L.K.. Hlavní část rozhovoru však probíhala právě mezi kpt. K. a L.K., když svědek sám s V.P., mimo vozidlo, řešili informace, týkající se jiného případu. Při vlastním zásahu v klubu XXXXX nebyl svědek přítomen.

7. Vzhledem k tomu, že podstatná část žalovaného trestného jednání, tedy skutkového děje popsaneho pod bodem I. výroku rozsudku, probíhala v nočním klubu XXXXX, považuje nalézací soud za nezbytné na úvod zmínit některé faktické okolnosti týkající se jeho fungování. Ze zprávy firmy IMMOBILIA spol. s r. o., vlastníka nemovitosti ve Znojmě, XXXXX (č. l. 1066) bylo zjištěno, že tento objekt měla v nájmu od 1. 9. 2015 nejméně do 31. 1. 2017 S.G., podnikající s IČO: 766 20 433. Úhrady za nájemné byly prováděny V.G. obvykle v hotovosti. O tom ostatně svědčí přehled úhrad za nájemné (č. l. 1088). V souladu s touto zprávou je pak Smlouva o nájmu uzavřená dne 1. 9. 2015 mezi pronajmatelem, tj. firmou IMMOBILIA spol. s r. o. a S.G., jako podnikatelkou, podnikající s IČO: 766 20 433. Nájemní smlouva se týká objektu ve Znojmě – XXXXX a byla sjednána na dobu neurčitou od 1. 9. 2015 (čl. IV./1 Smlouvy). Výpisem z živnostenského rejstříku (č. l. 44) pak bylo prokázáno, že S.G., nar. XXXXX, podnikala s IČO: 766 20 433, když měla živnostenské oprávnění jednak pro hostinskou činnost a dále pro výrobu, obchod a služby uvedené v přílohách č. 1-3 živnostenského zákona (obory: velkoobchod a maloobchod, provozování kulturních, kulturně-vzdělávacích a zábavných zařízení, pořádání kulturních produkcí, zábav, výstav, veletrhů, přehlídek, prodejn a obdobných akcí), a to vše od 2. 3. 2010. Jedna z uvedených provozoven její podnikatelské činnosti byla na adrese Znojmo, XXXXX. Obžalovaný V.G. ve své výpovědi u hlavního líčení, která je citována shora, potvrdil, že v tomto objektu, tj. Znojmo, XXXXX, provozoval noční klub XXXXX, a to na základě ústního zplnomocnění od své dcery S.G.. V prostorách tohoto klubu bylo dne 29. 6. 2017 provedeno ohledání, jehož výsledky prokazuje Protokol o ohledání místa činu (č. l. 1058-1059) a zejména pořízený plán (č. l. 1060-1061) a pořízená fotodokumentace (č. l. 1062-1063). V době ohledání již objekt nebyl využíván, a proto zde nebyly zajištěny žádné upotřebitelné stopy, přesto však, zejména pořízená fotodokumentace, která zachycuje jak vnější pohled na nemovitost, tak vnitřní prostory nočního klubu XXXXX, umožňuje učinit závěr, že klub byl svojí vnitřní dispozicí zařízen a přizpůsoben tomu, aby zde ženy mohly provozovat prostituci. Zejména s výpověďmi obžalované L.K. a svědky, které v klubu působily jako společnice, tj. poskytovaly sexuální služby za úplatu, korespondují některé z pořízených fotografií. Jsou to zejména fotografie č. 9, která znázorňuje dveře vedoucí na dvorek objektu a fotografie č. 3, která Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

zachycuje zadní vstup do objektu. Především svědkyně – nezletilé společnice B.B., K.Š. a K.D. v rámci své výpovědi uvedly, že byly obžalovanými náležitým způsobem instruovány o tom, že pokud by do klubu přišla kontrola ze strany policie, měly z objektu odejít zadním vchodem. Fotografie č. 2 pak zachycuje hlavní vstupní dveře a je tedy zcela zřetelné, že těmito dveřmi nebyl pro veřejnost vstup volný, ale bylo třeba na základě zvonku vyčkat příchodu a otevření těchto dveří ze strany obsluhy nebo jiné osoby, která ve vnitřních prostorách právě pobývala. Fotografie č. 10 a 11 zachycují dva z pokojů pro klienty a fotografie č. 8 pak speciální prostor s vířivkou a relaxační plochou, o němž svědkyně – společnice, které v klubu působily, také vypovídaly. Jedním z podstatných věcných, resp. listinných důkazů, na jehož podkladě byl konstruován skutkový děj, zejména údaje týkající se působení jednotlivých společnic v tomto nočním klubu je ubytovací kniha označená jako „XXXXX 2015, 2016“. Tato ubytovací kniha, která je přílohou trestního spisu, byla zajištěna při domovní prohlídce provedené dne 28. 6. 2017 v rodinném domě a prostorách k tomu příslušejících v obci XXXXX, které užíval obžalovaný V.G. (viz Protokol o provedení domovní prohlídky č. l. 867-871) včetně pořízené fotodokumentace (č. l. 872-887). Ubytovací kniha byla označena jako důkaz č. 11 a je zachycena na pořízených fotografiích č. 53 a 54 (č. l. 866). Tento důkaz byl předložen znaleckému zkoumání a ve stádiu přípravného řízení byl zpracován znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví technické zkoumání dokladů a písemností (č. l. 950-955). Bylo prokázáno, že v předložené ubytovací knize jsou mezi pořadovými čísly 66 a 67 v jednotlivých kolonkách zakryté údaje ve znění „67, D.K., XXXXX, 6. 5. 2016“ a mezi pořadovými čísly č. 74 a 75 údaje ve znění „75, H.J., 25. 5. 2016“. Části ubytovací knihy, které sloužily ke znaleckému zkoumání, jsou ostatně zachyceny i na fotografiích, které jsou součástí znaleckého posudku (č. l. 952-954). Při konfrontaci se samotnou ubytovací knihou je zcela zjevné, že byly z ubytovací knihy pořízeny a údaje zamazané černou fixou jsou zde skutečně obsaženy. Závěry tohoto znaleckého zkoumání plně korespondují především s výpovědi obžalovaného L.K., která potvrdila, že údaje týkající se nezletilé společnice K.D. podle jejího dokladu totožnosti do ubytovací knihy zapsala, avšak po konfliktu s obžalovaným V.G., který sám upozornil na skutečnost, že K.D. je ještě nezletilá a nemůže být proto v ubytovací knize zapsána. Vzhledem k tomu, že nebylo možné jednotlivé listy z ubytovací knihy vytrhnout, musela příslušné pasáže černou fixou zamazat. Znaleckou expertizou však byly tyto údaje přesně zpřístupněny. Ostatně i laicky je napohled zřejmý text, který byl původně psaný zřejmě kuličkovým perem a následně černou fixou přeškrtnut. Dalším podstatným důkazem, který byl zajištěn při domovní prohlídce v domě obžalovaného V.G. v obci XXXXX byl **sešit s tvrdými černobílými deskami** (věcný důkaz č. 9 – č. l. 870, který je přílohou trestního spisu). Tento sešit obsahuje čtverečkové listy s ručně psaným textem, a to zejména na prvních šestnácti listech. Z obsahu je zjevné, že se jedná o poznámky psané především obžalovaným V.G.. V tomto bloku jsou provozní údaje nočního podniku XXXXX za období od 27. 1. do 1. 4. 2017 a jsou zde zapsána jména dívek – společnic, které v klubu působily s příslušnými daty, přičemž u každé z nich jsou záznamy pod poznámky „K“ a velké „P“, z čehož lze dovodit, že se jednalo o počet klientů a množství zkonsumovaných drinků (K- klienti, P – pití). U některých osob (např. str. 54e, 70e) jsou uvedeny časy. Jedná se tedy o sešit, do kterého si, ať už obžalovaný V.G. osobně nebo některé z barmanek zapisovaly údaje potřebné pro poskytování ranních výplat finančních prostředků jednotlivým společnicím, a to jak tyto společnice – svědkyně potvrdily podle počtu klientů i podle množství zkonsumovaných drinků. Předmětný sešit s tvrdými černobílými deskami je zachycen také na pořízené fotodokumentaci, jako č. 47, 48 (č. l. 884b). Kromě rodinného domu obývaného V.G. byla provedena také prohlídka vozidla Škoda Octavia, RZ: Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

1BB 12-34, které obžalovaný V.G.. **Protokolem o provedení prohlídky ze dne 27. 6. 2017** (č. l. 917 a násl.) včetně pořízené **fotodokumentace** (č. l. 922-934) bylo mj. prokázáno, že v tomto vozidle byly zajištěny dva mobilní telefony zn. Samsung, které jsou zapsány **v seznamu zajištěných věcí** (str. 919 věcné důkazy č. 3,4) a jsou také zachyceny na fotodokumentaci, která byla při prohlídce vozidla pořízena (fotografie č. 21, 23, 24-27 č. l. 929, 929b). Jak vyplývá z protokolu o této provedené prohlídce, pak v mobilním telefonu Samsung bílé barvy (věcný důkaz č. 4) byla mj. vložena SIM karta rakouského operátora. Navíc byla na paměťové kartě SD 4 Gb zachycena komunikace obžalovaného V.G. s obžalovanou L.K., která se týkala provozu nočního klubu. Obdobná komunikace byla vedena mezi obžalovaným a spoluobžalovanou D.B., obžalovaným a B.B., L.K. a K.Š. (viz **úřední záznam o vyhodnocení zajištěných elektronických nosičů** č. l. 1002 a násl. – stopa č. 25, tento mobilní telefon včetně SIM karty a paměťové karty). V tomto vozidle Škoda Octavia, které užíval V.G. byla jako stopa č. 9 zajištěna ve dveřích auta krabička, přičemž **Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví chemie** (č. l. 1033) bylo prokázáno, že na ní byly zajištěny stopy amfetaminu a kokainu (viz č. l. 1035).

8. Vedle shora rozebraných výpovědí obžalovaných a stěžejních listinných důkazů byl skutkový děj popsán pod bodem I. výroku rozsudku prokazován u každé z jeho dvaceti dílčích částí především výpověďmi svědkyň, které v nočním klubu XXXXX působily jako společnosti poskytující sexuální služby za úplatu.
9. **Svědkyň B.B.** byla osobně vyslechnuta u hlavního líčení dne 8. 10. 2018 a vypovídala prakticky shodně jako v přípravném řízení (č. l. 311 a násl.). Svědkyně mj. potvrdila, že pervitin si brala od D.B. na začátku každé směny, když původně uváděla, že vždy odebrala 1-2 čáry pervitinu a celkem toho bylo za 3 – 4 tis. Kč (č. l. 314), avšak v následující výpovědi tvrdila, že to byly 2-3 čáry a celkem od ní koupila pervitin v 15 – 20 případech. Nálezací soud tento důkaz, tj. výpověď svědkyně B.B. hodnotil důsledně v souladu s procesní zásadou in dubio pro reo, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalovaných a ustálil skutkovou větu týkající se trestného jednání týkající se obžalované D.B. tak, že minimalizoval počet případů na 15 a množství prodaného pervitinu vždy cca na 0,2 g. Propočtem tak bylo možno dovodit, že při obvyklé ceně, za kterou D.B. pervitin prodávala, tj. 250 Kč za 0,1 g a při prodeji 0,2 g v minimálně 15 případech prodala D.B. B.B. minimálně 3 g pervitinu za částku 7.500 Kč. Obdobně se vyjádřila svědkyně B.B. v přípravném řízení i k prodeji pervitinu obžalovaným M.D., když uvedla, že od něj si vzala pervitin asi 3krát až 4krát a jednu tzv. čáru jí dal zadarmo. U hlavního líčení svědkyně uvedla, že jí M.D. prodal maximálně 1,5 g, když, jak naopak potvrdila v přípravném řízení, byla jeho cena obvykle 200 Kč za 0,1 g. Za významné považuje nálezací soud i vyjádření svědkyně o tom, že nejméně ve dvou případech jí byla částka za prodaný pervitin odečtena z částky, kterou měla na konci směny dostat, jako odměnu za poskytnuté sexuální služby (např. č. l. 322). Ostatně množství 1,5 g pervitinu odebraného od M.D. potvrdila B.B. i v přípravném řízení (č. l. 317). Jednoznačně potvrdila, že do klubu přišla poprvé asi v roce 2015 za účelem vydělat si peníze a také tam brala drogy. Svědkyně usvědčila obžalovaného V.G., když uvedla, že do klubu ji přivedl právě on a za celou dobu svého působení odhaduje, že v klubu byla asi desetkrát. K dotazu soudu, shodně jako v přípravném řízení, svědkyně u hlavního líčení zcela jednoznačně potvrdila, že byla v době, když poprvé do klubu přišla, osobou mladší 18 let. B.B. uvedla, že jí tehdy bylo asi 16 nebo 17 a s odstupem času si na podrobné časové údaje nevzpomíná. Poprvé však do Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

klubu přišla někdy na jaře nebo v létě v období kolem prázdnin. Obžalovaný V.G. za ní přijel do XXXXX ještě s jedním mladíkem a tam jí řekl, že může do klubu sama přijít. Tehdy se s obžalovaným setkala poprvé a on jí výslovně nabídl, že může v klubu pracovat, tedy poskytovat sexuální služby, zejména pohlavní styk, za peníze. Obžalovaný svědkyni tvrdil, že se nemusí ničeho bát a sliboval, že si tam vydělá peníze. Když svědkyně do klubu přišla, byl tam ceník za poskytované sexuální služby. S odstupem času si vybavuje, že šlo o částky cca 20 Euro za 20 minut a následovaly částky 30 a 50 Euro. Do tohoto klubu přišla proto, aby si vydělala peníze. Takovou práci společnice, poskytující sexuální služby za úplatu, dělala poprvé, neboť v minulosti v žádném klubu nepůsobila. Svědkyně také potvrdila, že před příchodem do klubu měla zkušenosti s užíváním pervitinu, který dostávala od někoho z kamarádů, ale užívala ho předtím maximálně jednou do měsíce. Výpověď svědkyně vylučuje obhajobu obžalovaných o tom, že v době, když do klubu přišla, byla tzv. těžce drogově závislá. V této souvislosti si dovoluje nalézací soud podotknout, že pokud by B.B. byla kdykoliv v minulosti, krátce předcházejícímu jejímu výslechu u hlavního líčení, osobou těžce drogově závislou, pak by se tato skutečnost zcela nepochybně na jejím fyzickém a psychickém zdraví projevila minimálně dne 8. 10. 2018 u hlavního líčení. Z jejího vystoupení i celkového vyjádření však ani v náznaku nebylo patrné, že by se jednalo o osobu těžce drogově závislou. V rámci své výpovědi u hlavního líčení svědkyně také uvedla, že organizační záležitosti, tedy způsob fungování klubu jí vysvětlil zřejmě V.G., ale také L.K., později D.B., které tam působily jako barmanky. Shodně jako v přípravném řízení svědkyně uvedla, že obžalovaného M.D. potkala v klubu asi dvakrát. Celkově tam sama byla si desetkrát, zejména na začátku léta a potom přibližně za půl roku nebo třičtvrtě roku, když tam přišla ještě asi dvakrát. Poprvé ji do klubu přivezl V.G., jak rovněž uvedla v přípravném řízení. V souladu s výpovědí obžalované L.K., také svědkyně B.B. potvrdila, že když přišla do klubu poprvé, tak jí ještě nebylo 18 let, a proto ji nemohli zapsat do ubytovací knihy. Zaevidovali ji sem, až po jejích 18 narozeninách, když jí ukázala na baru svůj občanský průkaz a oni si zapsali její jméno. Kromě toho, ostatně shodně jako obžalovaná L.K., také B.B. potvrdila, že byla poučena od obžalovaného V.G. nebo L.K. o tom, že se má jít schovat dozadu v případě, že by do klubu přišla kontrola. To všechno bylo proto, že nebyla ještě plnoletá. V klubu byl totiž zadní vchod, kterým měla utéct nebo se schovat v šatně. Práci nočního klubu organizovaly D.B. a L.K., které zde působily jako barmanky. Klienti za poskytnuté sexuální služby platili předem na baru a svědkyně, stejně jako ostatní společnice, dostávaly peníze po skončení směny. Odměna se jim vypočítávala podle ceníku, protože buď barmanka nebo společnice samy si vedly evidenci o počtu klientů, kterým byly v průběhu noci k dispozici. I v této části její výpověď koresponduje s výpovědí obžalované L.K. a s listinnými důkazy, a to s deníkem V.G. o tržbách a vyúčtování společnic i s ubytovací knihou. Kromě poskytnutých sexuálních služeb dostávaly finanční odměnu i za konzumaci alkoholických a nealkoholických nápojů. K další části skutkového děje, zejména trestnému jednání obžalovaných, které se týká drogové trestné činnosti, svědkyně B.B. potvrdila, že v klubu si kupovala pervitin, a to od D.B., někdy od V.G. a od M.D.. Pervitin si kupovala většinou před začátkem směny, protože jinak by do toho vůbec nešla. Obvyklá cena byla 200 Kč za jednu čáru pervitinu, tj. za 0,1 g. Jako společnice poskytující sexuální služby za úplatu vedle svědkyně působila také K.Š., která byla přibližně ve stejném věku. B.B. se s ní však setkala na směně asi jednou nebo dvakrát, protože tam tak často nechodila. Svědkyně B.B. jednoznačně usvědčila obžalované z toho, že věděli o její nezletilosti, neboť, podle jejího názoru, vedle obžalovaného V.G. o tom věděli všichni, tedy včetně D.B., L.K. i M.D.. K dotazu státní zástupkyně svědkyně uvedla, že V.G. jí za celou dobu poskytla asi půl gramu pervitinu, tj. cca 4 – Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

5 čar. Od M.D. koupila celkově asi 1 – 1,5 g za celé období. Pervitin kupovala také od D.B., i když ona prodávala pervitin velmi nekvalitní. Svědkyně jí zaplatila celkem asi 800 Kč. K dotazu obhajoby B.B. potvrdila, že před dovršením svých 18 narozenin (pozn. soudu svědkyně narozena XXXXX) byla v klubu jako spolčnice asi 5krát nebo 6krát. K prostituci ji však nikdo nenutil a nevyvíjel tedy na ni žádný nátlak.

10. **Svědčyně K.D., t. č. G.**, byla rovněž vyslechnuta u hlavního líčení dne 8. 10. 2018 a vyjádřila se k té části skutkového děje, který se týkal jejího působení v nočním klubu XXXXX, kde rovněž poskytovala sexuální služby za úplatu. Také tato svědkyně vypovídala u hlavního líčení v podstatných směrech shodně, jako v přípravném řízení (č. l. 362 a násl.), když uvedla, že práci spolčnice v tomto nočním klubu jí nabídl M.D., který věděl, že má finanční problémy. Svědkyně v klubu působila od 20.00 hodin do 04.00 hodin a bylo to tím, že si koupila drogy a dělala tam sex s chlapama. Vysvětlila, že si koupila třeba 2 čáry a drogy potom zaplatila M.D. z peněz, které dostala na konci směny. K dotazu soudu svědkyně uvedla, že drogy kupovala v klubu pouze od M.D.. V nočním klubu XXXXX začala působit už v době, kdy byla nezletilá, a to cca dva měsíce před dovršením 18 let (pozn. soudu svědkyně K.D. je narozena XXXXX). Pro věrohodnost výpovědi svědkyně u hlavního líčení svědčí jednak skutečnost, že vypovídala sama poměrně podrobně, v podstatných směrech shodně jako u hlavního líčení a zejména vysvětlila, že již už půl roku drogy neužívá, k čemuž ji přiměl její přítel a navíc aktuálně je ve 4 měsíci těhotenství. Ani v případě této svědkyně nepojal nalézací soud o její výpovědi u hlavního líčení žádné úvahy o tom, že by se jednalo o osobu aktuálně těžce drogově závislou, což by mohlo ovlivnit věrohodnost její výpovědi. K dotazu soudu K.D. potvrdila, že M.D. věděl o tom, že potřebuje peníze zejména na drogy, a proto jí práci spolčnice nabídl. Před nástupem do nočního klubu svědkyně užívala např. pervitin nebo heroin, a to cca 2,5 roku. V neprospěch obžalovaných pak svědčí vyjádření svědkyně o tom, že sama řekla M.D., že jí ještě není 18 let, avšak on řekl, že se to nějak udělá. V další části výpovědi svědkyně koresponduje s výpovědi obžalované L.K., s údaji zjištěnými z ubytovací knihy a se znaleckou expertizou, které jsou rozebrány shora. Svědkyně potvrdila, že byla poučena o tom, že pokud by do klubu přišli policisté, tak má utéci zadním vchodem. Toto jí jednoznačně řekl obžalovaný M.D.. Ostatně obdobně byla poučena také svědkyně B.B., která rovněž v klubu působila jako spolčnice v době, kdy ještě nebyla zletilá. Svědkyně K.D. dále potvrdila, že v klubu v té době působila jako barmanka L.K., která se s D.B. na pozici barmanky střídala, a která jí např. jako spolčnici přidělovala pokoj. Obě barmanky tedy věděly rovněž, že jí ještě není 18 let, když např. D.B. zná svědkyně ještě z dřívější doby. V nočním klubu svědkyni pervitin nabízel a prodával pouze obžalovaný M.D., a to v množství nejméně 0,1 g denně. Svědkyně potvrdila, že celkově jí obžalovaný prodal maximálně 4 g pervitinu a jeho částka byla 200 Kč za 0,1 g. V neprospěch obžalovaných svědčí také výpověď svědkyně v té části, kde jednoznačně uvedla, že při příchodu do klubu předložila občanský průkaz a byla do nějaké knihy zapsána. Ze shora rozebraných důkazů, zejména ubytovací knihy i znalecké expertizy je pak patrné, že svědkyně začala v klubu působit, resp. byla zde zapsána od 6. 5. 2016. Zapisovala ji skutečně L.K., které svědkyně občanský průkaz předložila, u čehož byl přítomen také obžalovaný M.D.. Kromě ní samotné v klubu jako nezletilá spolčnice působila také K.Š.. V souladu s dalšími svědeckými výpověďmi je i výpověď K.D. v té části, kde popsala činnost jednotlivých obžalovaných a zejména D.B. a L.K. na pozici barmanky. Také tato svědkyně potvrdila, že klient platil na baru předtím, než s ním odešla na pokoj, po skončení směny jí vyplácel celkovou odměnu obžalovaný M.D., příležitostně L.K., když oba, obdobně jako Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

D.B., vedli evidenci o tom, kolik zákazníků měla každá ze společnic v průběhu noci. Vedle odměny za poskytnuté sexuální služby dostávaly společnice odměny i za zkonsumované drinky. Barmanky, zejména L.K., hlídaly čas, po jehož uplynutí klepaly buď na dveře nebo poslaly jinou ze společnic, aby je na uplynutí časového intervalu upozornila.

11. K bodu I./3 se pak u hlavního líčení dne 8. 10. 2018 vyjádřila především **svědkyně K.Š.**, která rovněž vypovídala v podstatných směrech shodně, jako v přípravném řízení (č. l. 622 a násl.). Svědkyně uvedla, že do klubu ji přivedla jednak K.D., ale také M.D., neboť právě on ji začal přemlouvat, doslova prosit, aby tam začala pracovat, že nemá žádné holky. Dokonce jí slíbil, že si bude moci vzít volno, ale když po prvním víkendu chtěla volno s tím, že už tam nechce být, tak jí dokonce řekli, že ji zbijí a takové věci. K.Š. výslovně uvedla, že takto jí vyhrožoval M.D. a nakonec ji vozil do klubu i zpátky, prodával jí pervitin. Bylo to 1-2 g za večer, který si od něj brala proto, aby zde mohla sexuální služby za úplatu poskytovat. Svědkyně rovněž potvrdila, že do práce společnice byla nucena, i když měla ženské problémy a takto ji nutil vesměs obžalovaný V.G.. V jednom případě, když byla svědkyně v klubu napadena jinou společnicí a její známou, a to tak, že s ní házely o zem, kopaly do ní a konflikt ukončila obžalovaná D.B., za ní přišel právě obžalovaný V.G. a řekl jí, že když půjde pracovat, tak jí sežene čaru pervitinu, aby se spravila a aby mu vydělávala peníze. V případě tohoto napadení však nikdo z obžalovaných, který v klubu byl, nezavolał policii, protože měli všichni strach, protože věděli, že K.Š. ještě není 18 let a navíc je pod vlivem pervitinu. Měli strach, že by měli problémy. Svědkyně K.Š. opakovaně uvedla, že všichni obžalovaní, nejen M.D., který ji do klubu přivedl, ale i V.G., D.B. a L.K., stejně jako další společnice věděli, že v době, kdy do klubu přišla, je jí teprve 17 let. Obžalovaní jí však říkali, že pokud to sama nikomu neřekne, nebudou z toho žádné problémy. O organizačním fungování v klubu jí informace nejdříve chtěli vysvětlovat obžalovaní V.G. a M.D. a nakonec jí všechno řekla D.B. s L.K.. Obě jí poskytly informace zejména o tom, že za půl hodiny sexuálních služeb s klientem dostane 50 Euro, ale z toho 20 Euro půjde provozovateli klubu. Také jí řekly, že další peníze získá za drinky, které s klientem zkonsumuje. K.Š., ostatně jako další vyslechnuté svědkyně – společnice tohoto klubu, potvrdila, že za hodinu sexuálních služeb platili zákazníci 70 Euro, z čehož 20 Euro šlo do podniku. Peníze společnicím ráno vyplácely obžalované D.B. nebo L.K., tedy ta která byla právě za barem. Barmanky totiž zapisovaly, kolik klientů měla společnice za noc, aby věděly, jakou částku jim mají vyplatit. To také odpovídá údajům zjištěným z deníku obžalovaného V.G.. Kromě toho barmanky vždy cca 10 minut před koncem doby, kterou si zákazník zaplatil, přišly k pokoji a zabouchaly na dveře. K.Š. se vyjádřila i k části skutkového děje popsané pod bodem I./16, tedy ke svému působení, jako společnice, v tomto nočním klubu poté, co dovršila 18 narozeniny (pozn. soudu svědkyně narozena XXXXX).
12. U hlavního líčení svědkyně uvedla, že přestala poprvé v klubu pracovat ještě předtím, než měla 18 narozeniny. V létě měla asi 3 týdny přetržku v období od konce července do půlky nebo do konce srpna. Poté ji však D.B. znovu požádala, jestli by v klubu nemohla pracovat, že si na ni klienti nestěžovali, byli s ní spokojení apod. K dotazu soudu svědkyně výslovně uvedla, že sice ještě předtím, než do klubu poprvé nastoupila, měla zkušenosti s užíváním pervitinu, který si brala cca jednou za měsíc, ale když zde začala poskytovat sexuální služby za úplatu, hnusilo se jí to, psychicky to nezvládala. Po té, co užila pervitin, měla pocity, že není sama sebou a tolik nevnímala, co dělá. Pervitin si v klubu kupovala od obžalovaných M.D. nebo D.B.. Celkově koupila od M.D. asi 10 g pervitinu, a to někdy za 150 Kč za jednu čaru. Příležitostně jí M.D. dal Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

pervitin zadarmo. D.B. jí prodávala čaru pervitinu za 200 Kč. U hlavního líčení svědkyně uvedla, že od D.B. koupila kolem 5 g pervitinu, avšak vysvětlila, že si to s odstupem času již přesně nepamatuje. Nálezací soud proto akceptoval především úvodní vyjádření svědkyně (č. l. 628) o tom, že od D.B. koupila nejméně 1 g pervitinu. Stran prodeje pervitinu považuje nálezací soud za významné vyjádření svědkyně K.Š., které svědčí v neprospěch obžalovaného M.D., neboť svědkyně u hlavního líčení uvedla, že cca 3krát až 4krát od něj dostala pervitin zadarmo, kdy jej musela prosit s tím, že by jinak nemohla pracovat a oni ji tam skutečně potřebovali. K.Š., shodně se svědkyní K.D., vypověděla, že kromě ní zde působila jako nezletilá společnice právě K.D., která získávala pervitin právě od obžalované D.B.. Sama se domnívá, že D.B. prodávala pervitin jiným osobám, které za ní do nočního klubu XXXXX chodily, neboť přišly z ulice, zazvonily, nechaly si zavolat D.B. a bezprostředně poté odešly. Rovněž K.Š. byla poučena obžalovanými, zejména pak D.B., že pokud by přijela hlídka policie, má utéct zadním vchodem. V tomto směru její výpověď koresponduje s výpověďmi dalších nezletilých společnic B.B. a K.D., tč. G. a ostatně i s výpovědí obžalované L.K.. K dotazu obhajoby K.Š. jednoznačně uvedla, že sama sdělila obžalovanému V.G., že je jí teprve 17 let, a to přitom, když jí M.D. s D.B. s tímto obžalovaným seznámili. V.G. jí však sdělil, že to nemá nikomu říkat. Kromě toho předložila obžalovaným občanský průkaz, poté co si ho nechala vystavit a z něho bylo naprosto zřejmé, že je jí teprve 17 let. Jednoznačně svědkyně potvrdila, že občanský průkaz obžalovaným předložila ještě předtím, než dosáhla 18 let. V klubu začala pracovat asi dva měsíce před dovršením zletilosti, a to přesto, že v minulosti neměla žádné zkušenosti s poskytováním sexuálních služeb za úplat. Takto začala pracovat poprvé až v nočním klubu XXXXX. V závěru své výpovědi u hlavního líčení K.Š. potvrdila, že pervitin si v nočním klubu XXXXX kupovala od M.D. nebo D.B. ještě předtím, než dovršila 18 let, ale v zásadě věděla, že D.B. pervitin získává od M.D. a prodává ho i jiným osobám, s nimiž chodila nahoru na pokoj nebo jim ho předala rychle na recepci u dveří. S výpovědí svědkyně K.Š. souvisí také údaje zjištěné z jejího **facebookového profilu** (č. l. 1116 a násl.). Bylo zjištěno, ostatně v souladu se svědeckými výpověďmi, že to byla K.D., která K.Š. nabídla 7. 5. 2016 práci ve Znojmě v XXXXX a do jisté míry šifrovanou terminologií jí nabízela práci společnice v nočním klubu, kde měla poskytovat sexuální služby za úplat. Práce je označena jako „prcání“, získané finanční prostředky jako „pecky a love“, přičemž jí sděluje, že jí zavolá M., s nímž se domluví. (Pozn. soudu zjevně tedy jde opět o obžalovaného M.D., který práce oběma svědkyním zprostředkoval). Rovněž další údaje svědčí o tom, že se jedná o noční klub XXXXX, neboť K.D. s K.Š. hovoří o barmance L. a v té době zde na pozici barmanky působila L.K.. Podle vyhodnocení této facebookové komunikace, která byla získána od K.Š. bylo zjištěno, že ona sama v nočním klubu XXXXX pracovala cca od poloviny května do konce června 2016, což je ostatně uvedeno v obžalobě.

13. **Svědkyně D.B.** se vyjádřila u hlavního líčení 24. 9. 2018 ke svému působení v nočním klubu XXXXX (bod I./4), a to shodně jako v přípravném řízení (č. l. 271 a násl.). Svědkyně potvrdila, že jí práci společnice nabídl obžalovaný V.G., kterému řekla, že potřebuje peníze, neboť je v rozvodovém řízení. Dříve totiž pracovala v hospodě, kterou V.G. vedl. V nočním klubu svědkyni zaškolila obžalovaná D.B., která pracovala za barem a řekla jí, jak to chodí s klienty, jak to chodí s vyúčtováním a s provizemi za drinky. S odstupem času si svědkyně vybavila, že cena byla asi 80 Euro za hodinu a 50 Euro za půl hodiny, když zákazník dával peníze barmance předem a barmanka společnicím vyplácela jejich odměnu na konci směny. Zřejmě vedla evidenci. Z částek zaplacených klientem si nechávali na baru 20 Euro, příp. 10 Euro za nejkratší čas. Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Barmanka zřejmě vedla i evidenci drinků, které zkonsumovala společnice s klientem, neboť i podle toho jim vyplácela odměnu. Barmanka určovala, do kterého pokoje má společnice s klientem odejít, hlídala čas a po jeho uplynutí klepala na dveře. D.B. uvedla, že v klubu působila od září 2015 a naposled tam byla zřejmě před vánoci 2016. Její výpověď koresponduje s údaji uvedenými v ubytovací knize, kde je svědkyně zapsána od 25. 9. 2015. Nálezací soud potom dílčím způsobem, na podkladě výpovědi svědkyně u hlavního líčení, upřesnil závěrečné období, kdy svědkyně v klubu působila, tedy nikoliv „do začátku 2017“, jak je uvedeno v obžalobě, ale do konce roku 2016, jak svědkyně sama uvedla. D.B. rovněž potvrdila, že zde působily jako barmanky L.K. a D.B., když L.K. byla později propuštěna. V.G. klubu šéfoval, což sám svědkyni řekl a na vnitřním chodu tohoto klubu se podílel také tak, že zde pouštěl např. muziku. Současně svědkyně měla informace o tom, že klub s V.G. vedl i M.D., který snad nějaké finanční prostředky do klubu vložil, neboť V.G. potřeboval peníze. O běžné provozní záležitosti se však staraly zřejmě barmanky, zejména o prádlo, o chod baru apod. Také tato svědkyně potvrdila, že D.B. v klubu prodávala drogy, občas i svědkyni samotné prodala čaru pervitinu za 200 Kč. K tomu došlo cca 2krát až 3krát do měsíce. K dotazu obhajoby svědkyně D.B. výslovně uvedla, že k práci společnice nebyla nijak donucena, ale vzhledem k tomu, že potřebovala peníze a V.G. ji tuto práci nabídl, tak ji prakticky nic jiného nezbylo. Když jim ráno vyplácela barmanka odměnu, bylo to dohromady v jednom tzv. balíku za zkonsumované drinky i za poskytnuté sexuální služby. S výpovědi obžalované L.K., s údaji uvedenými v ubytovací knize, koresponduje i výpověď svědkyně D.B. o tom, že každá společnice, která do klubu přišla, byla zapsaná barmankou do ubytovací knihy, a to na základě osobních dokladů, které společnice při příchodu předkládaly.

14. **Svědkyně A.B.** byla vyslechnuta rovněž u hlavního líčení 24. 9. 2018 především k okolnostem svého působení v nočním klubu XXXXX (bod I./5). Svědkyně potvrdila, že do klubu nastoupila už v době, kdy klub fungoval a v té době zde jako barmanka působila L.K.. Právě ona svědkyni seznámila s tím, jak klub funguje. A.B. uvedla, že do klubu přišla sama, a to čistě náhodně, neboť potřebovala peníze. K dotazu soudu svědkyně potvrdila, že za hodinu sexuálních služeb platil klient 70 Euro, za půl hodiny 50 Euro. Z těchto peněz se vždy 20 Euro společnicím strhlo a tyto peníze se nechávaly na baru. Kromě toho dostávaly společnice provize za zkonsumované drinky s klientem, což měla být asi polovina ceny. Svědkyně uvedla, že v klubu působila cca jednou měsíčně, i když časové období si s odstupem času nevybavuje, stejně jako neví, kdo ji zapsal do knihy ubytovaných. Sama byla v klubu maximálně třikrát až čtyřikrát. Svědkyně nejdříve tvrdila, že zde působila pouze jako společnice, která konzumovala drinky a sexuální služby klientům neposkytovala, avšak po předestření její výpovědi, kterou učinila v přípravném řízení, v souladu s ustanovením § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu, svědkyně potvrdila, že v přípravném řízení vypovídala pravdu. Rozpory vysvětlila tím, že člověk, se kterým šla na pokoj, tak je její přítel, se kterým teď delší dobu žije. Nálezací soud proto považoval za věrohodnou výpověď, kterou svědkyně učinila v přípravném řízení, tedy že zde sexuální služby za úplatu poskytovala. Ostatně tato výpověď je v souladu i s dalšími důkazy, zejména ubytovací knihou. U hlavního líčení svědkyně dále vypověděla, že jako barmanka tam působila D.B., která však také poskytovala sexuální služby. V.G. zde naléval pití a vypomáhal tedy jako barman. Právě on jí dovolil, aby v klubu zůstala. Po skončení směny jí peníze vyplácela L.K. v jednom případě, v jednom případě D.B. a v ostatních případech většinou V.G.. Přestože svědkyně příležitostně užívala drogy, tvrdila, že v klubu XXXXX je od nikoho nekoupila. Rovněž tato svědkyně uvedla, že společnice Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

v nočním klubu pracovaly dobrovolně, nikdo je k tomu násilím nebo jinými formami nenutil, pouze L.K. společnice nabádala, aby se věnovaly klientům. Šéfem podniku byl V.G. nebo M.D., ale zřejmě oba dva, avšak M.D. na rozdíl od V.G. za barem nepracoval. Přestože si svědkyně u hlavního líčení nedokázala vybavit počátek svého působení v nočním klubu, byla tato skutečnost prokázána shora citovaným důkazem ubytovací knihou, kam byla A.B. zapsána 8. 1. 2016.

15. **Svědkyně R.B.** využila u hlavního líčení dne 25. 9. 2018 svého práva a ve věci odmítla vypovídat, když se měla vyjádřit zejména k bodu I./6, tj. ke svému působení v nočním klubu XXXXX, jako společnice poskytující sexuální služby za úplatu, event. k dalším okolnostem, které jsou jí známy. V souladu s ustanovením § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu proto byla čtena její výpověď, kterou učinila procesně řádným způsobem v přípravném řízení dne 16. 10. 2017, resp. 19. 3. 2018 (č. l. 299, 303). R.B. v přípravném řízení po zákonném poučení uvedla, že předtím, než začala v klubu působit, byla tzv. na ulici a obžalovaná D.B., která byla její kamarádkou, ji vzala do klubu. Svědkyně zde bydlela a pracovala cca 2 roky, i když s odstupem času si nevybaví, kdy zde začala působit. V druhé výpovědi pak uvedla, že zde pracovala do ledna 2017, než nastoupila do výkonu trestu odnětí svobody. R.B. potvrdila, že ji do práce společnice zavedla L.K., která zde pracovala jako barmanka, všechno jí řekla, co má dělat a také ráno ji vyplácela odměnu. Klienti platili na baru obvykle předem. R.B. za majitele klubu považovala M.D.. Počátek působení R.B. v nočním klubu XXXXX je stanoven na den 19. 11. 2015, a to s odkazem na skutečnosti zjištěné z ubytovací knihy. Závěr působení svědkyně nalézací soud s odkazem na její výpověď učiněnou v přípravném řízení, upřesnil, jako leden 2017 nikoliv datum 19. 2. 2017, jak bylo původně uvedeno v obžalobě.
16. K bodu I./7 se vyjádřila **svědkyně B.B.**, jak u hlavního líčení, tak v přípravném řízení. Podstata její svědecké výpovědi směřovala k prokázání skutkového děje v části I./1, tedy k období, kdy poskytovala sexuální služby za úplatu v tomto nočním klubu jako nezletilá společnice. K další části skutkového děje svědkyně B.B. potvrdila, že zde pracovala jako společnice i po dosažení zletilosti. S odkazem na její výpověď v bodě I./7 byl stanoven počátek jejího působení na den následující po jejích 18 narozeninách, tj. na den 25. 8. 2016. Konec působení svědkyně byl ve výroku rozsudku vymezen v souladu s údaji uvedenými v ubytovací knize na den 30. 8. 2016, když B.B. přesně sama nedokázala určit poslední den, kdy v klubu sexuální služby za úplatu poskytovala.
17. **Svědkyně M.H.** byla osobně vyslechnuta u hlavního líčení dne 24. 9. 2018 a vypovídala shodně jako v přípravném řízení (č. l. 415 a násl.), když se rovněž vyjadřovala především ke svému působení v nočním klubu XXXXX v pozici společnice (bod I./8). Svědkyně uvedla, že do klubu nastoupila dobrovolně, nikdo ji k práci nenutil a pracovala v podstatě na základě toho, že si sjednávala tzv. pokoje, na které chodila. Práci ji doporučila její kamarádka P.L., která zde také poskytovala sexuální služby za úplatu. M.H. vysvětlila, že tuto práci v klubu dělala proto, aby si přivydělala, neboť měla hodně exekucí. V klubu ji zaučovala L.K., která byla v té době barmankou a také se starala o pokoje, tedy, aby byly ručníky, prádlo a všechno, co je třeba. Cena za poskytnuté sexuální služby byla daná předem. Klient platil 70 Euro za hodinu, 50 Euro za půl hodiny a 30 Euro za 20 minut. Společnice na konci směny dostávaly odměnu podle počtu klientů, avšak ze 70 a z 50 Euro se jim vždy strhlo 20 Euro a z 30 Euro 10 Euro, což byly peníze, které zůstávaly na baru. Byla to právě barmanka, kdo určoval, na který pokoj má společnice s klientem

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

odejít a také hlídala dobu, před jejímž koncem chodila buď ona sama nebo pověřená společnice na pokoj zaklepat. Také svědkyně M.H. jednoznačně potvrdila, že v té době, jako barmanka, pracovaly L.K. a D.B.. M.H. přesně nedokázala určit počátek svého působení v nočním klubu XXXXX, když navíc, jak sama vysvětlila, přecházela do klubu na protější straně ulice a znovu se tam vracela. Stran časových údajů vyšel nalézací soud proto především z ubytovací knihy, když M.H. zde byla zapsána v období od 13. 11. 2015 do 20. 12. 2015 a následně minimálně od 14. 5. do 10. 9. 2016. Rámcově tyto skutečnosti odpovídají časovým údajům, o nichž svědkyně u hlavního líčení hovořila. Také M.H. potvrdila, že V.G. s M.D. zde působili jako spolumajitelé nebo provozovatelé, když V.G. navíc např. pouštěl v klubu hudbu, staral se o zásobování. Společnicím jejich odměnu na konci směny vyplácela barmanka. Svědkyně, ostatně jako další společnice i obžalovaná L.K., potvrdila, že příchozí společnice první den předkládala občanský průkaz a barmanka pak další dny jen kontrolovala, která z nich je přítomna. Sama osobně neviděla, že by obžalovaná D.B. drogy nabízela nebo prodávala, ale když tam přišli např. nějací mladíci koupit trávu, vždycky se ptali právě po této obžalované. K dotazu obhajoby svědkyně uvedla, že obžalovaný M.D. býval v klubu nepravdělně, někdy do rána, někdy nad ránem odjížděl pryč a byl tam pouze chvíli.

18. **Svědka J.H.**, vyslechnutá u hlavního líčení dne 24. 9. 2018, se vyjádřila především k bodu I./9, tj. ke svému působení, jako společnice v tomto nočním klubu a ostatně i ona vypovídala shodě jako v přípravném řízení (č. l. 430 a násl.). Svědkyně potvrdila, že do tohoto nočního klubu ji přivedla Ž.K. a ona sama se domlouvala právě s obžalovaným V.G., aby ji přijal. První den se setkala s D.B., která jí tvrdila, že se nemusí vůbec ničeho bát, že se jí nic nestane. Druhý den společně s Ž.K., která ji vyzvedla v místě bydliště, svědkyně do nočního klubu přijela. Zde ji znovu celým klubem provedla a se vším seznámila D.B., která jí ještě říkala, kolik stojí pokoj na hodinu, kolik na půl hodiny, jakou bude mít provizi z drinků, které s klientem vypije. Po zavírací době svědkyně dostala peníze, které jí dávala buď D.B. nebo L.K., ale ne všechno, co klient zaplatil, protože si něco nechávaly na baru. J.H. uvedla, že do klubu nastoupila v červnu 2016 a byla zde do září 2016. To ostatně koresponduje i s údaji uvedenými v ubytovací knize, kde je zapsáno období od 13. 6. do 18. 9. 2016. Svědkyně prakticky v tomto klubu bydlela a se zákazníky chodila na pokoj každý den. V té době byla totiž zadlužená, potřebovala peníze na splátky půjček. Práci jí nabídla Ž.K.. Majitelé nebo spolumajitelé nočního klubu byli V.G. a M.D., který v klubu opravoval, co bylo třeba a jezdil s V.G. na nákupy a staral se tedy o zásobování. Podle názoru svědkyně chod klub organizoval V.G., který někdy býval i za barem. Jako barmanky zde obvykle pracovaly D.B. a L.K.. Tyto barmanky také upozorňovaly zákazníky, že uplynula doba, na kterou si společnici zaplatili. K dotazu obhajoby svědkyně uvedla, že, podle jejího názoru, byly všechny společnice v klubu dobrovolně a domnívá se, že žádná z nich nebyla pod nějakým nátlakem. Každá ze společnic si svého zákazníka vybírala sama a nikdo jim tedy neurčoval, komu mají sexuální služby poskytovat. Zákazník platil předem na baru a společnice z této platby dostávala polovinu částky. Za drinky měly provizi společnice údajně 100 Kč za jednu skleničku. J.H. uvedla, že jí samotnou do domovní nebo ubytovací knihy hned na počátku zapsala právě D.B., čímž si je osobně jistá.
19. Výpovědi **svědkyně L.K.** učiněné procesně řádným způsobem v přípravném řízení (č. l. 449, 455 a násl.) byly u hlavního líčení dne 26. 9. 2018 čteny v souladu s ustanovením § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu, a to pro neznámý pobyt svědkyně a nemožnost ji k hlavnímu líčení předvolat, Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

event. předvést. V procesně řádné výpovědi v přípravném řízení svědkyně po zákonném poučení k bodu I./10 uvedla, že v té době neměla s přítelem kde bydlet a byl to právě obžalovaný V.G., kdo jim v tomto nočním klubu nabídl pokoj k bydlení s podmínkou, že svědkyně sama zde bude působit jako společnice, tedy poskytovat sexuální služby za úplatu. Za tuto práci byl stanoven ceník, kdy klient platil za hodinu 70 Euro, za půl hodiny 50 Euro, a to vždy předem. Z těchto částek zůstávalo 20 Euro na baru a zbytek vyplácela společnicím barmanka vždy ráno. L.K. potvrdila, že M.D., který do klubu také docházel, tvrdil, že je spolumahajitelem. Za dobu jejího působení, které, jak vyplývá z knihy ubytovaných, bylo od 9. 4. do 6. 9. 2016, tam působila jako barmanka nejdříve L.K., později D.B.. Majitelem klubu byl také V.G. Když svědkyně do klubu přišla, potom veškerý vnitřní chod klubu jí vysvětlovala právě obžalovaná D.B.

20. **Svědkyně Ž.K.** byla osobně vyslechnuta u hlavního líčení dne 24. 9. 2018 a vypovídala shodně jako v přípravném řízení (č. l. 481 a násl.), zejména k bodu I./11. Svědkyně uvedla, že do klubu přišla sama, protože osobně zná D.B. a V.G. Chodila si sem potají přivydělat, ale nikdy zde nebydlela. Vůbec nevěděla, že by zde docházelo k nějakému obchodování s lidmi. Všimla si pouze, že D.B. občas holkám dávala nějaké drogy, ale že by je prodávala třeba ve velkém, svědkyně sama neví. Ž.K. také potvrdila, že v klubu působila jako společnice od září 2015, tak jak je uvedeno v obžalobě, když původně ji vlastně D.B. pozvala, aby přišla na kávu. Také této obžalované se svědkyně ptala, jaké jsou ceny, jak to v klubu funguje, protože v každém klubu je to jinak. D.B. byla za barem, starala se o celý podnik, uklízela pokoje, prala prádlo a jako barmanka také hlídala čas, na který společnice s klientem odešla na pokoj a před uplynutím doby je upozorňovala. Ž.K. potvrdila, že klient platil předem na baru částky, které už si sama přesně nepamatuje, protože v každém klubu je to jiné a také to záleželo na době, kterou si zaplatil. Částky se pohybovaly od 80 do 100 Euro. 20 Euro se nechávalo na baru a společnice dostávala od barmanky zbytek ceny, když barmanka ji samotnou např. vyplácela v okamžiku, když se rozhodla sama, že odejde. Jako barmanky zde působily D.B. a L.K. V.G. měl klub pronajatý snad od majitele, kterému budova patřila nebo spíš, podle názoru svědkyně, to měl pronajaté i s M.D. Kromě toho zde V.G. používal hudbu, příp. byl za barem, když D.B. nemohla jako barmanka působit. Do knihy ubytovaných svědkyni samotnou zapsala D.B. na základě dokladů totožnosti, který jí svědkyně předložila. Ž.K. také potvrdila, že v klubu byla sama, dobrovolně a nikdo jí ani nenutil, že má odejít na pokoj s konkrétním klientem, neboť klienty si vybírala sama. Ž.K., shodně jako svědkyně J.H., potvrdila, že právě této svědkyni ona sama nabídla, aby v klubu také jako společnice působila. J.H. neměla moc peněz, protože je v důchodu, a proto jí svědkyně řekla, že taková možnost existuje. Když Ž.K. přivedla do klubu J.H., byl u toho i V.G., který jí řekl, jaké jsou podmínky a ceny. J.H. totiž v klubu nakonec bydlela, takže jí V.G. pomohl i s touto její životní situací. Pokud svědkyně v přípravném řízení uváděla, že jí V.G. řekl ceny, tedy 70 Euro za hodinu, 50 Euro za půl hodiny a z toho mělo zůstat na baru asi 30 Euro, když zbytek si nechávali V.G. a D.B., pak u hlavního líčení potvrdila, že vypovídala pravdu a na této výpovědi trvá. K drogové trestné činnosti Ž.K. uvedla, že D.B. poskytovala společnicím na základě jejich žádosti např. čáru pervitinu. Jestli jí za to platily, však sama svědkyně neví s tím, že ona drogy nebrala a tedy ani nekupovala. Nezletilé společnice B.B., K.D. a K.Š. osobně nezná. K dotazu obhajoby Ž.K. uvedla, že zbytek peněz, který zůstal na baru, byl určen na náklady podniku jako voda, elektřina apod.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

21. Výpověď **svědkyně P.L.**, učiněná v přípravném řízení v souladu s procesními předpisy (č. l. 498 a násl.), byla u hlavního líčení dne 25. 9. 2018 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu, tedy za souhlasu procesních stran. K bodu I./12 svědkyně po zákonném poučení uvedla, že v klubu XXXXX začala poskytovat sexuální služby za úplatu někdy od léta 2016, a to do ukončení činnosti tohoto klubu. Z knihy ubytovaných však vyplývá, že zde svědkyně byla zapsána na období od 26. 11. 2015. K uzavření podniku došlo 6. 4. 2017. Tak bylo vymezeno období, kdy P.L. v nočním klubu XXXXX jako společnice poskytovala sexuální služby za úplatu. V rámci své svědecké výpovědi P.L. potvrdila, že s fungováním nočního klubu ji seznámil V.G. a D.B. Ceny byly stanoveny na 50 Euro za půl hodiny, 70 Euro za hodinu a 30 Euro za 20 minut poskytovaných sexuálních služeb. Po odečtení částky 20 Euro, která byla určena pro V., dostávaly zbytek společnice na konci pracovní směny. Vyplácela je obžalovaná D.B., když zpočátku zde jako barmanka působila L.K.. Úkolem barmanek bylo starat se o prádlo, uklízet, ale také předem vybírat peníze od klientů a hlídat čas. P.L. také potvrdila, že barmanky, kromě ubytovací knihy měly sešit, do kterého zapisovaly u každé společnice počet klientů za konkrétní směnu a množství drinků, které s nimi společnice zkonsumovaly. Podle toho jim pak ráno barmanky vyplácely peníze. Svědkyně se rovněž vyjádřila k činnosti obžalovaných M.D., který vozil do baru pití, zboží a V.G., který vystupoval jako hlavní majitel a společnice do klubu vždycky sám přijímal. P.L. však do klubu přišla sama, obvykle zde jako společnice pracovala v pátek a v sobotu.
22. **Svědkyně H.M.** byla vyslechnuta u hlavního líčení dne 24. 9. 2018 a rovněž ona vypovídala v podstatných směrech shodně jako v přípravném řízení (č. l. 524 a násl.), když se vyjádřila především k bodu I./13. Svědkyně uvedla, že v klubu působila jako společnice od podzimu zřejmě roku 2015 nebo 2016 do léta roku 2017 nebo 2018. V tomto směru považuje nalézací soud za rozhodující údaje uvedené v knize ubytovaných, z nichž je zřejmé, že H.M. zde byla jako společnice zapsána pro období od 9. do 10. 10. 2015, následně pro období od 16. do 18. 10., od 23. 10. do 25. 12. 2015, od 12. do 15. 1. 2016 a od 29. 1. 2016. Konec její činnosti není přesně stanoven. Sama však uvedla, že v klubu působila si rok nebo rok a půl. Z toho nalézací soud dovodil, že zde působila cca do konce roku 2016. To odpovídá počátku ode dne 9. 10. 2015 a následně působení po dobu řádově 1,5 roku. Svědkyně sama uvedla, že do klubu jezdila pouze na víkend, a to zpravidla každý druhý týden. Za barem nejdříve pracovala L.K.. Později se změnilo vedení podniku, neboť majitel V.G. přibral M.D. Když byla L.K. propuštěna, tak za barem pracovala D.B., někdy V.G., příp. M.D.. Svědkyně vysvětlila, že do klubu přišla sama, neboť na základě inzerátu, když přišla o práci začala působit nejdříve v protějším obdobném nočním klubu, který vedl B.P., avšak zde se jí přestalo líbit. Na rozdíl od jiných společnic H.M. tvrdila, že nedostávala žádnou provizi z drinků, které zkonsumovala s klientem. Pokud poskytovala sexuální služby za úplatu, rovněž v rozporu s ostatními svědkyněmi, uváděla, že cenu si určovala sama, avšak platila za pronájem pokoje 20 Euro za hodinu. Byť v této části výpovědi se svědkyně snažila obstarat obžalovaným jakési alibi ve směru jejich tvrzení o tom, že poskytovali pouze ubytovací služby, považoval nalézací soud za rozhodující další svědecké výpovědi svědkyň, které spolu vzájemně korespondovaly a tuto obhajobu obžalovaných vyvrací. Ostatně i tato část výpovědi svědkyně jiným svědeckým výpovědím odpovídá v té části, kdy společnice odváděly 20 Euro za hodinu provozovatelům klubu. Sice není vyloučena úvaha o tom, že v době působení svědkyně byla praxe poněkud pozměněna, event. svědkyně měla specifické podmínky pro poskytování sexuálních služeb za úplatu, avšak podstata její výpovědi zůstává stejná a rozhodující v tom směru, že v konečném důsledku za pronájem pokoje zaplatil zákazník 20 Euro, a to na Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

baru předem. H.M. rovněž uvedla, že jako barmani zde po dobu jejího působení pracovali všichni čtyři obžalovaní. Za nevěrohodné považuje soud její tvrzení o tom, že si pokoj pronajímala na víkend a platila 300 nebo 400 Kč za noc, což je v rozporu s tím, když uvedla, že 20 Euro za hodinu platil zákazník přímo na baru. Svědkyně dále uvedla, že obžalovaní V.G. a M.D. dováželi do klubu zejména nápoje, potraviny a další spotřební předměty. Žádná ze společníků však nebyla nucena k poskytování sexuálních služeb za úplatu a také jim nikdo neurčoval, se kterým zákazníkem mají na pokoj odejít. D.B. a L.K. působily jako barmanky, V.G. zde pouštěl hudbu a zajišťoval program klubu. M.D. chvíli dělal barmana.

23. **Svědčynie S.N.**, vyslechnutá u hlavního líčení 24. 9. 2018, rovněž vypovídala shodně jako v přípravném řízení (č. l. 547 a násl.), a to především k bodu I./14, tj. k jejímu vlastnímu působení na pozici společnice poskytující sexuální služby za úplatu. Svědkyně uvedla, že zde začala pracovat asi v únoru 2016, kdy přešla z protějšího klubu XXXXX do klubu XXXXX. Byla zde do dubna 2016. Z knihy ubytovaných však bylo zjištěno, že zde byla S.N. zapsána pro období od 18. 9. 2015 do 20. 3. 2016. Nálezací soud proto považoval za rozhodující tyto údaje, když S.N. nedokázala časové období přesně specifikovat a také s odstupem času není vyloučeno, že si přesné údaje nedokázala vybavit. Konec svého působení v klubu totiž datovala dubnem 2016 s vysvětlením, že srazilo auto B.P., a proto ona přešla do klubu XXXXX. Dalšími důkazy však bylo prokázáno, že B.P. měl dopravní nehodu podstatně dříve. K dotazu soudu S.N. uvedla, že v nočním klubu XXXXX byly ceny za poskytování sexuálních služeb úplně stejné jako v protějším klubu XXXXX, a to 70 Euro za hodinu, 50 Euro za půl hodiny, z čehož společnice odváděly 20 Euro za každého klienta tomuto klubu. Svědkyně sama měla praxi takovou, že si s klientem domlouvala všechno sama, neboť umí perfektně německy a anglicky a nepotřebovala tedy, aby jí někdo tlumočil. Peníze si nechávala ve skřínce a na konci směny ji právě V.G. vyplácel peníze, které měla obdržet. S.N. si však podle svého vyjádření, všechno psala, tedy i konzumaci, z níž dostávala provizi, aby jí byla odměna správně vypočítána. Jako barmanky v klubu pracovaly D.B. a L.K.. Svědkyně se vyjádřila rovněž k drogové trestné činnosti obžalované D.B. (pozn. soudu bod II./7), když uvedla, že si od ní koupila vždy maximálně dvě čáry za 500 Kč dohromady, což bylo asi 5krát. Dohromady od ní koupila maximálně 2 g. V bodě II./7 proto soud ustálil skutkový děj v souladu s procesní zásadou in dubio pro reo. Výpověď svědkyně S.N. hodnotil tak, aby byly jí uváděné údaje pro obžalovanou nejpříznivější a uzavřel, že D.B. prodala S.N. minimálně 0,5 g pervitinu za částku 250 Kč za 0,1 g, tedy minimálně za celkovou částku 1.250 Kč. To odpovídá údajům uvedeným svědkyní v tom, že nejméně asi v pěti případech si koupila od D.B., jak sama uvedla, maximálně dvě čáry, tj. někdy jednu, někdy dvě čáry za částku 250 Kč. Výpověď svědkyně S.N. je pak podstatným důkazem i k bodu II./8, tj. k prodeji pervitinu D.B. V.P.. S.N. uvedla, že to bylo v jednom případě, když viděla, jak D.B. prodala V.P. pervitin, resp. bylo to jedinkrát, když u toho sama byla. V.P. D.B. odhadem zaplatil 600 Kč, maximálně do 1.000 Kč.
24. Rovněž výpověď **svědkyně D.N.**, vyslechnuté procesně řádným způsobem v přípravném řízení (č. l. 561, 568) byla u hlavního líčení dne 26. 9. 2018 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu. Svědkyně je neznámého pobytu, a proto ji nebylo možno k hlavnímu líčení řádně předvolat nebo předvést. Po zákonném poučení svědkyně D.N. především k bodu I./15 uvedla, že to byl právě obžalovaný V.G., kdo jí nabídl práci v tomto nočním klubu s tím, aby alespoň seděla na baru a vytvářela dojem, že je klub obsazený lidmi. Svědkyně přišla do baru Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

na podzim roku 2015 a působila zde do jara 2016, resp. jak uvedla v první výpovědi do června 2016. Nálezací soud vycházel především z údajů, které jsou uvedené v ubytovací knize, z níž bylo zjištěno, že D.N. zde byla zapsána 19. 11. 2015, tedy cca na podzim roku 2015, jak sama uvedla. Její působení podle ubytovací knihy, bylo ukončeno dnem 21. 6. 2016, což naopak odpovídá její druhé výpovědi, kterou v přípravném řízení učinila. Svědkyně v obou výpovědích potvrdila, že byla stanovena cena za poskytované sexuální služby, a to v částce 70 Euro za hodinu, 50 Euro za půl hodiny a 30 Euro za 20 minut. Pro potřeby klubu odváděly společnice zpravidla 20 Euro z těchto částek. Svědkyně do klubu docházela obvykle na pátek a na sobotu. Jako barmanka pracovala v klubu L.K., která nejen dělala pro klienty a společnice drinky, ale také jim dávala klíče od pokojů, starala se, aby byl dodržen čas. Byla to právě L.K., která svědkyni seznámila s vnitřním chodem tohoto klubu. Ona, příp. V.G. společnice také po ukončení směny vypláceli. V neprospěch obžalovaného V.G. svědčí ta část výpovědi svědkyně D.N., která sama uvedla, že V.G. chodil do nočního klubu nejpozději jednu hodinu před skončením provozní doby, zkontroloval denní tržbu a teprve poté na konci směny společnice vyplácel. Kromě toho V.G. vozil do klubu zboží, příp. přivázel některé společnice a v krajním případě celý podnik řídil prostřednictvím mobilního telefonu. O veškeré provozní záležitosti se starala především obžalovaná L.K..

25. Výpověď **svědkyně K.Š.** je v podrobnostech rozebrána v části, která se týká bodu I./3, tj. k působení této svědkyně, jako společnice, v době, než dosáhla zletilosti. K další části skutkového děje, tj. k bodu I./16 pak lze na tuto svědeckou výpověď odkázat. V knize ubytovaných není přesně zaznamenáno, ve kterém období po dosažení své zletilosti, tj. od 15. 8. 2016 zde K.Š. působila. Nálezací soud proto vycházel z její svědecké výpovědi, když sama uvedla, že to bylo zhruba od poloviny září do října 2016 po dobu cca dvou týdnů.
26. **Svědkyně V.U.** byla vyslechnuta osobně u hlavního líčení dne 25. 9. 2018 k části skutkového děje, která je popsána pod bodem I./17. Po zákonném poučení uvedla, že noční klub XXXXX si našla sama, byť v přípravném řízení tvrdila, že ji práci zde nabídl obžalovaný V.G.. U hlavního líčení připustila, že obžalovaného znala z minulosti, takže se s ním na tom vlastně nějak domluvila. Hlavním důvodem bylo to, že byla ve špatné finanční situaci a chtěla si přivydělat ke svému platu. V klubu ji přijala zřejmě barmanka L.K., ale na podrobnosti si svědkyně s odstupem času nepamatuje. Všechny kluby fungují prakticky na stejném principu a svědkyně sama měla zkušenosti i z jiných klubů, takže ji prakticky nemusel nikdo nic vysvětlovat. V tom klubu to fungovalo rovněž tak, že klient platil předem, než odešel se společnicí na pokoj. Platil na baru za poskytnuté sexuální služby, a když objednával pití, také je platil na baru. Svědkyně potvrdila, že to byla právě barmanka, která určovala společnicím pokoj, na který poté s klientem odešli a také právě barmanka vedla evidenci nejen volných pokojů, ale i časových údajů. Ceník byl v tomto klubu stanoven tak, že klient platil 70 Euro za hodinu, 50 Euro za půl hodiny poskytnutých sexuálních služeb. Z této částky zůstávalo 20 Euro na baru a zbytek vyplácely barmanky společnicím po konci směny. Byly to rovněž právě barmanky, které si v průběhu večera zapisovaly, kolik klientů společnice obsloužily a kolik s nimi vypily drinků. Provizi dostávaly totiž společnice i z vypitých drinků. V.U. uvedla, že sice bylo veřejné tajemství, že se v klubu vyskytují drogy, ale ona sama není jejich uživatelkou, takže se o podrobnosti nezajímala. Zaslouchla pouze, že za tím měla stát D.B., která tam příležitostně působila také jako společnice. V.U. potvrdila, že v klubu působila vlastně od jeho počátku v roce 2015 až do jeho skončení. Tyto skutečnosti Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

ostatně odpovídají i údajům uvedeným v ubytovací knize, kde je V.U. zapsána od 18. 9. 2015. Noční klub XXXXX pak byl zavřen 6. 4. 2017. Svědkyně sama uvedla, že do klubu docházela jenom na víkendy, a to navíc nepravidelně. Všechny společnice tam chodily dobrovolně, klienty si vybíraly samy a nikdo je k ničemu nenutil. Knihu ubytovaných vedla barmanka L.K.. Obžalovaný V.G. v podniku býval často.

27. **Svědčce D.P.** byla vyslechnuta u hlavního líčení 25. 9. 2018 a rovněž vypovídala shodně jako v přípravném řízení (č. l. 585 a násl.). Svědkyně se vyjádřila ke skutkovým okolnostem popsaným původně v bodě II./1 obžaloby, aktuálně k bodu I./18 výroku rozsudku, tedy k vlastnímu působení na pozici společnice v nočním klubu XXXXX. D.P. uvedla, že ji do klubu přivedla její dcera K.V., neboť svědkyně byla ve finanční tísní. Napoprvé se zde setkala s V.G. a L.K., když právě ona svědkyni seznámila s tím, jak to v klubu chodí, že se drinky pijí u baru, a když chce jít někdo s klientem na pokoj, odejde s ní nahoru. Zaslavila svědkyni do všech organizačních záležitostí zřejmě i včetně ceníku, který si však D.P. údajně nepamatuje. Svědkyně potvrdila, že v klubu působila asi půl roku téměř každý den, i když někdy si brala volno. Údaje uvedené v obžalobě, tj. období od 20. 9. do 10. 11. 2015 a od 5. 2. do 8. 3. 2016, podle jejího názoru, mohou odpovídat skutečnosti. Rovněž časové období působení D.P. v nočním klubu nalézací soud stanovil nejen podle její výpovědi, ale i s odkazem na údaje uvedené v knize ubytovaných. D.P. potvrdila, že společnice získávaly provizi také za vypité drinky a celkovou odměnu jim ráno vyplácela barmanka L.K., která vedla evidenci o tom, kolik zákazníků měla konkrétní společnice za tu noc. Za poskytnuté sexuální služby platil zákazník na baru barmance. Byla to právě barmanka, která svědkyni hned při první návštěvě zapsala do knihy ubytovaných. V době, když D.P. působila v klubu jako společnice, zde byla barmanka pouze L.K., když D.B. tam byla možná dvakrát nebo třikrát jako barmanka. Vzhledem k tomu, že svědkyně sama drogy neužívala, pak se ani k těmto skutečnostem v podrobnostech vyjádřit nedokázala. K dotazu soudu D.P. upřesnila, že V.G. zde býval nepravidelně, a pokud přišel, byl obvykle za barem a údajně se jen díval nebo si povídal se společnicemi. Byla to barmanka, která společnicím a jejich zákazníkům přidělovala pokoje, příp. klepala na dveře, protože hlídala dobu, na kterou měli pronajatý pokoj. K dotazu obhajoby rovněž D.P. potvrdila, že všechny společnice tam byly dobrovolně, nikdo je do něčeho nenutil, ale chodily tam vlastně proto, že neměly peníze. Zákazníci si vybíraly podle toho, jak se jim líbil.
28. Výpověď **svědkyně K.V., roz. K.** učiněné v přípravném řízení (č. l. 658 a násl.) byla u hlavního líčení dne 25. 9. 2018 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědkyně se vyjadřovala především ke svému působení v nočním klubu XXXXX, tj. k té části skutkového děje, která byla popsána pod bodem II./2 obžaloby a je specifikována v bodě I./19 výroku rozsudku. Svědkyně uvedla, že v klubu působila od jeho otevření asi jeden měsíc, a to na podzim nebo na začátku zimy roku 2015. Nalézací soud však vycházel z údajů uvedených v knize ubytovaných, kde je svědkyně K.V. zapsána pro období od 13. 2. 2016 do 17. 2. 2016, přičemž delší období jejího působení v tomto klubu prokázáno nebylo. K.V. uvedla, že v té době zde působila jako barmanka L.K., která ji také všechno vysvětlovala. Praxe v klubu byla taková, že klient platil na baru předem, a to za jednu hodinu cca 1.200 Kč. To podle názoru soudu, při rámcovém přepočtu 26 Kč za 1 Euro, což je orientační kurz, to odpovídá částce cca 46, resp. 50 Euro. Na rozdíl od ostatních svědkyň K.V. tvrdila, že na baru zůstávala polovina z částky, kterou klient zaplatil, avšak v tomto směru je její tvrzení osamocené a nalézací soud vycházel ze Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

shodných výpovědí dalších svědkyň – společnic, resp. výpovědi obžalované L.K.. K.V. pak uvedla, že V.G. zde pracoval jako majitel a D.B. jako společnice, později jako barmanka.

29. K poslední části bodu I., tj. skutkovému ději popsanému pod bodem I./20 výroku rozsudku, resp. III. výroku obžaloby se vyjádřila v přípravném řízení **svědkyně M.D.** Její svědecká výpověď (č. l. 379, 385) byla u hlavního líčení dne 28. 8. 2018 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědkyně po zákonném poučení potvrdila, že do tohoto nočního klubu k V.G. přešla poté, co dříve působila v obdobném nočním klubu XXXXX. Zde začala působit cca v polovině prosince 2015, avšak v té době, jak sama potvrdila, už za barem působila D.B.. Nálezací soud tedy upřesnil v souladu s knihou ubytovaných i dalšími důkazy, především výpověďmi obžalovaných, počátek časového období působení svědkyně, a to na prosinec 2016. Dalšími důkazy bylo totiž prokázáno, že obžalovaná L.K. z klubu odešla v září 2016 po vzájemných neshodách s obžalovaným V.G. Svědkyně dále uvedla, že v klubu působila až do jeho uzavření, když toto datum bylo shodně stanoveno na období 6. 4. 2017. Svědkyně vypověděla, že na svém působení se domluvila s V.G. Za klienta odváděla nočnímu klubu vždy 20 Euro. Ve prospěch obžalovaných vypovídala v té části, když tvrdila, že cenu si domlouvala každá ze společnic s klientem sama. Klient platil na baru částku 70 Euro za hodinu, 50 Euro za půl hodiny a 30 Euro za 15 minut. Z této poslední částky, jak M.D. potvrdila v první výpovědi, odváděly společnice klubu 10 Euro, když ze zbytku odváděly 20 Euro. Barmanka totiž společnicím ráno vyplácena odměnu a z každého klienta si strhla 20 Euro. Jednoznačně se svědkyně vyjádřila i k působení obžalované D.B., když výslovně uvedla, že ona to zde měla tzv. na povel. Bližší podmínky si však svědkyně domlouvala s V.G.. V této druhé výpovědi pak svědkyně upřesnila počátek svého působení v klubu, jako prosince 2016, což ostatně odpovídá, jak nálezací soud uvedl shora, údajům zjištěným z knihy ubytovaných.
30. V další části skutkového děje, který je popsán pod bodem **II. výroku rozsudku**, resp. původně byl popsán pod bodem IV. výroku obžaloby, bylo kladeno za vinu obžalované **D.B.**, že zejména po dobu svého působení v nočním klubu XXXXX prodávala nebo dále distribuovala jednotlivým fyzickým osobám pervitin. Její trestné jednání časově velmi úzce souvisí s trestným jednáním, kterého se dopustila v souvislosti s participací na činnosti nočního klubu XXXXX, v němž byly poskytovány sexuální služby za úplatu. Její trestné jednání bylo posuzováno jako samostatný skutek zejména v části, která je uvedena ve výroku rozsudku pod bodem I./2-3 úzce souvisí s touto částí popsanou pod bodem II. výroku rozsudku a tvoří tak dílčí útoky pokračujícího přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku. Na úvod považuje nálezací soud za nezbytné konstatovat, že neakceptoval skutková tvrzení uvedená v obžalobě pod bodem IV./1- 27 v plném rozsahu. V případě velkého množství dílčích útoků totiž nebyla blíže ustanovena osoba, které měla D.B. pervitin prodávat (viz obžaloba bod. IV./1, 3, 7, 8, 9, 15, 16, 17, 18, 20, 22) nebo nebylo přesněji stanoveno množství pervitinu, které měla D.B. dále distribuovat (viz obžaloba IV./2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 22) a v případě několika dílčích útoků (viz obžaloba IV./1, 3, 20) nebyla stanovena a prokázána ani cena, za kterou měla obžalovaná pervitin prodávat. Nálezací soud proto vycházel důsledně z důkazů provedených u hlavního líčení, byť si je vědom toho, že trestná činnost drogového charakteru v této podobě, jak je kladena za vinu obžalované D.B., je vždy exaktně velmi obtížně prokazatelná. Přesto je však nezbytné důsledně trvat na základních principech trestního procesu a vyžadovat prokázání skutkového děje bez důvodných Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

pochybností. Nálezací soud proto rozdělil skutek popsáný v obžalobě pod bodem IV. do dvou částí. Jednak jsou to, ve výroku rozsudku pod bodem II./1-10 zahrnuté dílčí skutky, u nichž byly rozhodující skutkové okolnosti spolehlivě prokázány, tedy minimálně byla ustanovena a blíže konkretizována fyzická osoba, která od D.B. drogy získávala, příp. byla blíže prokázána, zejména svědeckými výpověďmi těchto osob, bližší kvantifikace distribuovaného pervitinu. Na podkladě toho pak soud ustálil skutkové okolnosti, z nichž dovozoval rozsah trestní odpovědnosti obžalované D.B., což bylo podstatné zejména v otázce kvantifikace distribuovaného pervitinu. Přesto však byly do popisu skutkového děje zahrnuty i další dílčí útoky, z nichž bezprostředně soud trestní odpovědnost obžalované nedovojoval, ale které tvoří tzv. širší okolnosti skutkového děje. Jedná se o skutkové části popsané pod bodem II./11-27 výroku rozsudku. Byť nepřesně prokázané skutečnosti, které neovlivňují přímo výrok o vině, přesto svědčí o tom, že D.B. prodávala, resp. jinak distribuovala pervitin dlouhodobě, prakticky nepřetržitě, v podstatně větším rozsahu a většímu množství fyzických osob. Na úvod skutkových zjištění pak lze rekapitulovat, že obžalovaná D.B. se v podstatě k distribuci pervitinu tak, jak je jí kladeno za vinu, doznala a její trestné jednání je u jednotlivých dílčí částí bodu II. výroku rozsudku prokazováno také deseti svědeckými výpověďmi svědků, vyslechnutých především procesně řádným způsobem v přípravném řízení, když svědkyně S.N. (bod II./7) byla dokonce, jak je shora uvedeno, vyslechnuta osobně u hlavního líčení. Výpovědi svědků, vyslechnutých v přípravném řízení byly čteny u hlavního líčení dne 28. 8. 2018 v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu, resp. v případě výpovědi svědkyň D.N., L.K., pak v souladu s ustanovením § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu u hlavního líčení dne 26. 9. 2018. Kromě těchto svědeckých výpovědí i výpovědi obžalované, měl pak nálezací soud pro ustálení skutkového děje k dispozici odposlechy a záznamy telefonické komunikace mezi obžalovanou D.B. a konkrétními osobami, jimž pervitin poskytovala. **Svědék R.Š.** v přípravném řízení (č. l. 613) k bodu II./1 uvedl, že to bylo asi v polovině roku 2016, když ve třech případech koupil od D.B. pervitin. V jednom případě to bylo za 1.000 Kč, ve dvou případech za 500 Kč. Z toho lze dovodit, že za částku 2.000 Kč R.Š. koupil od D.B. cca 0,8 g pervitinu, neboť, jak vyplývá ze shora provedených důkazů, obžalovaná obvykle prodávala jednu čáru, tj. 0,1 g pervitinu za částku 250 Kč. S výpovědí svědka R.Š. pak korespondují i záznamy o telefonické komunikaci mezi svědkem a obžalovanou, kdy, byť se jedná o do jisté míry neurčitou a šifrovanou komunikaci, lze dovodit, že si domlouvají schůzky právě za účelem předání pervitinu (č. l. 618b-621b). Např. 24. 3. 2016 žádá svědek obžalovanou, aby mu „půjčila“ částku 1.000 Kč, obdobně jako 26. 3., kdy komunikace obdobného charakteru pokračuje až do 19., resp. 20. 4. , kdy mu obžalovaná nejdříve sděluje, že čeká na svého dodavatele a 20. 4. si s ním domlouvá schůzku. **Svědék J.F.** se v přípravném řízení (č. l. 399) vyjádřil ke skutkovým okolnostem bodu II./2, když potvrdil, že to bylo cca na jaře 2017, když ve třech případech od obžalované D.B. koupil pervitin. Vždy to bylo za 500 Kč, tj. dvě čáry. Takto lze dovodit, že obžalovaná prodávala jednu čáru, tj. 0,1 g pervitinu za 250 Kč. Ve třech případech tak svědek od obžalované koupil nejméně 0,6 g pervitinu za částku 1.500 Kč. Sám svědek potvrdil, že k předání pervitinu docházelo před nočním klubem XXXXX, a to poté, co on sám obžalované zavolal. V souladu s výpovědí svědka jsou přepisy jejich komunikace prostřednictvím telefonu nebo SMS zpráv (č. l. 404, 405). Takto bylo prokázáno, že 3. 4. 2017 se svědek s obžalovanou domlouvá, opět zjevně šifrovaně, přesto lze zjistit, že požaduje „normálně pět“, když obžalovaná se jí táže „kolik peněz, kolik“. Dne 4. 5. 2017 je v SMS zprávě obsažen údaj 500 a 200. I z toho lze, v kontextu výpovědi svědka J.F., dovodit množství předávaného pervitinu. **Svědkyně R.Š.** v přípravném řízení (č. l. 598) k bodu II./3 potvrdila, že ji obžalovaná D.B. Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

dávala často pervitin místo peněz, neboť svědkyně pracovala jako taxikářka. Obvykle jí poskytovala jednu až dvě čáry pervitinu za 100 až 200 Kč. Celkově k tomu došlo asi v sedmi případech v období od léta 2016 do dubna 2017. Z toho ve dvou případech si od ní svědkyně pervitin koupila, když k tomu došlo u nočního klubu XXXXX a svědkyně platila 200 Kč za jednu čáru, tj. za 0,1 g. V souladu s výpovědí svědkyně jsou i výsledky telefonických odposlechů (č. l. 604) ze dne 13. 4. 2017 ve 12,56 hod. Po předstření tohoto důkazu R.Š. potvrdila, že nejde o „o tzv. jídlo“, ale o pervitin. V souladu s procesní zásadou in dubio pro reo, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalovaného, nalézací soud vyšel při ustálení skutkového děje z minimálních údajů, které z výpovědi svědkyně R.Š. zjistil a uzavřel, že obžalovaná této svědkyni prodala pervitin minimálně v sedmi případech, a to vždy 0,1 až 0,2 g pervitinu, tedy celkově nejméně 0,7 g pervitinu, a to vždy za částku 200 Kč za 0,1 g, tedy za celkovou částku nejméně 2.800 Kč. **Svědkyně S.W.** v rámci své výpovědi v přípravném řízení (č. l. 666) k bodu II./4 výroku rozsudku potvrdila, že to bylo na jaře 2017, když ve třech případech koupila od D.B. pervitin, a to vždy za 500 Kč. Z toho lze dovodit, že vždy šlo o 0,2 g a celkově tak S.W. koupila od obžalované nejméně 0,6 g pervitinu za částku 1.500 Kč. Svědkyně sama potvrdila, že pervitin přebírala v XXXXX, nikoliv u klubu XXXXX, ale u herny XXXXX. V přípravném řízení jí byly předstřeny k vyjádření odposlechy telekomunikačního hovoru ze dne 27. 3. 2017 v 15.12 hod., kdy je uvedeno „chtěla jsem ti vrátit 500 Kč“, k čemuž svědkyně potvrdila, že šlo o nákup pervitinu, který, jak je patrné z obsahu, si sjednávaly šifrovaně. Dne 27. 3. 2017 v 16.08 hod. mluvila s obžalovanou o tom, že jí vrátí částku 1.000 Kč. Svědkyně také vysvětlila, že v těchto záznamech (č. l. 672) šlo o stejný princip jejich dialogů, tedy o prodej pervitinu, a to na rozdíl od záznamu z 5. 6. 2017, kdy skutečně šlo o oblečení nikoliv o pervitin. **Svědka P.K.** v přípravném řízení (č. l. 463) vypovídal k bodu II./5 výroku rozsudku. Tvrdil, že pervitin od obžalované D.B. nekupoval, ale tzv. dostával, neboť si jako přátelé vypomáhali. Svědek od obžalované převzal pervitin asi třikrát, celkem podle svého tvrzení 0,4 až 0,5 g. K předání pervitinu, podle jeho výpovědi, došlo na ulici XXXXX ve Znojmě. S výpovědí svědka P.K. korespondují rovněž záznamy telekomunikačního provozu (č. l. 469 a násl.), z nichž je patrné, že např. 8. 6. 2017 svědek sděluje obžalované, že „má 600 Kč“, načež ona jej vyzývá, aby přišel. Následující den 9. 6. po dotazu, zda to má být jako včera, svědek sděluje, že „má 500 Kč“ a ve 14.20 hod. téhož dne, kdy obžalovanou prozvání, je zcela zjevné, že se k ní dostavil. Dne 11. 6. ve 14.42 hod. je předána informace tzv. „mám čtyři kila“, ve 14.47 hod. „mám pět set Kč“ a ve 14.50 hod. následuje prozvonění od svědka na telefonní číslo obžalované. I z toho lze dovozovat, že po předchozí šifrované komunikaci svědek přišel k předání pervitinu, jak ostatně sám potvrdil. **Svědkyně L.K.** se vyjádřila k bodu II./6 (č. l. 449), když sama potvrdila, že od obžalované převzala pervitin nejméně ve dvou případech, a to vždy za 500 Kč, tedy podle jejího tvrzení jednu až dvě čáry. Svědkyně sama potvrdila, jak je rovněž rozebráno v odůvodnění k bodu I. výroku rozsudku, že pervitin sama užívala proto, aby mohla v nočním klubu XXXXX pracovat jako společnice. Nalézací soud na podkladě jejích výpovědí tedy ustálil skutkový děj opět do podoby, která je pro obžalovanou nejvýhodnější, tedy vycházel z minimálního množství, které nejméně ve dvou případech obžalovaná svědkyni prodala. Šlo tedy o dva případy, vždy cca 0,2 g za 500 Kč, což spolu vzájemně koresponduje, neboť obžalovaná, jak je prokázáno jinými důkazy, prodávala pervitin obvykle za 250 Kč za 0,1 g. Nalézací soud uzavřel, že L.K. odkoupila od obžalované ve dvou případech nejméně 0,4 g za celkovou částku 1.000 Kč. Rovněž výpověď svědkyně S.N. je rozebrána shora v části týkající se bodu I. **Svědkyně S.N.** k této části skutkového děje, popsané pod bodem II./7, v přípravném řízení (č. l. 547) potvrdila, že od obžalované D.B. koupila Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

minimálně 0,5 g pervitinu, a to vždy za 250 Kč za jednu čáru, tj. za 0,1 g. I když v další části své výpovědi svědkyně uvedla, že jí obžalovaná celkem prodala 1 g (č. l. 557), nalézací soud vyšel z údajů, které jsou pro obžalovanou nejprůzračnější a uzavřel, že S.N. D.B. prodala nejméně 0,5 g pervitinu za částku 250 Kč za 0,1 g, tj. celkově za částku nejméně 1.250 Kč. **Svěddek V.P.**, jak je shora rozvedeno, se vyjadřoval v přípravném řízení (č. l. 575), jednak k údajům, které jej společně s obžalovanou L.K. vedly k oznámení trestné činnosti páchané v nočním klubu XXXXX policii, ale také se vyjádřil k odběru pervitinu od obžalované D.B.. Ke skutkovému ději popsanému pod bodem II./8 výroku rozsudku V.P., že pervitin kupoval občas od D.B., ale celkově od ní koupil maximálně 2 g pervitinu za částku 5.000 Kč. Nalézací soud proto vyšel z údajů, které svědek potvrdil v rámci své svědecké výpovědi, když neměl důvodu o věrohodnosti jeho výpovědi ani v této části jakkoliv pochybovat. Obdobně tomu bylo i v případě svědecké výpovědi **K.Š.** (č. l. 605), která k bodu II./9 výroku rozsudku potvrdila, že od obžalované D.B. koupila v jednom případě pervitin, a to údajně jednu čáru, tj. tzv. 0,1 g za částku 500 Kč. Svědkyně sama uvedla, že to bylo v lednu nebo v únoru 2017 a její výpověď o tom, že pervitin byl údajně bez jakéhokoliv účinku, považoval nalézací soud za irrelevantní, když má za to, že svědkyně vypovídala zjevně ve prospěch obžalované D.B., která sama naopak trestnou činnost dozrává. **Svědčce D.N.**, jejíž výpověď je rovněž rozebrána v bodě I., v rámci své výpovědi, kterou učinila v přípravném řízení (č. l. 567) k této části skutkového děje (II./10) pouze potvrdila, že jí D.B. prodala pervitin v jednom případě v nočním klubu XXXXX a šlo nejméně o 0,1 g za částku 300 Kč.

31. Na podkladě těchto důkazů tedy nalézací soud považoval bez rozumných pochybností za prokázané, že obžalovaná D.B. v období od 18. 9. 2015 do 11. 6. 2017 prodala konkrétním fyzickým osobám celkově nejméně 6,2 g pervitinu za částku cca 15.850 Kč. Nalézací soud proto uznal obžalovanou D.B., po ustálení skutkového děje, vinnou ze spáchání trestného jednání, které se vztahovalo k bodu IV./6, 12, 13, 19, 21, 23, 24, 25, 26 a 27 výroku obžaloby. Přesto, jak je uvedeno v úvodu odůvodnění, považoval soud za nezbytné do skutkové věty především z hlediska časové podmínky její pokračující trestné činnosti zahrnout i údaje o prodeji pervitinu dalším blíže neustanoveným osobám, v mnoha případech v blíže neustanoveném množství, event. za blíže nezjištěnou částku. **Záznamy o telekomunikačním provozu** svědčí o tom, že z telefonního čísla obžalované D.B. byla realizována komunikace s blíže neustanovenými osobami a důvodně se lze domnívat, že tuto, byť šifrovanou komunikaci, vedla právě obžalovaná D.B.. Stejně tak se lze domnívat, že se tato komunikace v jednotlivých šifrách týkala v konkrétních dnech prodeje pervitinu. Přesto však osoby vystupující pod jménem I. (II./11), V. (II./13), I. (II./16), A. (II./17), S.D. (II./18), P. (II./22), D.T. (II./23), K.K. (II./24), P. (II./25), M.M. (II./26) a V.M. (II./27) nebyly blíže ustanoveny, nebyly vyslechnuty a konkrétní okolnosti prodeje pervitinu, zejména množství a cenu, nepotvrdily. Vzhledem k tomu, že ani obžalovaná nedokázala spolehlivě skutkové okolnosti jednoznačně potvrdit, nezbylo nalézacímu soudu než, aby tento jediný nepřímý důkaz hodnotil ve prospěch obžalované, tedy v souladu s procesní zásadou in dubio pro reo. Obdobně postupoval nalézací soud v případě bodu II./12, 20, kdy **N.K.** v rámci své svědecké výpovědi (č. l. 495 a násl.) žádné skutečnosti rozhodné pro výrok o vině nepotvrdila. **Svědčce M.D.**, vyslechnutá k bodu II./14 v přípravném řízení (č. l. 355) jednoznačně popřela, že by od obžalované D.B. kupovala drogy. Pokud jí byly předestřeny záznamy telekomunikačního provozu (č. l. 360b), které naznačovaly prodej drog, uvedla, že sama je sice M. od T., ale tento hovor 21. 4. 2017 nevedla a trvala na tom, že žádné drogy nekoupila. Ve zbytku zaznamenaných hovorů (č. l. 360b-361) svědkyně uvedla, že telefon zřejmě někomu Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

půjčila. **Svědék P.M.** v rámci své výpovědi (č. l. 540) k bodu II./19 plně popřel, že by pervitin od obžalované D.B. v uvedených případech koupil, když tvrdil, že mu obžalovaná prodala cukr a tím jej vlastně podvedla. Žádným relevantním důkazem nebylo prokázáno, že by mu obžalovaná skutečně pervitin v uvedeném množství za uvedenou částku prodala, a proto ani v tomto případě neměl soud relevantní důkazy pro vyslovení výroku o vině. Obdobně tomu bylo i v případě skutku, který je popsán pod bodem II./21, neboť **svědek K.P.** v přípravném řízení (č. l. 582) využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat. I v jeho případě, obdobně jako v případě svědka P.M. se lze sice důvodně domnívat, že jim obžalovaná pervitin prodala, avšak bez rozumných pochybností takový závěr přijmout nelze, a proto ani tuto část skutkového děje nelze zařadit do rozhodující části skutkového děje. Obdobně je tomu i v bodě, který se týká **L.J.** (II./15 výroku rozsudku), neboť ani ona nebyla ustanovena a vyslechnuta, čímž bez dalších důkazů, tato skutková tvrzení uvedená v obžalobě, nelze považovat za prokázaná. Vedle rámcového doznání obžalované D.B., shora rozebraných svědeckých výpovědí, záznamů telekomunikačního provozu pak pro výrok o vině obžalované svědčí i výsledky domovní prohlídky, která byla provedena 27. 6. 2017 ve Znojmě v XXXXX. Obžalovaná D.B. totiž při prohlídce pokoje, který obývala v tomto objektu, vydala mezi dalšími zajištěnými věcmi také věci, které s drogovou trestnou činností souvisí a svědčí minimálně o tom, že obžalovaná byla uživatelkou drog. Tyto skutečnosti jsou prokázány **Protokolem o provedení domovní prohlídky** 27. 6. 2017 (č. l. 759 a násl.), když zejména ze **Seznamu vydaných věcí** a pořízené **Fotodokumentace** lze zjistit, že obžalovaná vydala např. dutinku – trubičku, která se obvykle používá k užívání drogy vdechnutím (foto č. 33 č. l. 775), dále injekční stříkačku 5 ml, 4 ks injekčních stříkaček ve sklenici, injekční stříkačku modré barvy, uloženou v dóze ve tvaru srdce a injekční stříkačku bílé barvy, uloženou v kosmetickém kufříku (fotografie č. 34-36, 41-43, 45-47, 48, 49 vše na č.l. 775-779). Kromě toho vydala víčko ve tvaru srdce se zbytkem hnědého prášku a zrcátko (fotografie č. 50-52 č. l. 779-779b, resp. fotografie č. 53-55 č. l. 780-780b). Všechny vydané věci jsou podrobně popsány v seznamu vydaných věcí, který je součástí protokolu o provedené domovní prohlídce (č. l. 764 a zachyceny na pořízené fotodokumentaci), resp. v **Protokolu o vydání věcí** z 28. 6. 2017 (č. l. 935) z něhož je patrné, že kromě mobilního telefonu zn. Samsung vydala obžalovaná i kosmetickou tašku s obsahem tří kusů částečně seříznutých injekčních stříkaček 2 ml, z nichž dvě měly zatavené hroty. **Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví chemie** (č. l. 1038 a násl.) bylo prokázáno, že ve stopě č. 2 (plastové stříkačce) bylo zjištěno nepatrné množství metamfetaminu tzv. pervitinu, který podle přílohy č. 5 k vládnímu nařízení 463/2013 Sb. patří mezi psychotropní látky. Ve stopě č. 7 (papírová obálka obsahující černorůžový kovový uzávěr ve tvaru srdce) nebyla přítomnost omamných a psychotropních látek prokázána. Vedle těchto předmětů, které úzce souvisí s trestnou činností drogového charakteru, vydala obžalovaná D.B. také 2 ks SIM karty (z toho jedna operátora Vodafone a druhá bez názvu), notebook zn. ACER (č. l. 764) a následně mobilní telefon zn. Samsung model GT – 7580 (č. l. 935). Tyto věcné důkazy byly podrobeny odborné expertíze. **Znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat** ze dne 27. 10. 2017 (č. l. 958) pak bylo prokázáno, že odborným postupem byly provedeny i zálohy paměti předložených hmotných nosičů zpráv a následně došlo k zadokumentování výstupů se zaměřením na veškerou komunikaci, uskutečněnou prostřednictvím SMS zpráv, emailových schránek, sociálních sítí a online komunikaci. Vyhodnocením dat zjištěných z těchto nosičů (č. l. 976) však bylo zjištěno, že údaje obsažené na SIM kartě společnosti Vodafone, na SIM kartě bez názvu, v notebooku zn. ACER a v mobilním telefonu zn. Samsung model GT-7580 (všechny nosiče jsou přesně specifikovány Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

v tomto listinném důkazu), jsou bez důkazní hodnoty. Takto zjištěné skutečnosti byly podkladem pro výrok nalézacího soudu, který se týkal rozsahu uloženého trestu propadnutí věci, jak bude rozvedeno dále.

32. Další část trestné činnosti popsané pod bodem III. a IV. se týká především trestné činnosti drogového charakteru, již se měl dopustit obžalovaný M.D. sám (III./1, 2, 3), resp. za pomoci obžalované L.K. (IV.). **Obžalovaný M.D.** k trestnému jednání popsanému pod bodem III. (resp. IV./1 obžaloby) u hlavního líčení potvrdil, že konopí skutečně pěstoval. Na svoji obhajobu však uvedl, že ho pěstoval i proto, že z něj vyráběl mastičky, které pomáhaly jiným lidem, ale připustil, že něco málo z vypěstovaného konopí prodal nebo daroval dál. Sám skutečně nedokáže určit, jestli to bylo půl kilogramu nebo méně, které se u něj nacházelo. Obžalovaný sám rovněž doznal, že F.L. něco prodal, ovšem ani v tomto případě nedokázal podrobnosti k této části skutkového děje uvést. K bodu III./2 výroku rozsudku (resp. V/2 obžaloby) M.D. u hlavního líčení uvedl, že J.H. skutečně pervitin prodával, nikoliv trávu, ale rozhodně toho nebylo 40 g, jak je uvedeno v obžalobě. Opakovaně M.D. trval na tom, že J.H. byl doslova sociální případ, který by v životě neměl peníze na nákup drogy celkem za 60.000 Kč. Podle názoru obžalovaného J.H. od něj koupil maximálně 5 g pervitinu. Není pravdivé tvrzení tohoto svědka, že k obchodům docházelo někdy i dvakrát denně. Obžalovaný se v zásadě doznal i k jednání popsanému pod bodem III./3 výroku rozsudku (resp. IV./3 výroku obžaloby), tj. distribuci pervitinu spoluobžalovaným D. B. a V.G.. Podle svého názoru něco málo D.B. prodal, když V.G. pervitin spíše daroval.
33. Trestné jednání obžalovaného M.D. v bodě III. výroku rozsudku je prokazováno vedle jeho doznání také dalšími důkazy. **Protokolem o provedení domovní prohlídky** dne 27. 6. 2017 (č. l. 794-800) bylo prokázáno, že domovní prohlídka byla provedena v rodinném domě čp. XXXXX a v jiných prostorách, které k této nemovitosti přiléhají. **Fotografie** (č. 127-178 - č. l. 803-858) zjevně prokazují, že zde obžalovaný měl v hospodářské části domu zřízení indoor pěstírnu tzv. stan, za účelem pěstování rostlin konopí. Tyto rostliny konopí zde také skutečně pěstoval a ke dni provedení domovní prohlídky, tj. k 27. 6. 2017 zde měl jednak vzrostlé rostliny konopí a jednak, uložené ve dvou igelitových sáčcích, rostliny sušené v podobě tzv. marihuany. Součástí citovaného protokolu o provedení domovní prohlídky je i **Seznam věcí**, které byly zajištěny jednak v obytných prostorách (č. l. 796-797), když se jedná o věcné stopy č. 1-7 a dále je součástí tohoto protokolu seznam věcí zajištěných v nebytových prostorách, tedy v této indoor pěstírně (č. l. 799). V indoor pěstírně byly zajištěny věcné stopy č. 8-12, tj. celkem 11 ks vzrostlých rostlin konopí (stopy 10-12 – fotografie č. 133-178 – č. l. 837-848). Dále zde byla, jako věcný důkaz č. 8, zajištěna sušená rostlinná hmota v igelitovém sáčku a jako stopa č. 9 jednak sypká nahnědlá hmota a sypká rostlinná hmota ve sklenici s bílým víkem, což je zjevně prokazován fotografiemi č. 106-115 (č. l. 830-832). Trestnou činnost drogového charakteru pak jednoznačně prokazují i věcné stopy č. 6 – plastová injekční stříkačka naplněná bílou sypkou látkou a stopa č. 7 - sušená rostlinná hmota uložená ve skříni v garáži v bílé igelitové tašce (viz č. l. 797). Také tyto dvě věcné stopy byly zachyceny na fotografiích č. 41-46 (č. l. 814-815). Tyto rozhodné věcné důkazy byly předloženy ke kriminalistické expertize. **Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví chemie** (č. l. 1033-1036) bylo prokázáno, že ve dvou igelitových sáčcích bylo celkem 64,6 g sušené rostlinné hmoty marihuany, která obsahovala průměrně 10,73% účinné látky Delta-9-THC. Přepočteno na celkovou hmotnost materiálu to představuje nejméně 6,93 g Delta-9-THC. Jednalo se o stopy č. 7A, 7B. Další plastový sáček Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

(stopa č. 8) obsahoval 74,55 g sušené rostlinné hmoty, tzv. marihuany, která obsahovala průměrně 1,77% účinné látky Delta-9-THC. Přepočteno na celkovou hmotnost materiálu to pak představuje nejméně 1,32 g Delta-9-THC. Další igelitový sáček a uzavíratelná sklenice (stopy 9A, 9B) pak obsahovaly 42,1 g sušené rostlinné hmoty, tzv. marihuany s obsahem průměrně 4,43% účinné látky Delta-9-THC, což představuje při přepočtu na celkovou hmotnost materiálu nejméně 1,87 g Delta-9-THC. Obžalovaný měl ve svém držení ke dni 27. 6. 2017 celkem 181,25 g sušiny s množstvím 13,31 g účinné látky (č. l. 1035). Kromě této sušiny bylo v indoor pěstírně zajištěno celkem 13 rostlin konopí ve fázi růstu květu. Ohledáním této pěstírny a zejména pořízenou fotodokumentací bylo prokázáno, že 5 ks těchto rostlin pěstoval obžalovaný v tzv. stanu a 8 ks pěstoval ve volném prostoru pod přístřeškem, buď za domem nebo na zahrádce. Z takto zajištěných 5 ks rostlin, konopí po jejich dosušení, byla zjištěna celková hmotnost 126,22 g toxikomansky využitelných částí, které obsahovaly průměrně 1,91 – 2,19 % účinné látky Delta-9-THC. Přepočteno na celkovou hmotnost toxikomansky využitelného materiálu, tak šlo nejméně o 2,64 g Delta-9-THC. U dalších 8 ks rostlin konopí po jejich dosušení byla zjištěna jejich celková hmotnost 72,61 g toxikomansky využitelných částí, které obsahovaly průměrně 0,2 – 1,37% účinné látky Delta-9-THC. Toto představuje přepočteno na celkovou hmotnost toxikomansky využitelného materiálu nejméně 0,55 g Delta-9-THC. Celkově tak po dosušení těchto 13ks rostlin bylo získáno cca 198,83 g sušiny s 3,19 g účinné látky. Souhrnně lze považovat za prokázané, že se celkově jednalo nejméně o 380,08 g sušiny s nejméně 13,31 g účinné látky. Skutková tvrzení uvedená v obžalobě byla v této části plně prokázána. Pro úplnost lze zmínit, že ve vozidle Volkswagen Sharan 7M, RZ: 1 BJ 48-02, které užíval obžalovaný M.D., nebyly zajištěny žádné relevantní důkazy. Tato skutečnost vyplývá z **Protokolu o prohlídce provedené ve vozidle Volkswagen Sharan 7M z 28. 6. 2017** (č. l. 897-908 včetně fotodokumentace).

34. Nálezací soud se však neztotožnil s dalším tvrzení, které je uvedeno v bodě V./1 výroku obžaloby, tedy s tím, že obžalovaný M.D. prodával konopí F.L., který si pro marihuanu jezdil do místa bydliště M.D. a ve dvou až třech případech mu prodal celkové množství cca 0,5 kg za cenu 50 Kč za 1 g, tedy marihuanu za celkovou částku 25.000 Kč. Především je třeba konstatovat, že přesné skutkové okolnosti, množství a ceny takových prodejků obžalovaný M.D. sám bez výhrad neprokázal. Výpověď **svědka F.L.**, pořízena cestou mezinárodně právní pomoci, byla u hlavního líčení dne 28. 8. 2018 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu. F.L. však po zákonném poučení využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat (č. l. 728, 732). Jiný relevantní důkaz neměl nálezací soud k dispozici, a proto do skutkové věty sice, s odkazem na doznání obžalovaného, zahrnul údaje o tom, že obžalovaný opakovaně F.L. v místě svého bydliště marihuanu prodával, avšak její množství blíže nekvantifikoval, neboť nebylo žádnými relevantními důkazy prokázáno, stejně jako finanční částka, kterou měl takto obžalovaný M.D. získat.
35. V bodě III./2 výroku rozsudku je obžalovaný M.D. usvědčován, kromě svého rámcového doznání, především výpovědí **svědka J.H.**, vyslechnutého v přípravném řízení dne 12. 1. 2018 (č. l. 445). Tato svědecká výpověď byla u hlavního líčení dne 28. 8. 2018 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědek J.H. potvrdil, že pervitin skutečně od obžalovaného M.D. odebíral s tím, že obžalovaný chtěl vždy, aby odebral minimálně za 1.000 Kč. Ceny však byly různé a pohybovaly se v rozsahu 150-250 Kč za jednu čáru, tj. 0,1 g. J.H. uvedl, že od M.D. pervitin odebíral celý rok 2015 až do začátku roku 2016, ale v různých intervalech.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Někdy jej odebral jednou týdně, někdy, podle svého tvrzení, dokonce dvakrát denně. Sám zcela jednoznačně uvedl, že od M.D. za toto období koupil nejméně 40 g ale možná i více. Také v tomto případě hodnotil soud svědeckou výpověď svědka J.H. v souladu s procesní zásadou in dubio pro reo, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalovaného a k jeho tíži kladl pouze minimální množství 40 g, které svědek J.H. potvrdil, přičemž částka, rovněž nejméně 60.000 Kč, kterou měl svědek zaplatit, je částka minimální a lze ji dovodit násobkem odebraného minimálního množství 40 g a minimální ceny 1.500 Kč za 1 g.

36. **Obžalovaný M.D.**, jak je shora uvedeno, také rámcově doznal trestné jednání popsané pod bodem V./3 obžaloby, resp. III/3 výroku rozsudku, tedy to že nějaké množství pervitinu D.B. prodal a obžalovanému V.G. daroval. Jeho jednání je v této části, kromě doznání, prokazováno, dalšími důkazy, které svědčí o tom, že oba spoluobžalovaní opakovaně dlouhodobě pervitinem disponovali, proto aby jej distribuovali v nočním klubu XXXXX, zejména společnícím, které zde působily. Trestné jednání obžalovaného potvrdila i **obžalovaná D.B.**, která uvedla, že od M.D. pervitin koupila, i když si nevzpomněla, jaké to bylo množství a za jakou cenu. Výpověďmi společníc však bylo prokázáno, že obžalovaná D.B. distribuovala v nočním klubu pervitin v poměrně velkém rozsahu, a to tak že jej sama získávala právě od obžalovaného M.D., když dokonce, jak potvrdila svědkyně K.Š. bylo celkem jedno, jestli si sama pervitin kupuje od D.B. nebo od M.D., protože je považovala za jakéhosi jednoho prodejce nebo distributora. **Obžalovaný V.G.** sice u hlavního líčení popřel, že by měl nějaké informace o výrobě nebo prodeji drog. Jeho tvrzení je zcela v rozporu s dalšími, naprosto relevantními důkazy, výpověďmi svědkyň, které v klubu působily jako společníce a potvrdily, že V.G. disponoval vždy určitým množstvím pervitinu. V této části považoval nalézací soud skutkový děj za prokázaný, výpověďmi obžalovaných, které rovněž hodnotil v souladu s procesní zásadou in dubio pro reo. V další části obžaloby nebyly žádné relevantní důkazy opatřeny pro závěr, že M.D. distribuoval, tedy zejména prodával, příp. dával pervitin v množství 2-3 g společníci V. a 2 g společnícím D. a D.. Tato část skutkového tvrzení obžaloby proto byla z výroku rozsudku vypuštěna.
37. Trestné jednání obžalovaných M.D. a L.K. popsané pod bodem VI. výroku obžaloby, resp. **IV. výroku rozsudku**, je prokazováno především jejich doznáním a s tím korespondujícími důkazy. **M.D.** u hlavního líčení potvrdil, že R.C. od něj skutečně pervitin odebíral, ale nedomlouval se s ním osobně, neboť kontakt zprostředkovávala právě L.K. přes svůj telefon. Na její mobilní telefon, kde měla aplikaci „viber“ psal R.C. zprávy a předstíral, že její milenec a chce se s ní sejít. Ve skutečnosti však na schůzky chodil, jak sám doznal, obžalovaný M.D. a R.C. zde pervitin prodával. Obžalovaný rovněž potvrdil, že při každé předávce mu prodal cca 5 g pervitinu. Intervaly návštěv R.C. však byly různé, neboť někdy přijel jednou měsíčně, někdy dvakrát měsíčně. Celkově, podle svého odhadu, mu M.D. prodával pervitin po dobu asi 6 měsíců. Výpověď obžalovaného M.D. je v souladu s výpovědí **obžalované L.K.**, kterou učinila v přípravném řízení procesně řádným způsobem a která je citována shora. L.K. výslovně uvedla, že R. (svědek R.C.) si bral každý druhý víkend od obžalovaného M.D. pervitin v množství 20 – 30 g, když k předání docházelo v remízku mezi obcemi Božice a Velký Karlov (č. l. 142). Tyto obchody probíhaly po dobu 8 měsíců, tedy od září 2016 do května 2017, kdy, jak L.K. rovněž potvrdila, s obžalovaným M.D. žila jako jeho partnerka. S výpověďmi obžalovaných o způsobu jejich komunikace s R.C. plně korespondují další důkazy, a to zejména výsledky zajištěného **telekomunikačního provozu** (překlad z německého jazyka, kterým komunikoval svědek R.C. Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

s obžalovanou L.K. (č. l. 997-1000). Výpověď samotného **svědka R.C.** zůstala bez jakéhokoliv důkazního významu. Svědek byl vyslechnut cestou mezinárodně právní pomoci (č. l. 1803) a jeho výpověď byla u hlavního líčení dne 28. 8. 2018 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. R.C. však uvedl, že obžalovaného M.D. nezná, rozhodně s ním nijak nekomunikoval a drogy od něj nijak nekoupil. Nálezací soud tedy vyšel pouze z výpovědi těchto obžalovaných a z výsledků odposlechu a záznamů telekomunikačního provozu a ustálil skutkový děj do podoby, která je uvedena ve výroku tohoto rozsudku. Provedené důkazy soud rovněž hodnotil v souladu s procesní zásadou in dubio pro reo. Za předpokladu, že obžalovaný prodával R.C. pervitin po dobu 8 měsíců, jak tvrdí a logicky odůvodňuje obžalovaná L.K., ve frekvenci nejméně 1x měsíčně, což je pro obžalovaného nejpriznivější a v množství vždy minimálně 5 g, se jednalo celkově o prodej nejméně 40 g pervitinu. Částka 1.200 Kč za 1 g je částkou skutečně minimální, téměř poloviční oproti té, za kterou se gram pervitinu obvykle prodával. Shora rozebranými důkazy bylo prokázáno, že obžalovaní M.D. a D.B. prodávali pervitin zpravidla za 200-250 Kč za 0,1 g, tj. 2.000-2.500 Kč za 1 g. Tuto částku, za kterou M.D. pervitin prodával R.C. lze akceptovat a vysvětlit tím, že R.C. byl jeho dlouhodobým odběratelem, který nakupoval pervitin ve velkém množství. Částka 48.000 Kč, kterou tak obžalovaný M.D. utržil, se jedná o částku skutečně minimální. Vzhledem k tomu, že v té době, jak potvrdila obžalovaná L.K., žili ve společné domácnosti, lze považovat za prokázané, že tyto finanční prostředky pak obžalovaný použil pro jejich společné potřeby

38. K obhajobě obžalovaného M.D. stran množství pervitinu, který měl k dispozici, byly u hlavního líčení, jako důkazy provedeny další důkazy. Jedná se především o výpověď **svědka J.K.** (č. l. 471), která byla u hlavního líčení dne 28. 8. 2018 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu a **odsuzující rozsudky**, které se tohoto svědka týkají. J.K. po zákonném poučení uvedl, že M.D. od něj kupoval pervitin, a to cca 50 g, k čemuž došlo průběžně ve třech až 5 případech. Cena byla podle výpovědi svědka 800 – 1.000 Kč za gram, ale byla určována podle nálady. Určité to bylo v roce 2016. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že svědek vypovídal v přípravném řízení dne 14. 2. 2018, když krátce předtím byl za obdobnou trestnou činnost sám odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze 27. 7. 2017 č. j. 2 T 80/2017-690 (č. l. 1599) ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2017 č. j. 4 To 263/2017-754 (č. l. 1590). J.K. byl uznán vinným ze spáchání trestného činu dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, tedy z toho že nejen neoprávněně vyrobil omamné a psychotropní látky, ale také že jinému prodal a jinak opatřil psychotropní látku a také dovezl prekurzor, když čin spáchal ve značném rozsahu. Ze skutkové věty pak mj. bylo zjištěno (bod I./a), že J.K. sám vyrobil nejméně 140 g metamfetaminu – pervitinu a část ho prodával, (jak sám potvrdil ve své svědecké výpovědi) za částky 800 – 1.000 Kč za 1 g, přičemž k prodeji docházelo také v dubnu až srpnu 2016, kdy J.K. prodal právě obžalovanému M.D., nar. 24. 3. 1994, 75 g pervitinu. Uvedené skutečnosti jsou v souladu s dalšími důkazy provedenými u hlavního líčení a nikterak nevylučují závěry nálezacího soudu o tom, že M.D. takovým množstvím pervitinu, které je uvedeno v obžalobě skutečně disponoval. Obžalovaný se sám hájil tím, že J.K. byl jeho jediným dodavatelem pervitinu, a proto on údajně nemohl prodat např. J.H. takto vysoké množství, které je uvedeno v obžalobě, resp. v rozsudku. V této souvislosti však lze, při komparaci odsuzujících rozsudků, které se týkají J.K. i skutkových vět uvedených ve výroku tohoto rozsudku, zejména bod III./2 a IV. považovat za podstatné, že J.K. měl dodávat obžalovanému pervitin v období až od dubna 2016, zatímco obžalovaný prodával J.H. pervitin již v průběhu celého roku 2015, a to až do začátku roku 2016. Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Důvodně se lze domnívat, že 40 g pervitinu, které M.D. prodal J.H., není zahrnuto ve výroku o vině, který se týká v této části J.K., když není vyloučena ani úvaha, že M.D. měl pervitin, který prodal J.H. z jiného zdroje. Stejně tak R.C. prodával pervitin až od září 2016, tedy prakticky poté, co, podle odsuzujícího rozsudku, jej nakupoval od J.K., který za to byl uznán vinným ve věci vedené u Okresního soudu v Břeclavi pod sp. zn. 2 T 18/2017. Jedná se o období časově předcházející tomu, kdy M.D. za pomoci L.K. R.C. pervitin prodával. I zde jsou odůvodněny úvahy o tom, že buď měl M.D. pervitin pro R.C. z jiného zdroje, nebo se jednalo o výrobu pervitinu v uvedeném množství pro příslušné časové období, za které však J.K. dosud odsouzen nebyl. Obhajobu obžalovaného tak nalézací soud považoval za spolehlivě vyvrácenou.

39. Shora rozebrané důkazy považoval nalézací soud za zcela dostačující pro prokázání skutkového děje do podoby, která je uvedena ve výroku rozsudku, když ostatně v závěru dokazování procesní strany jiné důkazy návrhy neučinily. Kromě těchto zásadních důkazů ovšem byly u hlavního líčení provedeny další důkazy, které zůstaly buď zcela bez důkazního významu nebo prokazovaly pouze širší okolnosti skutkového děje. Přesto považuje nalézací soud za nezbytné ve stručnosti další důkazy provedené u hlavního líčení rekapitulovat. Jedná se především o svědecké výpovědi svědků, vyslechnutých v přípravném řízení, které byly čteny u hlavního líčení dne 28. 8. 2018 postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu. **Svědčyně M.B.** (č. l. 334) uvedla, že v nočním klubu XXXXX bydlela asi 5 – 7 dní a v té době pracovala za barem obžalovaná D.B., která také užívala drogy. Svědkyně vyloučila, že by zde sama poskytovala sexuální služby za úplatu, avšak potvrdila, že obžalovanou D.B. viděla několikrát, jak drogy užívá. **Svědčyně D.C.** (č. l. 339) rovněž jednoznačně vyloučila, že by v klubu sama poskytovala sexuální služby za úplatu a potvrdila pouze to, že zde byla dvakrát ubytovaná. Obdobně vypovídala i **J.B.** (č. l. 332), která, podle svého tvrzení, sice v klubu jednu noc přespala, avšak sexuální služby žádnému klientovi neposkytovala. Takovou skutečnost vyloučila i **svědkyně J.K.** (č. l. 447), která, podle svého tvrzení, v klubu pouze seděla, konzumovala drinky a bavila se, a to vše proto, aby klub vizuálně působil jako obsazený velkým množstvím lidí. **Svědék J.Č.** (č. l. 344) popřel, že by do nočního klubu XXXXX přivázel společnice poskytující zde sexuální služby za úplatu, tedy že by dělal taxikáře. Sám potvrdil pouze to, že v klubu dříve pracovala jeho přítelkyně D.P. a její matka K.V., což bylo ostatně jejich svědeckými výpověďmi také potvrzeno. **Svědék J.G.** (č. l. 411) potvrdil, že noční klub XXXXX provozoval skutečně obžalovaný V.G., což svědek ví proto, že zná D.B., která byla před několika lety přítelkyní jeho bratra. O vnitřním fungování klubu nebo o této trestné činnosti však sám nic neví. **Svědék P.K.** (č. l. 499) uvedl, že v klubu byl sám asi dvakrát na kávě za V.G. a v té době byla za barem L.K.. Opakovaně svědek do klubu nepřišel, neboť se mu tam nelíbilo. **Svědék D.G.** (č. l. 406) potvrdil, že je bratranec obžalovaného M.D., avšak v klubu dělal sám pouze drobné opravy. Svědek jednoznačně popřel, že by pro obžalovaného M.D. prodával drogy. K drogové trestné činnosti se dále vyjádřil **svědek T.Č.** (č. l. 349), který pouze potvrdil, že D.B. kouřila marihuanu a užívala pervitin, avšak sám popřel, že by od ní drogy kupoval. Telefonický hovor ze dne 7. 4. 2017 v 16.19 hod. mu údajně nic neříká. Rovněž **svědek R.L.** (č. l. 518) popřel, že by od D.B. někdy kupoval drogy. Telefon s číslem XXXXX byl skutečně jeho, ale SMS zpráva z 19. 3. 2017, resp. 24. 3. 2017 mu nic neříkají, což vysvětlil tím, že občas telefon někomu půjčí. **Svědék J.P.** (č. l. 593) popřel, že by zde drogy kupoval nebo K.Š. zprostředkovával kontakt s nějakým S. z Rakouska. **Svědčyně D.A.**, vyslechnutá osobně u hlavního líčení dne 25. 9. 2018, potvrdila, že v nočním klubu XXXXX pracovala jako společnice asi dva měsíce koncem roku 2016, maximálně na počátku roku 2017. Práci v tomto klubu jí Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

nabídla D.B., která společně s V.G. také práci organizovala a jinak pracovala za barem. Ráno barmanka spolčnice vyplácela z peněz, které zákazníci platili na baru. Jako ostatní svědkyně – spolčnice také D.A. uvedla, že zákazníci platili obvykle za hodinu 70 Euro, za půl hodiny 50 Euro, přičemž z těchto částek se nechávalo zpravidla 30 Euro na baru. Ráno barmanka vyplácela spolčnicím souhrnnou částku za zkonsumované drinky s klientem i za poskytnuté sexuální služby. Svědkyně se vyjádřila rovněž k trestné činnosti obžalované D.B., která se týkala distribuce drog. D.A. uvedla, že také ona sama od D.B. drogy kupovala, a to pervitin, který od ní získávala jako denní dávku. S odstupem času nedokáže určit, za kolik to bylo, protože to nebylo zvaženo. Za D.B. do tohoto klubu přicházely také různé osoby zvenku, které si u ní kupovaly drogy, ale sama svědkyně je osobně nezná. Za významné považuje soud tvrzení svědkyně o tom, že V.G. se v klubu objevoval každý den, byť jenom na chvíli, a to proto, aby zkontroloval, jestli je všechno v pořádku. Výpověď této svědkyně, byť nebyla nikterak zpochybněna, je důkazem, který prokazuje širší okolnosti skutkového děje. Vzhledem k tomu, že skutečnosti tvrzené svědkyní, tedy její podíl na páčání trestné činnosti popsané pod bodem I., resp. II. výroku rozsudku nebyl původně uveden v obžalobě, nerozšiřoval soud skutková tvrzení uvedená ve výroku rozsudku v porovnání s tím, jak byla konstruována obžaloba. Podle názoru nalézacího soudu jednotlivé části skutkového děje týkající se konkrétních spolčnic (bod I.) i konkrétních osob, kterým D.B. drogy prodávala, zcela postačují pro relevantní prokázání rozhodujících okolností a zejména pro užitou právní kvalifikaci. Obdobného charakteru je vyjádření **V.P.**, poskytnuté formou úředního záznamu, který byl u hlavního líčení dne 26. 9. 2018 čten v souladu s ustanovením § 211 odst. 6 trestního řádu (č. l. 1693). Také V.P. uvedla, že v nočním klubu XXXXX začala, jako spolčnice poskytující sexuální služby za úplatu, pracovat někdy v roce 2016, avšak docházela sem nepravidelně, někdy jednou až dvakrát do měsíce a zdržela se jeden až dva dny, někdy tam delší dobu nebyla. Svědkyně potvrdila fakticky stejné skutečnosti, které byly prokázány shora podrobně rozebranými svědeckými výpověďmi zejména spolčnic tohoto klubu, když uvedla, že majitelem klubu byl V.G. a D.B. zde pracovala jako barmanka a také ona svědkyni poučila o tom, jak je práce v nočním klubu organizovaná. V.P., podle jejího tvrzení, zákazník za poskytnuté sexuální služby platil předem, ovšem na pokoji. V klubu byla stanovena taxa 70 Euro za jednu hodinu a 50 Euro za půl hodiny poskytnutých sexuálních služeb, přičemž svědkyně byla s D.B. domluvena, že z každého zákazníka jí dá 20 Euro za pronájem pokoje. Kromě D.B. zde, jako barmanka, působila také L.K.. V závěru je pak třeba zmínit pořázené **odposlechy telefonických hovorů**, které byly u hlavního líčení provedeny jejich přehráním, a to v souladu s návrhem státní zástupkyně (č. l. 1939). Tyto telefonní hovory byly také v průběhu přípravného řízení přepsány a zejména jednotlivým svědkům v průběhu jejich výslechů v přípravném řízení představeny k vyjádření, což je detailně rozvedeno shora.

40. Na základě shora provedených důkazů dospěl nalézací soud k závěru, že obžaloba byla na všechny čtyři obžalované podána zcela oprávněně. Pokud soud dílčím způsobem v jednotlivých částech upravil popis skutkového děje, učinil tak především proto, aby popis jednotlivých částí trestného jednání byl důsledným odrazem provedených důkazů. Je třeba upozornit na skutečnost, že žádný z důkazů provedených u hlavního líčení nebyl v přípravném řízení opatřen v rozporu s procesními předpisy. Většina svědeckých výpovědí i dalších důkazů provedených u hlavního líčení byla hodnocena jako důkazy procesně řádně provedené a důkazy věrohodné. Pochopitelně je třeba připustit, že ne všechny důkazy měly stejnou důkazní hodnotu a zejména některé svědkyně – spolčnice nočního klubu XXXXX se snažily opatřit jakési alibi obžalovaným, neboť Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

prokazatelně v tomto nočním klubu poskytovaly sexuální služby za úplatu dobrovolně a tato činnost, byť nelegální se stala zdrojem jejich obživy. Obdobně, někteří svědkové nakupující drogy od obžalovaných, trestné jednání bagatelizovali nebo zcela popřeli. Přesto však jednotlivé důkazy, hodnocené v souladu s procesní zásadou *in dubio pro reo*, spolu zcela dostatečným způsobem korespondovaly, vytvořily ucelený řetězec, který umožnil nalézacímu soudu učinit výrok o vině bez rozumných pochybností, jak mu ukládá trestní zákon. K obhajobě všech obžalovaných je třeba uvést, že rámcově svoje trestné jednání doznávali, i když především V.G. a D.B. se hájili tím, že nevěděli, že společnice B.B., K.Š. a K.D. jsou nezletilé. Jediný, kdo jejich skutečný věk potvrdil, byl obžalovaný M.D., který se ovšem hájil tím, že se domníval, že nejde o nelegální činnost, neboť sexuální styk je povolen od 15 let. Pochopitelně o jejich skutečném věku věděla také obžalovaná L.K., která právě z tohoto důvodu celkovou trestnou činnost oznámila. Obhajoba obžalovaných je však vyvrácena především svědeckými výpověďmi těchto tří svědkyň, tj. B.B., K.D. a K.Š., které zcela jednoznačně potvrdily, že každý z obžalovaných věděl o jejich skutečném věku. V souladu s jejich výpověďmi jsou také záznamy v knize ubytovaných, které navíc byly podrobeny znalecké expertize. Je logické, že obžalovaní popírali právě tuto část skutkového děje, neboť staví jejich trestnou činnost do zcela jiného světla. Pochopitelně je zásadní rozdíl mezi trestní odpovědností pachatele, který páchá přečin kuplířství podle § 189 odst. 1 trestního zákoníku a zjednává případně kořistí z prostituce provozované, byť dobrovolně, zletilými osobami a podstatně přísnějším způsobem je trestán pachatel, který takto jedná vůči osobě nezletilé, která má postavení dítěte. Obhajoba obžalovaného V.G. o tom, že nevěděl o distribuci drog, resp. se na tom nijak nepodílel je pak vyvrácena rovněž výpovědí svědkyně B.B., která uvedla, že jí poskytl 4 – 5 čar pervitinu. Kromě svého doznání se obžalovaní v určitých směrech také usvědčují vzájemně, a to při popisu základních principů fungování klubu. Nalézací soud však před rozбором formálních znaků příslušných trestných činů považuje za nezbytné zdůraznit, že ani v přípravném řízení, ani ve stádiu řízení před soudem nebyly opatřeny a provedeny žádné důkazy, které by svědčily o tom, že jednotlivé společnice byly v nočním klubu XXXXX k poskytování sexuálních služeb nuceny fyzickým nátlakem, psychickým nátlakem nebo jiným způsobem. Východiskem bylo tedy prokázané zjištění, že všechny společnice zde byly dobrovolně, byť, jak některé samy potvrdily, tuto práci dělaly proto, že byly ve finanční tísní, což do jisté míry obžalovaní věděli. Nalézací soud před rozбором jednotlivých formálních znaků příslušných trestných činů považuje za nezbytné provést také určitou sumarizaci důkazů, resp. skutkových zjištění z nich učiněných, a to ve vztahu ke každému z obžalovaných, resp. ve vztahu k jeho konkrétnímu **jednání**. Zcela nepochybně bylo prokázáno, že hlavním pachatelem byl obžalovaný V.G., který byl provozovatelem nočního klubu XXXXX. Jeho pozici jakéhosi šéfa klubu potvrdili např. svědkyně K., H., B., B., H., B. a ostatně i obžalovaný M.D., který uvedl, že mu V.G. postupně nabídl jakýsi podíl na činnosti, resp. zisku. Svědkyně H. uvedla, že V.G. činnost klubu organizoval společně s M.D., kterého dokonce některé svědkyně považovaly za majitele (svědkyně B., K., H., H.). Jako šéf klubu se obžalovaný V.G. staral o různé nákupy věcí, které byly k činnosti klubu nezbytné, což potvrdily např. svědkyně H., M. nebo N., příp. L.. Příležitostně V.G. pracoval i jako barman, jak vypověděly svědkyně H., M., B. i K., která dokonce uvedla, že zde pouštěl hudbu. Obžalovaný V.G. kromě toho, že zajišťoval zásobování klubu, zajišťoval také vhodné ženy pro práci společnice poskytující sexuální služby za úplatu, když jeho nabídku potvrdily svědkyně U., D., B., K., N. a svědkyně H. potvrdila, že právě ji samotnou V.G. přijal, což potvrzuje i svědkyně K.. Svědkyně L. dokonce potvrdila, že to byl právě obžalovaný V.G., kdo ji seznámil s fungováním nočního klubu a byl to také on, kdo vždy další společnice Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

sháněl. Výpovědi dalších svědkyň pak svědčí o tom, že obžalovaný byl výrazně zainteresován na finančním příjmu z provozování prostituce. Svědkyně B., N., N. např. potvrdily, že právě V.G. je vždy ráno vyplácel. Stran úvodní části tohoto skutkového děje jsou pak významné výpovědi svědkyň, které v klubu působily jako nezletilé společnice a které rovněž skýtají podklad pro výrok o vině obžalovaného V.G.. Svědkyně B.B. jednoznačně potvrdila, že ji V.G. vyhledal v obci XXXXX, kde ji oslovil, právě on ji do klubu přivedl, později ji tam přivezl a také poučil o fungování klubu, když znal její skutečný věk, což potvrdila i svědkyně K.Š., která uvedla, že mu sama osobně řekla, že je nezletilá a popsala také reakce obžalovaného. Svědkyně B. pak v rámci své výpovědi dokonce zmínila, že obžalovaný V.G. věděl, že je ve finanční tísní, a proto jí takovou práci nabídl. Obdobnou pozici obžalovaného M.D., jako majitele, potvrdily svědkyně B., K., H. i svědkyně H., která uvedla, že M.D. tento podnik financoval. Svědkyně H. pak ještě upřesnila, že zde M.D. také prováděl dílčí opravy a zejména jezdil s V.G. na nákupy, což koresponduje i s výpovědí svědkyně M. a L.. Svědkyně M. nad to potvrdila, že zde M.D. někdy pracoval i jako barman. Ve vztahu k nezletilým společnicím (bod I./1, 2, 3) jsou kromě vlastního doznání obžalovaného M.D. týkajícího se vědění o skutečném věku těchto společnic, významné i jejich svědecké výpovědi. Svědkyně Š. potvrdila, že obžalovaný M.D. rovněž věděl, že je nezletilá a právě on ji poučil o možnosti z klubu utéct zadním vchodem, pokud přijde policie a také tato svědkyně uvedla, že ji M.D. do klubu vozil, což sám obžalovaný potvrdil s tím, že k tomu docházelo občas. Svědkyně K.D. rovněž potvrdila, že M.D. věděl jak o její nezletilosti, tak o jejich finančních problémech. Svědkyně B. a Š. potvrdily jednání obžalované L.K., která je poučila o vnitřním fungování klubu, když svědkyně B. uvedla, že L.K. činnost klubu také sama na jednotlivých směnách organizovala. Svědkyně D. stejně jako svědkyně Š. jednoznačně potvrdily, že L.K. věděla o jejich skutečném věku. Ostatně nezletilé svědkyně shodně uvedly, že také L.K. je poučila o možnosti utéct zadním vchodem. Byly to opět svědkyně D. a Š., které potvrdily, že právě L.K. je zapisovala do knihy ubytovaných, po skončení směny vyplácela nejen je, ale i další společnice a hlídala čas, na který byl společnicím a jejich klientům přidělen pokoj, o čemž ostatně také sama rozhodovala. Většina svědkyň – společnic, které v nočním klubu XXXXX poskytovaly sexuální služby za úplatu, se ovšem vyjadřovala ke konkrétní činnosti, kterou dělaly v průběhu doby obžalované L.K. a D.B., neboť obě dvě pracovaly na pozici barmanky, když D.B. po určitou dobu dělala také společnici. Úkolem těchto barmanek bylo zaškolovat společnice, což potvrdily svědkyně K., N., U., V., P., H., B., B., B., H., ale i B. nebo Š., které vesměs hovořily o obžalované L.K. s tím, že později některé z nich potvrdily obdobnou činnost obžalované D.B.. Další svědkyně např. L., N., D., U., K., B., B., B. nebo P. a V. potvrdily, že barmanky vedly evidenci počtu klientů a zkonzumovaných drinků a ráno společnice podle toho vyplácely finanční odměnou. Svědkyně D., Š., ale i B., K., N., U. nebo P. potvrdily, že právě barmanky určovaly pokoj, na který společnice mají s klientem odejít, a to zpravidla v případě, že zde společnice nebyla dlouhodobě ubytovaná. Barmanka také hlídala čas, na který byl společnicím a klientům pokoj pronajat, což potvrdily svědkyně B., U., L., D., K. i H.. Obě obžalované pracovaly nejen jako barmanky, ale staraly se také o provoz klubu, např. o prádlo, což doznala nejen sama obžalovaná D.B., ale ostatně to potvrzují např. svědkyně L., B., H. dokonce ve vztahu k L.K.. Formálně tento noční klub působil jako ubytovací zařízení a jak je shora uvedeno, byla zde také vedena kniha ubytovaných, která sloužila k vytvoření jakéhosi alibi pro případné policejní kontroly. Jednotlivé společnice zapisovaly do knihy ubytovaných barmanky, a to především L.K., což potvrdily např. svědkyně Š., B., U. nebo P., ovšem zápisy, které provedla D.B., jsou prokazovány výpověďmi svědkyň K. nebo H.. Především ve vztahu k obžalované D.B. v otázce Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

vědění o skutečném věku tří nezletilých společnic, jsou významnými důkazy výpovědi svědkyň Š. a D., které potvrdily, že D.B. rozhodně takové informace měla, když dokonce K.D. se s ní znala z minulosti. Organizační činnost obžalované D.B. dále potvrdila např. svědkyně N., která uvedla, že se obžalovaná snažila podnik řídit, i když tam V.G. nebyl. Svědkyně K. pak uvedla, že se na svém pobytu v klubu domlouvala nejen s V.G., ale dokonce se samotnou obžalovanou D.B.. Obhajobu obžalovaných, která směřovala k tomu, že noční klub XXXXX byl ubytovacím zařízením a každá ze společnic si případnou finanční odměnu s klientem sjednávala sama, ovšem vyvrací výpovědi svědkyň, které téměř shodně potvrzují předem stanovený ceník a zejména zásadní skutečnost, že za každého klienta, kterému v průběhu noci poskytl sexuální služby, odváděly klubu částku 20 Euro za hodinu nebo půl hodiny a 10 Euro za 20 minut těchto služeb. Jedná se o výpovědi svědkyň např. B., B., H., K., L., N., N., U., V. nebo D.. Pokud, zejména obžalovaný V.G. argumentoval tím, že šlo o náklady spojené s ubytováním, je tato jeho obhajoba vyloučena již z podstaty věci. Orientálním propočtem lze dovodit, že částka 20 Euro při minimálním kurzu 26 Kč představuje cca 520 Kč a tato částka byla provozovatelem nočního klubu XXXXX inkasována za hodinu tzv. ubytování. Částka nebyla vypočítána za den, resp. za noc, jak je tomu v kterémkoliv ubytovacím zařízení, které navíc ubytování neodměňuje na hodiny, ale na dny, resp. noci. I za minimální noční dobu 8 hodin by klient, který zde tzv. přespál, jak tvrdí obžalovaný, uhradil částku převyšující 4.000 Kč, čemuž rozhodně ubytovací standard tohoto zařízení neodpovídal. Důsledná evidence jednotlivých společnic a klientů, kterým v průběhu noci poskytl sexuální služby, byla úkolem barmanek, tedy obžalovaných L.K. a D.B., které právě podle těchto skutečností na konci každé směny prováděly vyúčtování. Neobstojí ani argumentace obžalovaného V.G. o tom, že pro něj bylo výhodnější, když společnice seděly s klientem na baru a konzumovaly drinky, z čehož on sám měl větší provizi. Těžko si lze představit, že za hodinu by společnice a její klient zkonsumovali takové alkoholické nápoje, z nichž při odpočtu nákladů by podnik získal více než 500 Kč a takto by alkoholické nápoje konzumovali několik hodin. Prokazatelně trestné jednání všech čtyř obžalovaných naplnilo znaky spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení, byl-li trestný čin spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více osob, odpovídá každá z nich jako by trestný čin spáchala sama. V této souvislosti je třeba upozornit na dva stěžejní znaky spolupachatelství, a to společné jednání více pachatelů a úmysl k tomu směřující. Není třeba, aby se všichni pachatelé podíleli na skutkovém ději stejnou měrou. O společné jednání ve smyslu spolupachatelství může jít např. za situace, kdy každý ze spolupachatelů svým jednáním naplní všechny znaky skutkové podstaty trestného činu nebo každý ze spolupachatelů svým jednáním uskuteční jen některý ze znaků skutkové podstaty trestného činu, jež je pak naplněna jen souhrnem těchto jednání, nebo jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězu, přičemž jednotlivé činnosti články řetězu působí současně nebo postupně ve vzájemné návaznosti a směřují k přímému vykonání trestného činu a jen ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu (R 36/1973, R 15/1967). Podle názoru nalézacího soudu v případě skutkového děje popsaného pod bodem I. nastala minimálně tato třetí ze zmíněných alternativ společného jednání. Ostatně takto je skutkový děj popsán i ve výroku rozsudku, kdy v návěti bodu I. je zcela zřetelně rozepsáno jakou konkrétní formou činnosti každý z obžalovaných přispěl k realizaci skutku, který je zde v souhrnu popsán. K naplnění znaku spolupachatelství tedy není třeba, aby se všichni spolupachatelé účastnili na trestné činnosti stejnou měrou. Stačí i částečné přispění třeba i v podřízené roli, jen když je vedeno stejným úmyslem jako činnost ostatních pachatelů a je tak objektivně i subjektivně složkou děje, tvořícího ve svém celku trestné jednání. Prokazatelně měli všichni čtyři obžalovaní, Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

v průběhu časového intervalu v rozsudku vymezeného, jednotlivé role rozděleny. Činnost obžalovaných L.K. a D.B. spočívala v tom, že stěžejním způsobem zajišťovaly vnitřní chod tohoto klubu, a to tak, že v průběhu jednotlivých nocí organizovaly společnosti, poskytující zde sexuální služby za úplatu, konkrétními pracovními úkony, které jsou shora rozebrány. Obžalovaní M.D. a V.G. celý klub ovšem řídili, a to zejména V.G. zpovzdálí, když každodenní činnost v klubu sice nevykonávali, ale působili jako hlavní organizátoři a zejména V.G. finanční prostředky inkasoval, rozhodoval o jejich vyplácení a nepochybně poskytovaném podílu ostatním obžalovaným. M.D. pak na činnosti klubu participoval finančně, když navíc se zde podílel i na distribuci pervitinu, což je ovšem předmětem jeho samostatného trestného jednání. Nálezací soud neshledal pochybnosti ani o naplnění druhého znaku spolupachatelství, tj. společného úmyslu všech čtyř obžalovaných. Cílem této činnosti, kterou mezi sebou obžalovaní měli rozdělenou, bylo získávat nelegální finanční prostředky tím, že jiné osoby v tomto objektu vykonávají prostituci. Prostituci se rozumí pohlavní styk s jinou osobou nebo osobami za úplatu, což bylo zcela spolehlivě prokázáno výpověďmi svědkyň – společnic a ostatně i dílčím doznáním obžalovaných. Prostituci tedy provozovaly jiné osoby, než obžalovaní, konkrétně zde obžalovaná D.B., ovšem všichni čtyři obžalovaní z prostituce provozované těmito ženami kořistili. Kořistěním z prostituce provozované jiným se rozumí jakékoliv způsoby získávání majetkového prospěchu z prostituce provozované jiným za podmínky, že lze dovodit, že pachatel využívá vědomě svého vztahu k osobě provozující prostituci. Byť se některé společnosti snažily vypovídat ve prospěch obžalovaných s tím, že zde nejen byly dobrovolně, ale úplatu si sjednávaly s klientem samy, zcela nepochybně bylo prokázáno, že za každého klienta odváděla každá ze společnic klubu 10 – 20 Euro, a to podle doby, po jakou mu sexuální služby poskytovala. Prokazatelně byl noční klub SXXXXX zřízen a svou vnitřní dispozicí uspořádán k provozování prostituce, o čemž svědčí i výsledky ohledání místa činu. Pokoje určené k tzv. ubytování, nebo-li k poskytování sexuálních služeb za úplatu se nacházely v patře. Obžalovaní o těchto skutečnostech věděli, tedy o tom, že ženy zde poskytují sexuální služby za úplatu, byť dobrovolně a získávali od nich finanční prostředky. Pro úplnost lze podotknout, že k naplnění znaku „**kořistí z prostituce provozované jiným**“ se nevyžaduje, aby pachatel výslovně vyžadoval nebo vynucoval hmotný prospěch z prostituce jiného, ale postačí opakované přijímání úplaty za to, že provozování prostituce umožňuje (R 11/1978). Tento právní názor lze zcela spolehlivě aplikovat na jednání všech čtyř obžalovaných, které je popsáno pod bodem I. výroku rozsudku, a to ve vztahu především ke zletilým společnicím, které obžalovaní zjednali a zlákali k provozování prostituce. Pod pojmem „**zjednání**“ je třeba rozumět jakési uzavření smlouvy, tedy i konkludentní nebo-li zavřené mlčky, jejímž obsahem je provozování prostituce. Obžalovaní mlčky provozování prostituce tolerovali, prokazatelně věděli, za jakým účelem společnosti s klienty na pokoj odchází. Stejně obžalovaní jednali společně tak, že jiné osoby k provozování prostituce „**zlákali**“ nebo-li získali jiného, aby dobrovolně prostituci dělal. Shora rozebranými svědeckými výpověďmi bylo spolehlivě prokázáno, že obžalovaní noční klub XXXXX měli zcela otevřený pro jiné ženy, které sem přicházely např. z protějšího nočního klubu XXXXX, ale dokonce, zejména obžalovaní V.G., ale také M.D. nebo D.B., některé společnosti zajišťovali sami osobně svou cílenou aktivní činností. **V přímé příčinné souvislosti** s jejich společným trestným jednáním popsaným pod bodem I./4-20 výroku rozsudku byl poškozen zájem společnosti na ochraně mravnosti a svobodného rozhodování člověka v sexuální oblasti, který je **objektem** nebo-li chráněným trestným zájmem v případě trestného činu kuplířství podle § 189 odst. 1 trestního zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

41. Podstatně závažnějšího trestného **jednání** se však všichni čtyři obžalovaní svým společným jednáním ve formě spolupachatelství dopustili v případě dílčích útoků popsanych pod bodem I./1-3. Obžalovaní totiž dosáhli toho, že v nočním klubu XXXXX poskytovaly sexuální služby za úplatu, tj. provozovaly prostituci nejen zletilé ženy, ale také tři dívky mladší 18 let. B.B., K.Š. i K.D. shodně potvrdily, že v době, kdy poprvé v klubu začaly poskytovat sexuální služby za úplatu, jim bylo méně než 18 let, o čemž také všichni čtyři obžalovaní věděli. Z obžalovaných tuto skutečnost doznal pouze M.D. a L.K.. V souladu s těmito důkazy jsou však rozebrané záznamy z ubytovací knihy a znalecká expertiza, které opravňují nalézací soud k jednoznačnému závěru o tom, že obhajoba obžalovaných, zejména V.G. a D.B. byla nade vší pochybnost vyvrácena, neboť bylo zcela spolehlivě prokázáno jejich vědění o skutečném věku těchto tří společnic, tedy o jejich nezletilosti. **Dítětem** se podle § 126 trestního zákoníku rozumí osoba mladší 18 let, pokud trestní zákon nestanoví jinak. Jiná právní úprava ve vztahu k trestným činům dle §§ 168 a 201 trestního zákoníku není. Všechny tři svědkyně, jak je shora uvedeno, zcela jednoznačně potvrdily, že v klubu XXXXX poskytovaly sexuální služby za úplatu, tedy provozovaly prostituci v době před dovršením svých 18 narozenin, tedy když byly nezletilé. Jejich výpovědi jsou pak v souladu s doznáním obžalovaného M.D. a výpovědí obžalované L.K.. Nesporně všechny tři svědkyně rovněž potvrdily, že do klubu přišly každá nikoliv z vlastní iniciativy, ale proto, že jim takovou nabídku učinil některý z obžalovaných. Svědkyně B. jednoznačně uvedla, že ji do klubu přivedl obžalovaný V.G., který ji dokonce vyhledal v obci XXXXX a také on ji tam přivedl. Svědkyně Š. i svědkyně D. shodně potvrdily aktivitu obžalovaného M.D., který je do klubu přivedl a zejména svědkyni Š. tam poměrně pravidelně vozil. Navíc svědkyně D. se znala s obžalovanou D.B. z minulosti. Prokazatelně obžalovaní svým společným jednáním **přiměli** tyto nezletilé svědkyně tím, že zneužili své důvěryhodnosti, svého vlivu na tyto svědkyně, když jim nabídli možnost zde poskytování sexuálních služeb za úplatu získávat finanční prostředky, které v té době svědkyně používaly mj. na nákup pervitinu, ostatně distribuovaného v tomto klubu obžalovanými M.D. a D.B.. Také tyto tři svědkyně obžalovaní k provozování prostituce **zjednali**, a to tak, že všichni minimálně mlčky tolerovali, že každá z tří nezletilých společnic zde provozuje prostituci. Obžalovaný M.D. však nebyl pouze osobou mlčky tolerující tuto skutečnost, ale sám nezletilý K.D. a K.Š. vyhledal, do klubu je **přivezl** a také je o podmínkách fungování v klubu poučoval. Zjevně tak minimálně tyto dvě svědkyně k provozování prostituce přiměl, neboť zneužil své důvěryhodnosti, k čemuž ostatně v případě K.D. napomohla i obžalovaná D.B., která se s ní znala z minulosti. Minimálně tyto obžalovaní také věděli, že všechny dívky jsou ve finanční tísní, neboť užívají drogy, které jim sami obžalovaní velmi často nabízeli a při nedostatku finančních prostředků jim úhradu za poskytnutý pervitin odpočítávali z peněz, které získávaly ráno výplatou od barmanek za poskytnuté sexuální služby. Byl to právě obžalovaný M.D., příležitostně V.G., kdo společnice do klubu **dopravoval**. Obžalovaní tak společně činili v úmyslu, aby všechny tři nezletilé společnice, tj. všechny tři děti poskytovaly v klubu pohlavní styk za úplatu, tedy **provozovaly prostituci**. **V přímé příčinné souvislosti** s trestným jednáním obžalovaných byl porušen zájem společnosti na ochraně osobní svobody, tedy rozhodování člověka ve všech sférách jeho života. Tento zájem společnosti je **objektem** nebo-li chráněným zájmem trestného činu obchodování s lidmi podle § 168 trestního zákoníku, neboť obchodování s lidmi je v příkrém rozporu s morálními zásadami, které tato skutková podstata chrání. V případě obchodování s dětmi není zapotřebí, aby bylo vůči dítěti použito násilí, pohružky násilí nebo jiné těžké újmy, příp. lsti, tísně, závislosti nebo zneužití omylu. V této souvislosti je třeba důrazně odkázat na výpověď svědkyně K.Š., která v rámci své Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

výpovědi u hlavního líčení jednoznačně potvrdila, že do práce společnosti byla nucena, i když měla ženské problémy (menstruaci), a to vesměs ze strany obžalovaného V.G.. V jednom případě, když byla dokonce fyzicky napadena jinou společnicí, bylo jí velmi špatně, neboť čelila útokům tím, že s ní bylo házeno o zem apod., jí V.G. poskytl pervitin proto, aby se spravila, nebo-li dala do pořádku a mohla mu dále vydělávat peníze. Ostatně tomuto incidentu byla přítomna i obžalovaná D.B.. Všichni čtyři obžalovaní tak společným jednáním naplnili znaky objektivní stránky a objektu zločinu obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) trestního zákoníku, přičemž stran vymezení znaků **kořistění z prostituce provozované jiným** lze odkázat na úvodní pasáže tohoto právního rozboru. Jednáním obžalovaných však byl také porušen rozumový, citový a mravní vývoj těchto tří nezletilých společnic, tedy dětí. Obžalovaní jim totiž umožňovali a dokonce přímo vytvářeli podmínky pro to, aby mohli provozovat prostituci, tedy poskytovat sexuální služby za úplatu a vést tak **zahálčivý a nemravný život**. V této souvislosti musí nalézací soud poukázat na platnou právní úpravu, podle níž nezáleží na tom, zda dítě před jednáním obžalovaných samo nemravný život vedlo, ale podstatné je to, že jednání pachatele v něm takové negativní návyky utvrzuje a posiluje. Z podstaty povahy věci, kdy bylo prokázáno aktivní, cílené jednání obžalovaných, bylo jejich **zavinění** také zde kvalifikováno jako **úmyslné**. Tím, že obžalovaní umožňovali těmto třem nezletilým společnicím, aby se dlouhodobě vyskytovaly v kriminálně závadovém prostředí, tj. nočním klubu XXXXX, kde jsou poskytovány sexuální služby za úplatu, je zcela jednoznačně po delší dobu negativně ovlivnili a **sváděli je k zahálčivému a nemravnému životu**. Obžalovaní tím získávali finanční prostředky nejen pro sebe, ale také těmto třem nezletilým společnicím umožňovali, aby si ony poskytováním prostituce opatřovaly pro sebe finanční prostředky a v několika případech dokonce, aby takto získané peníze použily na nákup drog pervitinu, což jim rovněž zprostředkovávali obžalovaní. **V přímé příčinné souvislosti** s tímto jednáním obžalovaných byl porušen zájem společnosti na řádné výchově dětí, která má být vedena v souladu se zásadami morálky občanské společnosti tak, aby byl zaručen jejich řádný rozumový, mravní a citový vývoj. Tento zájem společnosti je **objektem**, nebo-li chráněným zájmem v případě trestného činu ohrožování dítěte podle § 201 trestního zákoníku. Jednáním obžalovaných byly naplněny formální znaky tohoto trestného činu nejen v rovině základní skutkové podstaty, tj. § 201 odst. 1 písm. a) (svádí dítě k zahálčivému nebo nemravnému životu), odst. 1 písm. b) (umožní dítěti vést zahálčivý nebo nemravný život) i odst. 1 písm. c) (umožní mu opatřovat pro sebe nebo jiného prostředky zavrženíhodným způsobem), ale také v rovině kvalifikované skutkové podstaty, tj. § 201 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku (spáchali čin uvedený v odst. 1 ze zavrženíhodné pohnutky). Formální znak **zavrženíhodné pohnutky** byl, podle názoru nalézacího soudu, naplněn minimálně ziskuchtivostí obžalovaných, kteří se neostýchali získávat finanční prostředky tím, že tři nezletilé osoby budou za jejich zásadního přispění provozovat prostituci, což je v zásadním rozporu s morálkou občanské společnosti a jednoznačně svědčí o morálním narušení všech čtyř obžalovaných. Jediná, která po určité době projevila sebereflexi, byla obžalovaná L.K., neboť právě ona pod vlivem přítomnosti nezletilých společnic poskytujících sexuální služby za úplatu, trestnou činnost sama oznámila policii.

42. Další část žalovaného trestného jednání obžalovaných D.B., M.D. a L.K. se týká trestné činnosti drogového charakteru, která byla kvalifikována jako trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 trestního zákoníku. Na úvod je třeba konstatovat, že ani jeden z těchto tří obžalovaných **neměl oprávnění pro** Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

disponování s omamnými a psychotropními látkami. Podle platné právní úpravy metamfetamin (pervitin) patří podle § 44c zákona č. 167/1998 Sb. mezi psychotropní látky zařazené do seznamu II. podle Úmluvy o psychotropních látkách a jako psychotropní látka je zařazen do přílohy č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek. Konopí je omamná látka zařazená do přílohy č. 3 tohoto vládního nařízení č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek. Delta-9-tetrahydrokanabinol je pak zařazen mezi psychotropní látky do přílohy č. 4 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek. Trestné jednání obžalované **D.B.**, popsané pod bodem I. a II. tak, jak bylo prokázáno doznáním, ale zejména shora rozebranými svědeckými výpověďmi spočívalo v tom, že bez tohoto oprávnění **prodávala** a nebo bezúplatně poskytovala, tedy jinak jiným osobám **opatřila psychotropní látku** – metamfetamin (pervitin). Z hlediska platné právní úpravy je podstatná sumarizace nebo-li rozsah v jakém D.B. tento pervitin distribuovala. Prokazatelně v bodě I./1,3 prodala nezletilým B.B. a K.Š. minimálně 4 g metamfetaminu (pervitinu), a to za částku cca 9.500 Kč. Zletilým, tj. jiným osobám, jak je uvedeno v bodě II./1-10, prodala nebo opatřila nejméně 6,2 g metamfetaminu (pervitinu), a to za částku cca 15.850 Kč. Pro stanovení trestní odpovědnosti dle § 283 trestního zákoníku, tj. v rovině základní nebo kvalifikované skutkové podstaty je jedním z rozhodujících formálních znaků také **následek**, nebo-li rozsah omamné či psychotropní látky nebo jedů, s nimiž pachatel disponoval. Základním vodítkem pro kvantifikaci tohoto množství a pro závěry o naplnění příslušných formálních znaků skutkové podstaty, je výkladové stanovisko Nejvyššího soudu Tpjn 301/2013, které se vztahuje k výkladu pojmu „množství větší než malé“ u omamných a psychotropních látek a přípravků je obsahujících. Za množství „větší než malé“ je třeba považovat takové množství, které vícenásobně převyšuje běžnou dávku obvyklého konzumenta. Orientační hodnoty určující toto množství jsou u omamných látek, psychotropních látek a přípravků je obsahující uvedeny v příloze k tomuto stanovisku. V případě metamfetaminu (pervitinu) se množstvím „větší než malé“ rozumí hodnota více než 1,5 g. V případě marihuany (konopí) se takovým množstvím „větší než malé“ rozumí více než 10 g sušiny obsahující minimálně 1 g účinné látky. V návaznosti na kvantifikaci tohoto základního pojmu, tj. množství větší než malé, jsou pak stanoveny trestním zákoníkem předpokládané hranice „většího rozsahu“, kterým je desetinásobek výchozího množství většího než malé, „značného rozsahu“, kterým je desetinásobek takto určeného většího rozsahu a „velkým rozsahem“, kterým je desetinásobek takto určeného značeného rozsahu. V případě obžalované D.B. bylo prokázáno, že nezletilým společnícím B.B. a K.Š. poskytla celkem 4 g metamfetaminu (pervitinu) a zletilým odběratelům (bod II./1-10) cca 6,2 g. Celkově tak obžalovaná D.B. distribuovala asi 10,2 g metamfetaminu (pervitinu). V případě dvou nezletilých společníků nebyly naplněny formální znaky kvalifikované skutkové podstaty podle § 283 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že D.B. distribuovala tento metamfetamin vůči dítěti ve větším rozsahu. Její trestní odpovědnost tak zůstala v rovině základní skutkové podstaty. **Obžalovaný M.D.** naplnil skutkovou podstatu § 283 trestního zákoníku v několika rovinách. Předně bylo prokázáno, že nezletilým společnícím B., D. a Š. poskytl celkem 15,6 g metamfetaminu – pervitinu. V tomto případě naplnil formální podmínky § 283 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, neboť prokazatelně prodal dítěti psychotropní látku ve větším rozsahu, tj. v množství více než 15 g (větší rozsah je desetinásobkem množství většího než malého, kterým je 1,5 g). Vedle jednání obžalovaného M.D., které se vztahuje k bodům I./1-3 bylo jeho trestné jednání drogového charakteru prokázáno i v bodě III. a v bodě IV. Metamfetamin – pervitin pak distribuoval minimálně v množství 15 g obžalovaným V.G. a D.B. (bod III./3), a to dílem tím, že jim ho prodal a dílem Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

tím, že ho V.G. pouze poskytl. Podstatně významnější je však jeho trestné jednání popsané pod bodem III./2, kdy prokazatelně prodal J.H. nejméně 40 g pervitinu. Konečně v případě bodu IV. se podílel společně s L.K. na distribuci nejméně dalších 40 g pervitinu. Souhrnně se jednalo o množství cca 110,6 g pervitinu, za které utržil téměř 140.000 Kč. Toto množství pervitinu by samo o sobě naplnilo formální znak „většího rozsahu“, neboť se jedná více než o desetinásobek množství většího než malé, tj. více než o 15 g metamfetaminu – pervitinu, avšak nedosáhlo by na požadavek formálního znaku „značného rozsahu“, kterým je desetinásobek většího rozsahu, tj. množství cca 150 g. Obžalovaný M.D. však jednal trestněprávně významným způsobem nejen tím, že prodával psychotropní látku metamfetamin – pervitin, ale také tím, že neoprávněně vyrobil, pro jiného přechovával a také prodával tzv. marihuanu (bod III./1). Prokazatelně se jednalo nejméně o 380,8 g sušiny s nejméně 13,3 g účinné látky. Toto množství naplnilo podmínky formálního znaku „většího rozsahu“, neboť se jedná o více než desetinásobek základního množství většího než malého, kterým je podle shora rozebrané právní úpravy množství 10 g. „Větším rozsahem“ je tedy 100 g sušiny, avšak současně nebyly naplněny formální podmínky „značného rozsahu“, tj. množství 1000 g sušiny, kterým je desetinásobek uvedeného většího rozsahu. Samotné váhové množství omamné psychotropní látky nemůže být jediným kritériem pro závěr o naplnění příslušného formálního znaku, který se týká kvantifikace těchto látek. Podle názoru nalézacího soudu lze vzhledem ke všem okolnostem případu, zejména vzhledem k délce časového období, vzhledem k celkovému rozsahu, jak marihuany, tak pervitinu, uzavřít, že obžalovaný svým jednáním naplnil formální znaky § 283 odst. 2 písm. c), d) trestního zákoníku a dopustil se tohoto jednání ve „značném rozsahu“. Nelze přehlédnout ani značně vysoké finanční prostředky, které prodejem pervitinu získal a které mohl získat také při prodeji pěstovaného konopí v případě, že by z něho skutečně vyrobil marihuanu, když část takových rostlin již k prodeji měl připravenou. **Obžalovaná L.K.** pak dílem poskytla obžalovanému M.D. **pomoc** ke spáchání trestného jednání popsaného pod bodem IV. Obžalovaný M.D. za pomoci L.K., která díky svým jazykovým znalostem zprostředkovávala kontakt s rakouským státním občanem R.C., hovořícím německy, a také dala k dispozici svůj mobilní telefon s nainstalovanou aplikací „viber“, vystupovala při telefonické komunikaci jako přítelkyně R.C.. Bez pomoci obžalované by M.D. pochopitelně bez znalosti jazyka nemohl R.C. dlouhodobě pervitin dodávat. Jednání obžalované L.K. v tomto bodě naplnilo znaky účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Obžalovaná totiž **usnadnila M.D. spáchání trestného činu dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku**, který spočíval v neoprávněném prodeji metamfetaminu – pervitinu. **V přímé příčinné souvislosti** s trestným jednáním všech tří obžalovaných, tedy D.B., M.D. i L.K. byl poškozen zájem společnosti na ochraně celé společnosti i fyzických osob proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s jedy, omamnými a psychotropními látkami, přípravky obsahujícími omamnou nebo psychotropní látku a prekurzory. Tento zájem společnosti je **objektem**, nebo-li chráněným společenským zájmem v případě trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 trestního zákoníku.

43. Ani u jednoho z obžalovaných nalézací soud neshledal rovněž žádné pochybnosti o tom, že vedle znaků objektivní stránky (jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi) a objektu naplnili i další formální znaky vyžadované užitými skutkovými podstatami, tedy především **znaky subjektu a subjektivní stránky**. Všichni čtyři obžalovaní byli v době spáchání trestného jednání pachateli zletilými, čímž každý z nich naplnil podmínku věku (§ 25 trestního zákoníku). U Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

žádného z obžalovaných nebyly shledány ani pochybnosti o tom, že byl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a své jednání ovládat, čímž naplnil podmínku přičetnosti (§ 26 trestního zákoníku). V této souvislosti pak nalézací soud poukazuje i na **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie** (č. l. 1042-1055), který v přípravném řízení zpracovala soudní **znalkyně MUDr. Marta Holanová** k otázce duševního stavu obžalované D.B.. Soudní znalkyně po vyšetření obžalované dospěla k závěru, že D.B. má normální rozumové schopnosti, netrpěla v inkriminované době duševní chorobou ani sexuální deviací a nebyla u ní prokázána závislost na návykových látkách, zejména marihuaně nebo pervitinu, i když má sklon k jejich abusu. Nalézací soud považuje za významné konstatování znalkyně o tom, že rozpoznávací i ovládací schopnosti obžalované byly zcela zachovány. Každý z obžalovaných tedy naplnil oba znaky subjektu požadované trestním zákonem, a to jak podmínku věku, tak podmínku přičetnosti (§ 25, § 26 trestního zákoníku). Subjektivní stránka každého z žalovaných trestných činů v sobě zahrnuje rovněž znaky týkající se psychiky pachatele. Obligatorním znakem subjektivní stránky je **zavinění**, neboť trestní odpovědnost fyzických osob je konstruována jako odpovědnost za zaviněné jednání. Zavinění v sobě zahrnuje složku intelektovou (vědomí, vnímání pachatele) a složku volní (chtění, nebo srozumění, čili rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci). V této souvislosti je třeba upozornit, že obžalovaní byli uznáni vinným ze spáchání trestných činů, které jsou ve své konstrukci vytvořeny jako trestné činy úmyslné, a to minimálně v rovině základní skutkové podstaty, když naplnění znaků kvalifikované skutkové podstaty postačí zavinění z nedbalosti. Po zvážení všech rozhodných okolností případu, dospěl nalézací soud k závěru, že v případě každého z obžalovaných, a to u každého z trestných činů, z jehož spáchání byl uznán vinným, lze jejich zavinění kvalifikovat jako **přímý úmysl** ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Není sporu o tom, že každý z obžalovaných **věděl**, že se dopouští trestného jednání, když se jedná navíc o skutečnosti obecně známé, zcela jednoznačně vymezené v platné právní úpravě. Jednání každého z obžalovaných, ať už samo o sobě nebo za součinnosti spolupachatelů, bylo jednáním aktivním, cíleným, promyšleným. Zejména v případě skutkového děje popsaného pod bodem I. měli obžalovaní velmi sofistikovaně rozděleny role a navenek předstírali, že se jedná o pouhou podnikatelskou činnost spojenou s provozováním nočního klubu, kde se maximálně ve společnosti žen konzumují alkoholické nápoje. Ať už v případě tohoto skutku, resp. jeho tří skutkových podstat, podle nichž byly kvalifikovány, tak i v případě drogové trestné činnosti, nalézací soud uzavřel, že každý ze čtyř obžalovaných nejen věděl, že se dopouští trestného jednání, ale tohoto se také dopustit **chtěl**. Pokud bylo užito kvalifikované skutkové podstaty, zejména v případě § 168 odst. 3 písm. d) trestního zákoníku, § 201 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, pak obžalovaní naplnili předmětné trestné činy minimálně v podobě úmyslu nepřímého, když s jejich spácháním v rovině kvalifikované skutkové podstatě **byli minimálně srozumění**. Takový závěr lze ostatně učinit i v případě trestného činu dle § 283 odst. 2 písm. c), d) trestního zákoníku, z jehož spáchání byl uznán vinným M.D..

44. Všichni čtyři obžalovaní se trestného jednání dopustili za účinnosti novely trestního zákoníku, který preferuje tzv. formální pojetí trestného činu. Důraz je kladen na naplnění formálních znaků skutkové podstaty, které nalézací soud rozebral shora. **Formální pojetí trestného činu** je však korigované zásadou **subsidiarity trestní represe**, jak má na mysli ustanovení § 12 odst. 1 trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení trestní odpovědnost pachatele a důsledky s ní spojené, lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Důkazy provedenými u hlavního líčení bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že každý z obžalovaných v případě jednotlivých částí žalovaného trestného jednání jednal zcela promyšleně, cíleně a protiprávně. Rozsah a charakter trestného jednání každého z obžalovaných byl prokázán důkazy provedenými u hlavního líčení, a to včetně mimořádného stupně společenské škodlivosti, který je zvýrazněn zejména u obžalovaného V.G., který byl hlavním provozovatelem a organizátorem nočního klubu XXXXX a v případě obžalovaného M.D. pak jako jeho společníka, který navíc ve velkém rozsahu páchal také trestnou činnost drogového charakteru. Aniž by nalézací soud jakkoli bagatelizoval trestnou činnost obžalovaných D.B. a L.K., musí konstatovat, že zejména v případě obžalované L.K., která trestnou činnost oznámila, je tato skutečnost zásadně zohledněna při konkrétní výměře trestu odnětí svobody. Obžalovaná D.B. svým jednáním nikterak nevybočuje z obvyklého typového rámce této mimořádně závažné trestné činnosti, jak drogového charakteru, tak trestné činnosti spojené s provozováním prostituce. U každého z obžalovaných nalézací soud dospěl k závěru, že pro vysoký stupeň společenské škodlivosti jsou zcela vyloučeny úvahy o jakékoliv jiné odpovědnosti, než odpovědnosti trestněprávní. Soud po zvážení všech rozhodných okolností uznal obžalované vinnými v rozsahu, který je popsán ve skutkové větě výroku rozsudku, když jejich jednání kvalifikoval v případě všech čtyř podle § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) trestního zákoníku v souběhu s § 201 odst. 1 písm. a), b), c), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a s § 189 odst. 1 trestního zákoníku, a to ve všech případech ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Vlastní jednání obžalovaného M.D. bylo kvalifikováno jako zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) trestního zákoníku, jehož se dopustil dílem samostatně a dílem ve formě spolupachatelství s D.B., které zejména metamfetamin – pervitin pro další distribuci poskytoval, když vlastní jednání obžalované D.B. pak bylo kvalifikováno pouze podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku spáchané dílem samostatně, dílem ve spolupachatelství právě s obžalovaným M.D. L.K., pak byla nad rámec společného jednání popsaného pod bodem I. uznána vinnou ze spáchání pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 283 odst. 1 trestního zákoníku, tj. k trestnému činu, který v rovině základní skutkové podstaty spáchal obžalovaný M.D., byť on sám dále spáchal tento trestný čin i v rovině kvalifikované skutkové podstaty.

45. Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud ve smyslu ustanovení § 39 trestního zákoníku u každého z obžalovaných vedle povahy a závažnosti trestného činu i jeho osobní, rodinné, majetkové i jiné poměry. Soud přihlédl také k dosavadnímu způsobu života každého z obžalovaných, možnostem jeho nápravy a ve smyslu ustanovení § 39 odst. 3 trestního zákoníku zohlednil i rozhodné polehčující a přitěžující okolnosti, včetně dalších skutečností, které v souladu se zákonem ovlivňují stanovení konkrétního druhu trestu a jeho výměru. Pro úplnost je třeba podotknout, že všem čtyřem obžalovaným byl trest ukládán za více trestných činů, tedy jako trest úhrnný ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení, odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný. Shodně tedy u každého z obžalovaných vycházel soud z trestní sazby § 168 odst. 3 trestního zákoníku, která v případě zločinu obchodování s lidmi podle této kvalifikované skutkové podstaty umožňuje uložit pachateli trest odnětí svobody v trvání 5 – 12 let nebo trest propadnutí majetku. Úvahy o uložení trestu propadnutí majetku nebyly u žádného z obžalovaných odůvodněny, neboť mj. tohoto trestného činu se dopustili v objektu, který nebyl ve vlastnictví Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

žádného z nich. Nálezací soud tedy vycházel z trestní sazby § 168 odst. 3 trestního zákoníku a konkrétní výměru trestu každému z obžalovaných stanovil s přihlédnutím k zásadě individualizace trestání, tj. s přihlédnutím k povaze a závažnosti trestných činů, z jejichž spáchání byl každý z obžalovaných uznán vinným a především s přihlédnutím k jeho osobním, rodinným, majetkovým poměrům, dosavadnímu způsobu života a k možnostem nápravy. Nálezací soud zohledňoval osobní profil každého z obžalovaných jednotlivě, přičemž v rámci nyní projednávané trestné činnosti pochopitelně přihlédl i k individuálnímu podílu každého z obžalovaných na spáchaných trestných činech.

46. K osobě **obžalovaného V.G.** bylo zjištěno, že má vysokoškolské vzdělání vojenského směru. Naposled pracoval jako dělník u rakouské firmy. Ze zprávy Městského úřadu ve Znojmě bylo zjištěno, že byl v roce 2017 projednáván pro přestupek (č. l. 1612). Opisem rejstříku trestů (č. l. 1616, 1733) bylo prokázáno, že V.G. byl v minulosti dvakrát soudně trestán. K prvnímu odsouzení nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti, a to pro výrazný časový odstup od spáchání trestného jednání (rozsudek nabyt právní moci 14. 7. 1994), jakož i proto, že odsouzený se ve zkušební době podmíněného odkladu výkonu trestu odnětí svobody osvědčil, a proto mu svědčí fikce zahlazení odsouzení. Naproti tomu druhé odsouzení v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 1 T 4/2006 lze považovat za výraznou přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. p) trestního zákoníku. V.G. byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 8,5 roku, byť za majetkový delikt. Po odpykání části trestu, která mírně převýšila jeho polovinu, byl V.G. z výkonu tohoto trestu podmíněně propuštěn, a to usnesením Okresního soudu v Šumperku ze dne 14. 9. 2009 č. j. 1 Pp 14/2009. Zbytek výkonu nepodmíněného trestu ve výměře 1.525 dní mu byl odložen, přičemž zkušební doba v trvání 7 let uplynula 14. 7. 2016. Dne 17. 7. 2017 bylo rozhodnuto o tom, že V.G. zbytek tohoto trestu ve výměře převyšující 4 roky nevykoná, neboť se ze zákona osvědčil. V této souvislosti je nutno zdůraznit, že nyní projednávané trestné činnosti se V.G. dopouštěl nejméně od září 2015, tedy zcela zjevně v průběhu zkušební doby, kdy měl naopak prokazovat, že cca polovina vykonaného nepodmíněného trestu odnětí svobody splnila svůj převýchovný účel. Pokud bylo dne 17. 7. 2017 rozhodnuto, že se V.G. ve zkušební době osvědčil, nezbyvá než konstatovat, že tak bylo učiněno v souladu s platnou právní úpravou. Toto rozhodnutí se však časově minulo s výrokem nálezacího soudu v nyní projednávané trestní věci. V.G. tedy tento více než čtyřletý zbytek trestu odnětí svobody nevykoná, ačkoliv zcela zjevně ve zkušební době řádný život nevedl. Jako další přitěžující okolnosti hodnotil soud skutečnost, že V.G. spáchal více trestných činů (§ 42 písm. n) trestního zákoníku), v trestné činnosti pokračoval po delší dobu (§ 42 písm. m) trestního zákoníku), trestné činnosti se dopustil ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. b) trestního zákoníku) a také zcela zjevně trestnou činnost páchal s rozmyslem, resp. po předchozím uvážení, neboť prokazatelně byl hlavním organizátorem provozu a fungování nočního klubu XXXXX, při němž došlo k této mimořádně závažné trestné činnosti (§ 42 písm. a) trestního zákoníku). Polehčující okolnosti ve smyslu ustanovení § 41 trestního zákoníku u V.G. shledány nebyly. Jeho doznání bylo učiněno jen v tom rozsahu, jak bylo spolehlivě trestné jednání prokázáno jinými důkazy. V rámci trestní sazby 5 – 12 let byl V.G. vyměřen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 9 let, tedy mírně nad polovinou zákonné trestní sazby. Výměra trestu je odůvodněna jednak mimořádně závažnou trestnou činností, z jejíhož spáchání byl uznán vinným, a také osobním profilem obžalovaného. Poměrně dlouhý nepodmíněný trest odnětí svobody nesplnil svůj převýchovný účel, ani pohružka výkonem dalšího nepodmíněného trestu odnětí svobody ve Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

výměře převyšující 4 roky, neodradila V.G. od toho, aby trestnou činnost páchal, a to nejen sám, ale aby profitoval z trestné činnosti páchané jinými osobami, když tuto zjevně organizoval a inicioval. V.G. byl uznán vinným z dlouhodobého páchání sofistického trestné činnosti, jíž se dopustil s cílem opatřovat si finanční prostředky pro svoji obživu, a to zcela zjevně bez standardního pracovního výkonu, nebo bez převzetí vlastní odpovědnosti, obvykle spojené s podnikatelskou činností. Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku byl V.G. pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť trest je mu ukládán za úmyslný trestný čin ve výměře převyšující 8 let a úvahy pro zařazení obžalovaného do věznice s mírnějším režimem ve smyslu ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku byly zcela vyloučeny. V této souvislosti lze jen podotknout, že zařazení obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou není v rozporu s jeho hodnocením po dobu výkonu vazby, jak bylo podáno Věznicí Brno – Bohunice (č. l. 1740). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že obžalovaný nebyl po dobu výkonu vazby kázeňsky řešen, tedy nebyl mu uložen kázeňský trest, ani se nepodrobil kázeňskému pohovoru, jeho chování lze hodnotit jako zcela bezproblémové. Podle názoru nalézacího soudu však tyto skutečnosti svědčí o tom, že V.G. je dobře adaptován na podmínky výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, když východiskem pro jeho adaptaci je nepochybně jeho dřívější profese vojáka z povolání. Ani toto hodnocení neodůvodňuje úvahy ve smyslu § 56 odst. 3 trestního zákoníku, neboť osobní profil obžalovaného není natolik výjimečně pozitivní, ani trestná činnost, které se dopustil, není výrazně nízkého stupně společenské škodlivosti, aby byly odůvodněny úvahy pro zařazení V.G. do věznice mírnější, tedy do věznice s ostrahou.

47. K osobě **obžalované D.B.** bylo zjištěno, že má středoškolské vzdělání ukončené maturitou. Své kvalifikace nevyužívá, neboť před vzetím do vazby se živila mj. prodejem drog a poskytováním sexuálních služeb za úplatu, tedy trestnou činností, která je předmětem nyní projednávané trestní věci. V místě bydliště sice pro přestupky projednávána nebyla, což bylo prokázáno zprávou Městského úřadu ve Znojmě (č. l. 1612), avšak nelze konstatovat, že by vedla řádný život a nelze jí takovou polehčující okolnost přiznat. Opisem rejstříku trestů (č. l. 1614, 1735), jakož i přílohovým spisem Okresního soudu ve Znojmě sp. zn. 3 T 95/2015 bylo prokázáno, že D.B. byla v minulosti jedenkrát soudně trestána. Obžalované sice svědčí fikce zahlázení, neboť dne 3. 3. 2017 se ve zkušební době podmíněného odkladu výkonu trestu odnětí svobody osvědčila. Podle názoru nalézacího soudu však nelze přehlédnout skutečnost, že obžalovaná se dopustila přechinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, a to vůči své nezletilé dceři, která je v péči matky obžalované. Tyto skutečnosti D.B. neodradily od páchání další trestné činnosti. Obžalované nelze přiznat polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života rovněž proto, že nyní projednávávané trestné činnosti se dopouštěla ve zkušební době podmíněného odkladu výkonu trestu odnětí svobody. Trestní příkaz v trestní věci vedené u Okresního soudu ve Znojmě pod sp. zn. 3 T 95/2015 nabyl právní moci 30. 9. 2015. Nyní projednávávané trestné činnosti se však obžalovaná začala dopouštět minimálně od září 2015. Ze zprávy Věznice Brno – Bohunice, kde D.B. vykonává vazbu (č. l. 1746) bylo zjištěno, že chování obžalované po dobu výkonu vazby bylo vždy v souladu se zákonem o výkonu vazby a vnitřním řádem věznice, obžalovaná udržuje pořádek na cele, v osobních věcech i zásady osobní hygieny na průměrné úrovni, kázeňsky řešena nebyla. U obžalované D.B. soud shledal přítěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. n) trestního zákoníku, tedy že spáchala více trestných činů, ve smyslu § 42 písm. m) trestního zákoníku, že v trestné činnosti pokračovala po delší dobu. Podle § 42 písm. b) trestního zákoníku soud, jako přítěžující okolnost, hodnotil skutečnost, že se trestného jednání Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

dopustila ze ziskuchtivosti a podle § 42 písm. a) trestního zákoníku to, že trestnou činnost páchala s rozmyslem, resp. po předchozím uvážení. Ani v případě obžalované D.B. nehodnotil soud její doznání jako výraznou polehčující okolnost, neboť také ona, byť se k trestnému jednání doznala, neučinila takové doznání zcela bezvýhradně bez jakýchkoli pochybností, zejména ve vztahu k § 201 odst. 1 písm. a), b), c), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) trestního zákoníku, tedy ve vztahu k trestné činnosti vůči nezletilým obětem. V rámci trestní sazby § 168 odst. 3 trestního zákoníku byl obžalované D.B. vyměřen trest odnětí svobody v trvání 7 let nepodmíněně, tedy cca v 1/3 zákonné trestní sazby. Tento trest považuje soud za přiměřený dosavadnímu asociálnímu způsobu života obžalované, která, ačkoliv má středoškolské vzdělání ukončené maturitou, nejen že se živí zavrženíhodným způsobem, tedy poskytováním sexuálních služeb za úplatu, prodejem drog, ale dokonce se nestará ani o své nezletilé dítě. Obžalovaná zjevně není schopna respektovat základní pravidla občanské společnosti a pohružka nepodmíněným trestem odnětí svobody, byť kratšího trvání u ní rovněž převýchovný účel dostatečně nesplnila. Pro výkon tohoto trestu byla D.B. podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazena do věznice s ostrahou, tedy do věznice s mírnějším režimem, jak vyžaduje zákon. Vzhledem k tomu, že obžalovaná se aktuálně ve věznici podrobuje sociální terapii, což bylo prokázáno zprávou Společnosti Podané ruce o. p. s. (č. l. 1877) lze očekávat, že tento relativně mírný, byť nepodmíněný trest odnětí svobody, bude dostačovat k tomu, aby si obžalovaná ujasnila svoje životní hodnoty, potřeby a budoucí způsob života. Pokud se nejedná ze strany obžalované pouze o účelové zapojení do této sociální terapie, lze předpokládat, že nepodmíněný trest odnětí svobody spolu se současnou motivací obžalované a jejími schopnostmi uskutečnit změny ve svém budoucím životě, splní požadovaný účel a v budoucnu zabrání její potenciální recidivě, čímž bude účelu trestu dosaženo.

48. K osobě **obžalovaného M.D.** bylo zjištěno, že také on má středoškolské vzdělání ukončené maturitou. Naposled pracoval v dělnické profesi u rakouské firmy. Ze zprávy Městského úřadu v Hrušovanech nad Jevišovkou (č. l. 1610) bylo zjištěno, že byl v minulosti dvakrát projednáván pro přestupky, a to vždy majetkového charakteru, naposledy v listopadu 2015. Opisem rejstříku trestů (č. l. 1615, 1736) bylo zjištěno, že M.D. byl v minulosti jedenkrát soudně trestán, a to v trestní věci vedené u Okresního soudu ve Znojmě pod sp. zn. 17 T 53/2016. Peněžitý trest 10. 10. 2016 zaplatil a svědčí mu tedy fikce zahlazení. Vzhledem k záznamu v rejstříku trestů i vzhledem k opakovanému projednávání pro přestupky v místě bydliště nelze M.D. přiznat polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života ve smyslu ustanovení § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jeho doznání soud jako výraznou polehčující okolnost nehodnotil, neboť rozsah jeho doznání se odvíjel od důkazů, které trestnou činnost prokazovaly. Na rozdíl např. od obžalovaného V.G. však soud pozitivně hodnotil doznání M.D. k tomu, že věděl, že nezletilým společníkům ještě není 18 let. Nalézací soud však jako přítěžující okolnosti, obdobně jako u předchozích obžalovaných, hodnotil u M.D. ve smyslu ustanovení § 42 písm. a), b), m) a n) trestního zákoníku skutečnosti, že trestnou činnost páchal s rozmyslem, resp. po předchozím uvážení, ze ziskuchtivosti, v trestné činnosti pokračoval po delší dobu a spáchal více trestných činů. Také obžalovanému M.D. byl trest v rámci trestní sazby 5 – 12 let vyměřen cca v první třetině sazby, tedy v trvání 7 let. Nalézací soud zohlednil menší podíl M.D. na spáchání trestných činů v souvislosti s nočním klubem XXXXX, jak jsou popsány pod bodem I. výroku rozsudku, než byl podíl obžalovaného V.G., byť oba dva byli považováni za organizátory a majitele klubu. Naproti tomu vzal soud v úvahu skutečnost, že M.D. se dopustil rozsáhlé, v podstatě samostatné Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

trestné činnosti drogového charakteru, a to dokonce nikoliv jako pouhý dealer, ale dokonce i jako producent, který si zřídil v místě bydliště pěstírnu konopí. Tento trest lze, v případě obžalovaného M.D., považovat za dostatečný proto, aby obžalovaný přehodnotil svůj dosavadní způsob života a zejména svůj vztah ke způsobu získávání finančních prostředků pro svoji obživu. Vzhledem k tomu, že obžalovaný dosud nebyl ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, lze důvodně očekávat, že trest, byť v 1/3 zákonné trestní sazby, bude dostatečně citelnou újrou proto, aby splnil svůj převýchovný účel. V souladu se zákonem byl M.D. zařazen pro výkon trestu podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, když mírnější režim zákon již aktuálně nepřipouští.

49. K osobě **obžalované L.K.** bylo zjištěno, že má základní vzdělání, je matkou dvou nezletilých dětí, cca 11 let pobírá invalidní důchod. V místě bydliště nejsou k jejímu chování v posledních pěti letech žádné negativní poznatky, když zprávou Městského úřadu Břeclav (č. l. 1613) bylo prokázáno, že pro přestupky projednávána nebyla. Opisem rejstříku trestů (č. l. 1617, 1767) bylo prokázáno, že L.K. byla v minulosti 2x soudně trestána. V obou případech jí však svědčí fikce zahlázení, neboť první odsouzení ve věci Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 2 T 71/2012 bylo v roce 2013 amnestováno a druhému odsouzení ve věci téhož soudu sp. zn. 21 T 156/2013 svědčí fikce zahlázení. V případě tohoto druhého odsouzení bylo dne 13.1.2016 rozhodnuto, že se L.K. ve zkušební době podmíněného odkladu výkonu trestu odnětí svobody osvědčila. Nalézací soud nemohl tyto skutečnosti hodnotit jako přítěžující okolnosti, neboť obžalované svědčí v obou případech fikce zahlázení, avšak nemohl jí přiznat ani polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života. V případě obžalované L.K. totiž nelze přehlédnout skutečnost, že se trestného jednání začala dopouštět prakticky v časové návaznosti na uplynutí zkušební doby podmíněného odkladu výkonu trestu odnětí svobody. Tato zkušební doba byla stanovena do 24.8.2015. Nyní projednáváné trestné činnosti se obžalovaná začala dopouštět od září 2015, tedy ještě před tím, než bylo 13.1.2016 rozhodnuto, že se osvědčila. Na rozdíl od ostatních obžalovaných však L.K. svědčí výrazné polehčující okolnosti. Ve smyslu § 41 písm. k) trestního zákoníku to, že mimořádně společensky závažnou trestnou činností sama oznámila policejním orgánům, ve smyslu § 41 písm. l) trestního zákoníku, že napomohla jejímu objasnění, a to především svým doznáním, které učinila v přípravném řízení. Výpověď obžalované se stala základním článkem řetězce důkazů, který umožnil nalézacímu soudu učinit spolehlivý výrok o vině, jak obžalované L.K., tak ostatních obžalovaných. Nalézací soud v odůvodnění opakovaně upozornil na to, že právě doznání obžalované L.K. vedlo k odhalení mimořádně závažné trestné činnosti, o jejíž výrazné společenské škodlivosti, zejména vůči třem nezletilým osobám není nejmenších pochyb. Obžalovaná L.K. trestnou činností oznámila přesto, že se tak sama vystavila vlastnímu trestnímu stíhání a v konečném důsledku uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. U hlavního líčení L.K. využila svého práva a ve věci odmítla vypovídat, z čehož nelze dovodit v její prospěch polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. n) trestního zákoníku, tedy účinnou lítost. V této souvislosti lze jen podotknout, že v podané obžalobě nebyla L.K. označena za spolupracující obviněnou ve smyslu § 178a trestního řádu. Její přístup k odhalení celkové trestné činnosti a k usvědčení také ostatních spoluobžalovaných však soud zohlednil při konkrétní výměře trestu. Nepodmíněný trest odnětí svobody byl v rámci trestní sazby 5-12 let L.K. uložen téměř při samé dolní hranici, tedy v trvání 5 a 1/2 let. Doba páchaní trestné činnosti, četnost trestných činů i předchozí způsob života L.K., podle názoru nalézacího soudu, vylučují úvahy o naplnění podmínek § 58 odst. 1 trestního Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

zákoníku, tedy pro mimořádné snížení tohoto trestu pod dolní hranici zákonné trestní sazby a zcela vylučují úvahy pro eventuální uložení podmíněného trestu. Obžalovaná prokazatelně, dlouhodobě participovala na provozování prostituce, podílela se na prodeji drog, a to vše proto, aby si opatrovala finanční prostředky pro svoji obživu. To jsou okolnosti, které dokládají stupeň narušení obžalované a vylučují úvahy o uložení trestu mírnějšího. Obžalovaná L.K. byla pro výkon trestu zařazena do věznice s mírnějším režimem, tedy do věznice s ostrahou, a to ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

50. Vedle těchto trestů odnětí svobody uložil soud **obžalovaným V.G., D.B. a M.D.** nad rámec § 168 odst. 3 trestního zákoníku také tresty propadnutí věci. Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku může soud uložit trest propadnutí věci, které bylo užito ke spáchání trestného činu. Obžalovanému V.G. byl tento trest uložen ve vztahu k dvěma mobilním telefonům zn. Samsung a zn. Huawei, včetně příslušenství, které sám vydal, resp. které byly zajištěny u něj při domovní prohlídce (č.l. 867 a násl., 938) a u nichž bylo zjištěno, že je používal ke komunikaci s dalšími osobami pro účely páchaní trestné činnosti. O tom ostatně svědčí úřední záznam o vyhodnocení zajištěných počítačů, mobilních telefonů a nosičů dat (č. l. 1002 – stopa 25, mobilní telefon zn. Samsung, stopa 29, mobilní telefon zn. Huawei). Vedle toho byl V.G. uložen trest propadnutí věci, a to červené krabičky, v níž byla vložena krabička od zápalek, jejímž obsahem byla bílá krystalická látka, tedy předměty zajištěné v souvislosti s drogovou trestnou činností. Obžalované D.B. byl uložen trest propadnutí věcí, a to injekčních stříkaček (celkem 7 kusů specifikovaných ve výroku rozsudku), víčka ve tvaru srdce se zbytkem hnědého prášku, tedy rovněž souvisejících s trestnou činností drogového charakteru. Vedle toho jí byl uložen trest propadnutí dalších věcí, a to dvou kusů SIM karet, rovněž používaných ke komunikaci v souvislosti s trestnou činností, zajištěných také při domovní prohlídce u obžalované (č. l. 764 a násl., č.l. 635). V největším rozsahu byl trest propadnutí věci uložen obžalovanému M.D.. Jedná se zejména o předměty související s drogovou činností, které byly zajištěny při domovní prohlídce u obžalovaného M.D. (č. l. 677 a násl.), vymezené ve výroku rozsudku o uložení trestu propadnutí věci pod body 4 – 12. Jedná se o plastovou injekční stříkačku s pervitinem a dále igelitové tašky a sáčky, včetně sklenice, jejichž obsahem je sypká rostlinná hmota, zpravidla marihuana a dále o celkem 13 kusů vzrostlých rostlin konopí. Dále byl M.D. uložen trest propadnutí věci, a to 3 mobilních telefonů s příslušenstvím zn. Evolve a 2x Samsung. Také tyto mobilní telefony používal obžalovaný k telefonické komunikaci v souvislosti s trestnou činností. O tom svědčí úřední záznam o vyhodnocení nosičů a mobilních telefonů (č. l. 977 – stopa č. 1011, mobilní telefony zn. Samsung, resp. znalecký posudek č. l. 958, všechny tři tyto mobilní telefony). V souladu s ustanovením § 70 odst. 6 trestního zákoníku rozhodl soud u všech tří obžalovaných také tak, že propadlé věci v rámci uloženého trestu propadnutí věci připadají státu. Pro úplnost lze konstatovat, že trest propadnutí věci nebyl uložen obžalované L.K., neboť v jejím případě zajištěné předměty, zejména mobilní telefony s příslušenstvím zůstaly bez důkazní hodnoty a nebylo tedy prokázáno, že by měly souvislost s páchanou trestnou činností.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

neprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 trestního řádu)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 trestního řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Brno 7. listopadu 2018

JUDr. Jaroslava Bartošová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová